Q23:38-2113T
M90
114432

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துவன்றுமலைக்கு வாயுதிக்கில் விளங்கும்

தென்கைலாயம் என்கிற

திரிசூலகிரிபுராணம்

இஃது

மாயூரம் அஷ்டாவதானம்

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

சந்திரசேகரவுபாத்தியாயர்

அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு

சரித்திரச்சுருக்கவசனத்துடன்

உஜலத்தைச்சார்ந்த காந்தப்பாளயம்

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

செல்லப்பிள்ளை அவர்கள் குமாரர்

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

கந்தசாமிப்பிள்ளை

அவர்களால்

கும்பகோணம்

"ஷார்ட் ரீப்பன் யந்திரசாலையில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகிர்தி-வரு கார்த்திகை மீ

காப்பி-ரயிட் ரிஜிஸ்டர்

O23:38.2135
M90

144
4-1899
919

O23:38.2135T
M90.00

1144தி

144
4-1890
919
291-53

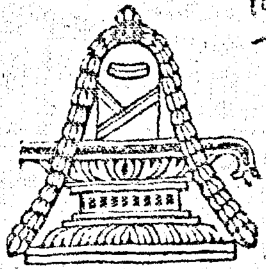

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருணைக்கு வாயுதிக்கில் விளங்கும்

தென்கைலாயம்

என்கிற

ஸ்ரீ[illegible]கிரிபுராணம்.

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

உலகெ[illegible]லா மொருங்குயிர்த் தவக்கு மன்னையா
மலைம[illegible] மகனெனு மதலை யானைக்
தலைவனன் பர்க்கருளத் தமர்ந்த கல்வியே
விலகுற்றுப் பயமில் பத பனைத் துவாம்.

சிவமயம்

பாயிரம்

கடவுள்வணக்கம்

பருப்பதநாயகர்

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமாது மகிழ்நன்மது வொழுகுங் கஞ்சப் பொகுட்டின்மின் முகட்டுறையும் புலவர் வேள்விக், கோமான்மற் றெவராது குறித்தற் கொண்ணாக் குணக்கடலை மணக்கநீக்கை வேணி யார்வாமானற் றவசத்து வள்ள றன்னை மதிப்பாரைப் பதிப்பால்லை தருணு டன்னைக், காமாரி தனைமழியார் காத்தி னுனைக் கந்தபொ பானையென்று ஞ் சிந்தை செய்வாம். ௧

செய்யவனை யாழிதக்க செய்யவடன் கொழுநன் றேட பாருஞ்சடைச் சிவனையரி வையர்பா, லையமெனச் சென்றுமத மலரிந் தவனை யையவிடை யான்பாகத் தை[…]னையின் குணை மெய்யிலகும் பூதியனை மெய்யிலகு மடியா[…]மேயவினை போய வீடருள்வோன் றன்னை, * மையாவர் தரி[…]வெடு மையாவந் தா தான் மல்வீநார்ச் சனையுன்னி வரும்ப[…]த்தைச் சிதைப்பாம்.

வியிருலை மாதுவயி றுனோந்து வொந்து வெருவிமிக[…] திற் றுயா றுனை, யெரிசூலை மாற்றியன்பர்[…]கினிதி […]யந்தி யிட இறைவையை யெமக்குதவென் றிசைத்தோ னைப்பே[…] புரிசூல

* மையர் அவ்யறிக்க கெடுமை அரயம் எ[…]துரும்

[…]ரீ மாயச் செய்த பொறிமஞ்ஞை யூர்தியனுக் கருள்வோன் றன்னத், திரிசூல பருப்பதநா தனையுள் ளத்துஞ் சிரத்துஞ்சேர்த் திரும்றவித் திருக்கை வெல்வாம். ௩

பார்ப்பதி நாயகி.

சந்[…]டருந் திரிசூல சைலத் தானைத் தருபனையோ டாதியிச்சை […]செய்கை, யைந்தகுதி யாயுயிரை யாக்கி நோக்கி யழித்துமறை […]நுக்கிரகம் புரிந்தின் பார, நந்தரிய மலபாகம் வருந்தி ஞான […]க்கு மருண்மயமா நண்ணி னுளைச், சுந்தரியைப் பார்ப்பதிநாயகியை நாளுந் தொழுதுவிட யத்துணியைத் தொலைத்து வாழ்வாம். ௪

செம்பொன்மணிச் சிலம்பாற்றும் பதத்தி னுளைத் திகழ்கொடியு […]டங் கிடையி னுளை, வம்பொருவப் பனைத்தகன தனத்தி னுளை வனப்புநிறை பூதகிர்களத்தி னுளை, யம்பலைத்துக் கயன்மருளும் விழியி னுளை யங்கமல முகத்தாளை யகில மீன்று, பம்புமுயிர்க் கின்பவருள் பாலிப்பாளைப் பார்ப்பதிநா யகியையன்பிற் பணிகுவாமே. ௫

விநாயகக்கடவுள்

கலிவிருத்தம்.

ஒருமருப் பி[…]குழை யொழுகு மும்மத
[…]ரியகால் […]யுள வைங்க ரக்களிற்
[…]ருகழ ல[…]டவெவ் வாறென் றேழையேம்
[…]ருதிநின் றுறுபவக் கடல் * கடத்துமே. ௬

* கடத்தும் என்றது தன்மைப் பன்மை யெதிர்கால வினைமுற்று.

குமாரக்கடவுள்.

திரிவிலன் பரசுநிறுத் திடவுந் தேவர்கள்
வரமிகு மசுரர்செய் வாதை நீக்கவும்
விரிகடல் சுவறவும் வேல்வி டுத்தவன்
முருகெழு மலர்ப்பத முடியிற் சூடுவாம்.

வீரபத்திரக்கடவுள்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகரில் கொடியதக்கன் வேள்வியினை நாட்டிச் சங்கரனை
யன்றியக்க மாயிரவ ரமரர், நான்னுமறை முனிவர்திக்குக் கடவுள
மாலயனுஞ் சூழமிகுஞ் சூழ்ச்சியினாற் றவன்றிமுடிக் குறுங்கா,
லென்னபின்ன மாக்கடிந்தோ னருள்தனு லென்றுந் திரிசூல வரை
யிற்குணதிசையி லமர்ந்து மன்னுமுயிர் பயங்கெடநன்
பூண்டிவாழ்கின்ற வீரனிரு மலரடிகள் டுதிப்பாம்.

திருநந்திதேவர்

கலிவிருத்தம்.

இந்திரன் மாலயன் றாதி யாவரும்
வந்துதன் னியமில சபையின் மா[illegible]கொண்
டெய்ந்தன மௌவல தொழுங்க [illegible]ச்சிய
நந்தியெந் நாதனுமெம் [illegible]ன்றுமே.

திருஞானசம்பந்தர்.

அமுதுமை பாரா வருந்தி * யோதிமெய்க்

* ஓதியென்றது திருப்பாசுரங்கள் ஓதி என்[illegible]

குழுவுடன் சென்றமண் குண்டர் கோவெனக்
கழுவினிற் பாய்ச்சிய காழி காவலன்
செழுமல ரிணையடி சென்னி சேர்த்துவாம். ௧௦.

திருநாவுக்கரயர் முதலியமூவர்.

நாவர யன்புகழ் நவின்று சுந்தரன்
மாவடி வணங்கிமா ணிக்க வாசகர்
யாவரும் பருவலைப் பகர்ந்து மும்மல
மோவுற விடைகொடுத் துய்குவாமரோ. ௧௧.

தண்டியடிகள் உட்பட மற்றைநாயன்மார்.

இளைசைமா றன்கொடைச் செயலி யற்பகை
யுளமகிழ் தண்டிமெய்ப் பொருளொண் போதமார்
ஆனவன்விற் றவசன்முன் மற்றை யோர்பத
நளினமா மலர்க்கக காணு [illegible]றுமே. ௧௨.

குருவணக்கம்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அருவருட னிமையவர்க டகுமா யோகர் தவமுனிவர் சாரணர்க
டபன ரோனே, யிருவருட னுக்கியமுன் மெழுகு போல விரக்கு
நிற்பக் சொடுவினையா[illegible] லென்னில் காலங், கருவருட வலமர்ந்து சல
ங்கு மென்னைக் கா[illegible]ரீ வசம்போலப் பூசி லேய்ந்து, திருவருடங்
திரு[illegible] கொண்ட சிவப்பிரகா சனைகாளுஞ் சிந்தை
செய்வாம். ௧௩.

வாழ்த்துப் பாயிரம்.

வான்[illegible] மறைவாழி செங்கோல்வாழி வளர்நிதிக ளனிலத்து

வண்மை வாழி, யான்வாழி நான்மறைக ளறங்கள் வாழி யரு...
ழோர் சிவபெருமா னென்பர் வாழி, கோன்வாழித் திரிசூல சைல
வாழி சூலவுமதன் மான்மியத்தைக் கூறுமிந்நா, ஞன்வாழி யிதுபடி
போர் கேட்போரி யாருந்தருமவிதியின்புமுத்திசார்வர்மாதோ. ௧௪.

முதனூல்வழியும் மொழிபெயர்த்தவிதமும்

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சிவனுமைக் கருளிச் செய்த சிவகதை வேதன் கேட்டு
நாவலரும் வியாதற் கோத நோன்மைமற் றவனுஞ் சூதற்கு
நவமுறப் புகல வன்று னைமிசா ரணிய மேவுந்
தவர்தமக் குரைத்தா ரிங்ஙன் றமிழிற் பாலிசைக்கலுற்றேன். ௧௫.

பங்கஜ நாடு மாதைப் பதிவள மையுற் றகந்த
டங்கிய பேத முஞ்சீர்ச் சைலமான் மியமும்பெரு
மங்கைபொன் றவமுஞ் சும்பன் வதமுமா கையிலாகத்
தங்கிய தகவும் விண்ணோர் தடவரை யான வாறும். ௧௬.

தாரகன் செயலும் வெற்றி சண்முகன் கொண்ட வாறுங்
காருறு காள கண்டர் தலங்களுங் காதி மைந்தன்
றேருடன் றிருவி ழாவுந் திகழ்தர ... வும்
பாருற மகவான் பூசை பண்ணிய லிலிங்க ... ர்பும். ௧௭.

விந்திய விலாங்க லேசர் மென்மையுந் தீர் ...
வஞ்சமி லாத யோக வதிசலா வதியார் பே...
மெஞ்சலில் பருப்ப தத்தை யினிதினில் வ...ம்வந் தே...
டஞ்சமாங் கதியுஞ் சேரச் சாற்றுவன் சுருக்...மாக. ௧௮.

அவையடக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

...ரன்றும் புலவர்முன் பதினெண் பாடையிற்
...ன்னியாய் நிகழ்தமிழ்ச் செய்யு ணூலையா
...ன்னரி றேதுநூ ணுகர் கோற்பொரா
...ன்னிமண் ணூரகமு முறுவ தொக்குமால். ௧௯.

...றுனை வள்ளையற் கொப்ப லென்றமண்
...ன் றரிப்பவன் குபேர னென்றல்போன்
...றுவறக் கற்றுவல் லோர்கள் வாழ்சபை
...றுவல்கொண் டிடவுமியான் மொழிந்த தாமரோ. ௨௦.

இறையளா வெனுந்தயி ழிலக்க ணத்தினை
...றையவு மறிகிலே னாய்ந்த செய்யுளின்
...றைபொறுத் தென்றமேற் கொள்வர் மேலவர்
...றையிரு ணிறைமதி பொலியுந் தன்மையால். ௨௧.

...னமதி தவழ்திருச் சைல ... தனு
...ணிறைந் தொளிர்பொரு ளுரைக்கு மேன்மையால்
...னமையென் றுரைப்பர்புன் மாற்றநோக்கிடார்
...னிசை கேட்பர்யாழ்ப் படிவம் பார்த்திடார். ௨௨.

...நைமிசாரணியச்சிறப்பு.

...மாத ...நிறைந்துறு கால மின்றியே
...ணிதரு ...மிசா ரணிய நாப்பணி

* ... வேனும் ... படு ... வெனும் எனக்குறுகியது.

வினியமா தவமிக வியற்றிச் செஞ்சடை
முனிவரா ரின்பொடு மொய்ம்பின் வைகுவார்.

தருப்பைநாண் மலரிலை சமிதை கொண்டுமெய்
யருத்தியொ டடியவ ரனுகத் தேறவுஞ்
செருக்கடரு காலையோர்ந் திலிதிற் சேர்ந்திட
வொருப்படு வேள்வியோ னுருற்றன் மேயினார்.

அருமறைக் கிழவர்க ளாய்ந்து மந்திர
வுருவெனத் திரவிய முற்ற வேள்வியங்
கொருகா முடித்தபின் னாய தோரவி
யானரி முதலியோர்க் களித்தின் பாயினார்.

ஏனுமவ் வேலையிற் சூத னின்பரு
ளாலய னருங்கலைக் கதிப னாயினைச்
சீலமா தவரக மலர்த்தேன் பெய்ழீ
காலமா மலர்க்குறங் கதிரிற் றோன்றினான்

காண்டலுங் கண்டுளி மொன்னக் கம்பித
மூண்டெழ வின்பவா ரிதியின் மூழ்கின
ராண்டிற வெதிர்கொடங் கெய்தி யாசன
மாண்டக வமைத்தினின் மருவு வித்தனர்.

புண்ணிய மூர்த்தியெம் போலி யார்கொ[illegible]
கண்மணி யெனதிகழ் கருணைக் கு[illegible]மே
யெண்ணுதற் கரியநின் வரவி யா[illegible] முன்
பண்ணிய தவப்பலன் பலித்த தி[illegible] டென்று

நோக்கதபி னோர்வினாக் கேட்க வாசையெம்
முளந்தனி விழையென வுவகை பூத்திட
வளர்ந்தர வறிதர வருத்துக் கேண்மினென்
றளந்தருங் கலைமுழு தறிவன் கூறினான். ௨௯.

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னு மாங்கவை
பிறங்குமோர் தீர்த்தமு னிலையப்பெற்றவ
ணுறுந்தனி மூர்த்தியை யொருங்குகாண்டிடிற்
செறிந்திடு மிவைபிற ரெவர்க்குஞ் சித்தியா. ௩௦.

ஆதலி னனிதினி னியாரு மாங்குற
வோது நால்வருக்கமு முதவுமோர் தலங்
காதலி னருள்கெனக் கருதிச் சூதனு
மாதவத் திரது வுரைப்பன் கேண்மினோ. ௩௧.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]ய பிரமம் ப[illegible] திகழ்வரா சங்கா ருடம்
[illegible]துர விலிங்கங்[illegible] புகழ்மச்சம் விண்டு மேலாக்
[illegible]பரு பௌடி யஞ்சீர் சா[illegible]நார தமா சைவம்
[illegible]த்தொல்பா கவதம் பண்பாம் பிரமகை வர்த்தங் காந்தம். ௩௨.

[illegible]மார்க்கண் டேயம் கருமாக்கி னேயத் தோடு
[illegible]நற் பிரமாண் டந்தா னெனுமட்டா தசபு ராண
[illegible]நுளி விலிங்க ரகசிய மதனை முன்னாங்
[illegible]ழி புனையாள் கேட்கச் சிவனருள் செய்த தென்றான். ௩௩.

[illegible]ளி டரு மேரு[illegible] பலபல நிறைந்த வென்னை
[illegible]தா புரங்க டா[illegible] வகோத்திரின் பனிக்காற் செய்த

தூயமா மதிலுஞ் செய்ய தோரண வொழுங்கு நன்
யாயவொண் கைலை மீதி லாலய மமர்ந்த தன்றே.

திகழுமா வச்சி ரத்தான் முழுதுறக் குயிற்றிச் செய்து
நிகரின்மா ணிக்கத் தோடு மரகத நீலர் தப்புத்
தகவிடைக் கிடையு றுத்தித் தாளமா விலக நாற்றிப்
புகலரும் பொற்பா மந்தப் புரத்துமண் டபத்தி னூடே.

துங்கமான் மழுபி ரம்பு சுரிகைநாற் கரத்து நந்தி
தங்கணத் துடனு லாவித் தனித்தலை காத்துநிற்பப்
பொங்குசெம் மணியாற் செய்த புகலரித் தவிசின் மீதி
லங்கண னுமையா ளோடு மிருந்தன னந்த வேலை.

பகருமம் பிகையெழுந்து பண்புறு மகிழ்வா லேத்தி
யகமலர்ந் தினிய சொல்லா லெங்களு வருளே யாருந்
தகவுணர் வரிய வுன்றன் சரிதையெற் குரைத்தி யென்ன
நகைபுரிந் தரிய காதை நவிலுவங் கேட்டி யென்றான்.

பாயிரம் முற்றுப்பெற்[றது.]

ஆ. திருவிருத்[தம்] (௩௮).

பங்கனாத்திருநாட்டுச் சருக்கம்,

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வடித்தவேல் வாளி மான்கரு நீலம் வரிக்கய லிவைசெ
காணி, னுடற்றுமென் றஞ்சி யைந்திணைப் பாலு மொரு
விழித்திடு நயன, மடப்பசுங் கொடியே தென்றிசை யதனி
னுரை நொதுமின் வன்மை, யெடுத்துன குரைக்கி னெ
ல்லையா தியம்புவம் பொழிப்பினு லென்று.

வளையுரு வியினிற் றிஞ்சியின் றேறல் வந்தொரு புடையுற
ந் தருகு பொருஉம் ரிடைப்பழங் கிழிந்து சாறொரு சாருற
ம், பொருவருங் கருமை சுவேதமோ டாத்தம் பொருந்தலால்
நகற் கங்கை, சரசுவ தியுமாய் விளங்குசே யாற்றின்றகுவளஞ்
சேடற் கெளிதோ. ௨

அலகறு தடத்தின் கமலமென் மலர்க ளலங்கல்போ லொழுங்
லாவு, மூலகியல் பறியா தொருவிலன் புளத்திற் கிடத்தியுற்
றியே நகைத்து, நலமுறுந் தவத்தோர் கரங்களிற் கரக நண்ணு
ன்னு நிறையெவா நயந்து, நிலவுகை யாலுங் கந்தயா கநிகா
பூநான் முகற்குநே ராகும். ௩

வயற்செறி பணில மருவலா லாய மடந்தையர் தோய்தலா
, வியப்புறு துளவ மிசையுறு கையினால் விளங்குமொண்
பரந்து, நயப்பின்மே வுதலாற் சுரும்பின மிடைந்த மலர்
குமைமாண் ணுறவா, லுயர்த்திடு முவணத் தவசனே போ
தருஞ் சண் றியே. ௪

றவுறு மதிமீ தினின் வுதலாற் பொன்றரு மிதழ்மே வுத
கறைபெறு மாவங் கலந்துடன் விரலாற் காரிகை யார்புடை யு
னறியகொக் கிறகு வருதலாற் கங்கை நடந்தினி தியைதலா
ம, புறமுமா வசா ரூக்கமன் றழித்தோ னெண்பெய ராலவரு
ய. ௫

திசைத்திடற் கரிய கால்வெகு முகமா யினிதுறச் செல்லுகை
நிசப்படப் பைங்கூழ் வளர்த்தெழி லுயிர்க ணிலையுறத் தரு
ணலு, மிசைக்கு நந் தந்தி மருப்புவெய் முல்லை மிளிர்தரும்

பங்கய நில, மசைந்துற லொடு நின்றனைப் போலு மறு
த்தசோமரே.

சங்கிற் குறடுந் தந்திவேய் முத்துந் தருமரா மணிகளி
னொத்துற கடுக்கை மருவுமுல் லைகளுந் கோகன கங்கழு நீர்
றுமற் றளவுங் கொணர்ந்திரு கரையி னவனிமின் கங்கை யி
சிக், கந்தமா நதிதான் வழிபடப் பெற்ற காட்சியே யேற்றமா
க்கும்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளையுடன் புறவு மிக்க மருதமு நெருங்கு மாற்றாற்
கரியகார் குழல்வெண் முல்லை முறுவல்செங் காந்த ளத்தம்
பொருவரும் பூசர் கண்டம் பொலிதளங் குரும்பை பாத
மரைமல ராக வைய மடந்தைவீற் றிருத்தன் மானும்.

வேலைசேர் தடங்க டம்மில் வெண்கம லத்தி னோடு
சாலவே மிகுந்த செந்தா மரைகளுந் தயங்கு மாற்றான்
மாலயன் றேவி மாரா மாமியு மருகி யுந்தே
சேலவப் புனல்க டோறு மெழிற்றவ ... லைய்க்கு

இடந்திக ழரம்பை சூதம் பலாவுட னினிய பூக
மடர்ந்தசம் பீரஞ் செய்ய குளஞ்சிநா ரத்தை யாதி
சடந்துவா னுயருந் தெங்கின் குலைவிழக் கன்றவாளை
தொடர்ந்துபாய் தரவே மற்றைக் கனிகளுஞ் சொரியு ...

அந்தரத் தகடு கீறி யறிவிலோர் செல்வ முற்று
சுந்தரை நிமிர்த்தல் போலக் காணிமிர்ந் தெழுந்த சோலை
மந்திக ளேறி வானத் தருவிலுற் றரம்பை ம... க

துளப் பெருவப் பார்ந்து நசையினால் வருமிக் காவில். ௧௩.

... க் கண்ணீர் வார நலமிகுஞ் சுரும்பி னங்கள்
... வில்சர் நீதமோதக் கூறவம் பறிகள் கின்னோ
... மலர் முல்லை பற்கள் காட்டிநின் றிரக்கவெற்பு
... வனி றருள்வோமென்று காந்தள்கை யமைத்தல்போலும். ௧௪

திணைமயக்கம்.

... பூங் கரும்பி னூலை யார்ப்புமவ் விளைஞ ரார்ப்பு
... ர்கார் வரைக ளென்ன வருமேரா ரலமந்து மார்ப்புஞ்
... வன் கிரியிற்றேவர் இனந்தொழு தேத்து மார்ப்புந்
... நித் திலங்க ளீனுஞ் சுரிமுகச் சங்க வார்ப்பும். ௧௫.

... ராக ... னெருங்கி யோங்கி மதகளி றிகன் முழக்கு
... ம் போர்ப்ப டேப்போ ரலகறப் புரிமு ழக்குங்
... ராய ருகுஞ் செவ்வியங் குழன்மு ழக்கு
... தள் வீதி தே... மடற்றுசர் பாய்மு ழக்கும். ௧௬.

... னங் காவிற் றேற ... யாண் மிழற்றி சைப்புங்
... புற நாற மைக்கு முழத்தியர் குழாத்தி சைப்பும்
வுழு பழனந் தோறும் புட்குல வினியி சைப்பும்
... ருவிலார் கலியி சைப்பைப் புடைத்தடக் கியனமாதோ. ௧௭.

... னியிர் வரைக டோறும் வந்தினி திழியுந் தேனுங்
... டர் முல்லையாவின் கன்றுணப் பெருகும்பாலும்
... ரி யடர்ந்த காவிற் பொழிதருங் கனியின் சாறும்
... லங் கழனி தோறும் பாய்ந்துபைங் கூழ்வளர்க்கும். ௧௮.

சந்தனம் வகுளமெங்குஞ் சாற்றுபா திரிக ளெங்குங்
கொந்தலர் நாக மெங்குங் கோழரைப் பூகமெங்கும்
பைந்தழைத் தேமா வெங்கும் பனிமலர்க் குருந்த மெங்கு
நந்துமந் தாரை யெங்கு நறியசண் பகங்களெங்கும்.

நனைமலர்க் கோங்க மெங்கு நாளிகே ரங்களெங்கு
மினியபொற் கடுக்கை யெங்கு மெழிற்கர வீர மெங்கு
கனியிரு காட்சி யெங்கு நந்தியா வர்த்த மெங்கும்
புனைவளம் பிறவு முற்ற பொருவில்பங் களைநா டாமல்

செப்புதற் கரிய விந்த நாட்டினு டினைக ருட்டி
யொப்பருந் தாளக் குப்பை யொழிவறச் சிறைப்ப டுத்தி
துப்பெழிற் கொடிநெ ருங்கத் துலங்குமா கடலா டைப்பெண்
மெய்ப்படு வதனமாக மிளிர்நகர் வளமுஞ் சொல்வாம். ௯.

பங்களைத் திருநாட்டுச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம். (௩௭)

மாதைத் திருநகரச் சருக்கம்.

எழுசீரடி-யாசிரியவிருத்தம்.

இலகு செய்ய மணிகு யிற்று மியல்பி னுமெ ழிற்கதி
ரலகி கந்து வந்தி ருந்த வனைய மாட மலைகளித்
கலக வேலெழிற்கண் மாதர் கையின் மைந்த ருளமெலா
மலமு ருவ டித்த லான கந்து கங்க ளாமெவார்.

திகழு மிந்து காந்த முற்ற சிலகு யிற்று மாடமேன்

ழு மங்கை மார்க கைப்ப வாணி லாவெ றித்தலாற்
டில் வின் ணி லாறு பூவி ழிக்கெ னப்பொ ழிந்துதீ
திகள் போலு லப்பி லாம லொழுகுமால். ௨.

பி னங்கள் பரிதி திங்க ளிலையி லேக வொண்கொடி
டய நின்ற கோபு ரங்க ளிடையு மிஞ்சி மீதினும்
யி தென்ன வெய மைத்த பதியை யாவு மறையவன்
டதி ரங்க ழிந்த பின்ப டைக்க வைத்தல் காட்டுமே. ௩.

பு வதன மீது மருவு கார்க ருங்குழல்
டிக ரங்கள் வீதி பரவை யொத்த வகமுடை
தெங்கி னுறகு ரும்பை பொலிந்த னங்க ளாகவே
ந்திக் கனி னுற்ற மைந்த ரர்த னைப்பரே. ௪.

ப ராளை புற்று வாணி னூடு மேவிய
கற்ப டித்த லத்தி ழிந்து தாவிலெண்
ளார்க பே ராதி சென்று காள கண்டனைப்
ற்று முன்ப ணிந்து பாடி யாடி மீள்வரால். ௫.

ஞானர் மறையில் வேத மனைவி ஞானு மோதுவார்
வீதி மன்னர் தம்ப டைக்க லங்கள் பயிலுவார்
ரத்து வணிகர் தெருள்ள ராய பொன்செ குப்பரே
பண்டி யிற்றெ ருக்க ளுழுநர் பண்டமுய்ப்பரால். ௬.

கலி நிலைத்துறை.

ன் வாழ்பவர் திருவினுக் களகைமன் னவனே
தைத்தனிச் சேடனே வியனுளர் விறுக்குந்

தங்கு தற்கரும் பொறைபயிலிற் றருமனே யெழிற்கு
மங்க லம்பொலி மாதவன் றனையனே மானும்.

இறையு நற்றரு மத்திலெட் டுணையழா திறைப்பார்
மறைய வர்க்கெழில் மற்றவர் பூமிபொன் னெழில்க
ளுறவி யற்றுவார் முறைபிற ழாதுரை கையினுற்
செறியு மாதரும் மாரியும் பெய்திடுந் திகழ.

மருவு மாதையாம் பதிவளம் வருத்தன மகிமை
யரிய யற்குமே யறிவரி தாயதி யாமு
மூலைசெ யற்கெளி தன்றெனு வும்பர்நா யகனே
தெரிய வின்றெனக் கிசையென வருளினுற் செப்பும்.

அன்ன மென்னடை யம்பிகை யமலவன் னகர்தான்
மன்று நம்மருட் சத்தியின் னுருவமாய் வயங்கும்
பன்னுமந்தலங் கலையும் பருப்பத மென்று
பின்னம் வைத்துளத் துன்னினோர் பிரிவுறா ரில்.

அத்தி யந்தமெய்ச் சின்மய மாமதி யிருப்போர்
நித்த நங்கண மவர்கட னேரிழை யாதர்
சித்த நன்குறு முனிவரர் தேவர்கள் செறிந்த
வுத்தமத்தரு விலங்குபுள் ளூர்வன மற்றும்.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அறபத மாற்று மதுமலர்ப் பொழில்சூழ்த்தலத்தடியவர்ம
பெறலரி ளியம்பூ வாயிழையாடை பெரிதலங் கிந்தவொ
ருறபய னிலக்கப்புளியிலைகொண்டவோதனங்காதலொட
மறுவினம்முலைனம்முருவடைந்துவதிந்தவனினிதுவீற்றி

கலிநிலைத்துறை.

ரிட நற்று ரக் கதின்மடந் தனையமைத் தடையிற்
ரிய முற்றுடச் செய்தனித் தவர்கள்பே றதனைத்
தரிய வேதினம் முலகிலின் பமையுறத் தேக்கி
ரிலின் மூத்தியுற் றிருப்பார்கள் வேறற வென்றும் ௧௯.

ம்ப ரப்பதி யிலகயாம் வடிவுகொண் டிருந்த
சய ருப்பதற் கூழ்ந்திடச் செறிந்தநந் தவனங்
காம்பர் நீண்மலர்ச் சோலைமண் டபங்களிற் கோயில்
ப நின்றுசெய் தானவின் னவலெலாம் பனிவார். ௨௰.

ரிந்த ரீந்துவின் னேருங்கெம் மேனிவெற் பினைச்சூழ்ந்
ன்னடி யாசனை ஞாதற் றுணமாங் கிருப்போர்
ரந்த க ன்முகக் கறங்கெனச் சுழலக போதம்
பொருந்த டார்புரி வார்தவம் புண்ணியமெனவே. ௨௧.

விருப்ப முற்றுமைக் கின்னனந் தெலக்கிலம் பினைவென்
றருந்தி பெற்றாந் துசுறு மகியுமா தவததோர்க்
குரைக்க வன்னவர் கேட்டனு முற்றிமேற் கனைநந்
திருக்க தப்புகல் போதனே யுமைமென செப்பும். ௨௨.

மாதைத் திருநகரச் சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத் திருவிருத்தம். (௭௬)

யுகபேதசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

திங்கள் சூடிநுஞ் சின்மய ரூபமாந்
துங்க மால்வரை சூழவிருப்பவர்
தங்கி டாருக பேதந் தனையென்றீர்
பொங்கு மவ்வுக பேதம் புகல்கென்றாள்.

பெருங்கி ரேதமுன் பேசுந் திரேதமோ
டிறந்து வாபர மோர்வில் கலியுக
மறைந்த நான்கி னடைவுக ளோதுவ
நிறைந்த வாண்மதி நேர்முக வல்லியே. ௨.

கொள்ளி வட்டங் குலாலன் றிகிரிபோல்
வள்ளி தாய்வினை வாயவை மாறியே
யொள்ளி தாய வுணர்வை யுகந்தொறுந்
தள்ளி யேவரு மென்றுகொ ளாயலே. ௩.

பன்னு முத்தம மென்று பகர்[illegible]
முன்னு கத்திற் பிரமனெண் மூர்த்தியா
நன்னர் வேதிய ராதியர் நால்வரு
மன்னு வேணி முடிப்பர் வயங்கவே. ௪.

மருவு கண்டிகை நீறு மரவுரி
பெருகு மன்பிற் றரித்துப் பிறங்கிய
வருண பேத மிகவற மாவுளந்
தருண மூப்பொ டிளமையிற் சார்ந்திடார்.

திங்கள் போனமை யாதியுஞ் சேர்ந்திடா
தங்கு தாகம் பசியொ டரும்பிணி
சங்கு சோக முதலறச் சார்வொண்
பொங்கு காம முதலறப் போதுவார். ௬.

ஆத லிற்சத வெண்ப தறிந்திடார்
நீதி யுற்று நிலவு மறங்களிற்
பாத முற்றும் பலிப்பப் பெருக்குவார்
தீது றக்கொல் பகையுளஞ் சேர்ந்திடார். ௭.

ஆரிய நான்மறைக் காதிப் பொருளதாய்
ஒருகு தன்மையிற் பேசுமன் மந்திரத்
திருமை யாய்மிகழ் வெய்தும் பிரணவ
ஒருமை யுற்றுச் செவிப்ப ரொழிவற. ௮.

வேள்வி யோர்க்கயன் மூவரு மேவவே
த[illegible]வ ரம்முறை தக்க வழிபடற்
சூழ்வர் மற்றைய ருஞ்சொன்ன நால்வரும்
வாழ்வர் நந்த மலரடி யுன்னியே. ௯.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

பாத்திம மெனுமி ரண்டா முகத்தற வகைமுப் பாதஞ்
* சித்திர பானு தெய்வந் திகழுமூ வருணத்தோரு
மொத்துடா மறைக ளோதி யொழிவற வேள்வி பூசை
பத்தியாற் புரிவர் பின்னோ ரர்ச்சனை பரிவிற் செய்வார். ௰.

* சித்திரபானு—சூரியன்.

தருமமோ ரிரண்டு பாதஞ் சரித்திடுந் தன்மை மென்னத்
தெரிதுவா பரத்திற் றேமா திரிவித வருணத் தோரும்
புரிவரச் சனைபொ டியாகம் புகலுவர் மறைகள் பின்றேர்
தருமறை யாக மத்தி னறைவிதிப் படியர்ச் சிப்பார். கக

*பொக்கமாம் கலியுக மென்னப் புகன்றிடுங் கலியு கத்தில்
மிக்கசீ ருருத்தி ரன்றான் வியன்றெய்வந் தருமம் பாதந்
தக்கவொன் றாம் பத்திற் றெனிறை மதிய நாளுட்
பக்கமாம் பின்பு தேயும் பான்மைபோற் குறையு மன்றே. கஉ

ஆகையா லரிமை யாவு மியாவரு மறந்து பாவ
மோகமை யுற்றதிக தீமை யுழற்றுவ ரதனு ளம்மை
மாகையிற் பூநீர் கொண்டு மனமுற வரிச்சித் தேத்தார்
பாகையு மினிய தான யாவையு முட்டுறுஞ் சொல்லார். கங

மகமுதற் றருமம் விட்டு மைந்தர்தாய் முறையுங்கெட்டு
மிருதிவ சமய நீத்து விண்ணினின் வீ பூத்த தென்னத்
தகவிலந் தகியா மூகை வந்திதன் றனையுற் கண்டு
புகறல்போ னடலை பேசும் புன்சம யத்தில் வீழ்வார். கச

மனுமுதன் முறைமை சாயி னின்னவர் கொடுங்கோ லோச்சித்
துனியிக லிற்செய்வர் துயருழந் துலகோ ரெல்லா
மினியபற் போகந் துய்க்க வெய்துரு ரதனு லர்தோ
மனியுறு மாய வாழ்க்கை தன்னையே நச்சி நிற்பார். கரு

குருமொழி யிகழ்வர் நிந்தை கூறுவ ரிகலுஞ் செய்வர்

*பொக்கம்—பொய்.

தூரினைந் தமைகின் றிந்துத் துரோகமே மிக*வார்ச்சிப்பர்
பொருவருந் திருவே டத்தைப் பொருளென வுட்கொ ளாது
வளைவிடிந் தனையுஞ் சொல்வர் வருத்தமும் புரிவர்மாதே. கசு

அந்தணர் தமையின் றிப்பா தருமறை யாக மந்திர
னெந்தரும் புராண மற்று நவையுற முனைவுகொண்டு
நிந்தனை புரிவ ரில்லா ளிசைமுகன் மகிழ்நன் றன்னை
வெந்திறல் கெடுத்துக் கற்பு விடுத்துவஞ் சனையுஞ் செய்வள்.

இவ்வணம் பலவுங் கலியம்பிடிற் பெருகும் பாவ
மௌவிய முடனே யார்ச்சித் தருப்பயந் தவிர்க றங்கின்
செய்வனை யெனச்ச ரன்று தீர காதியுற்றே
உய்வகை யுணரா தேய்ப்பா ருலகுளோ ரௌவு ரைத்தான். கஅ

உரைத்தது மிறைவி சொல்வா ளும்பர்நா யகனேயிங்ஙன்
வருத்தமா ருயிர்க ளியாவும் வாழ்வுபெற் றுய்யு மாறு
தெரித்திடற் கரிய நீயச் சிலம்பதாய்த் திகழ்ந்த வாறும்
விரித்திசைத் தருதி யென்ன விமலனும் விளம்பலுற்றான். ககூ

யுகபேத சருக்கம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஆகத் திருவிருத்தம். (கஉ)

* ஆர்ச்சித்தல்—தேடுதல். இதுவடமொழித்தற்சமம்.

திருப்பருப்பத மான்மியமுரைத்த சருக்கம்.

சொல்லரு முருவா ருவஞ் சோதிசே ருருவ நாமம்
பல்லருங் குலங்க ளின்றிப் பரத்துக்கும் பரமதாகிச்
செல்லரு மியற்கை யாகித் திகழ்பரத் துவமா யாவும்
புல்லரும் பொருள தாகிப் பொருவிலின் மலமதாகி.

அல்லிலா வுயிர்க ளோடு மமர்ந்துமோ தரிய தாகி
நிலவிய சத்துச் சித்து நிகழுமா னந்த நித்த
மிலகுபூ ரணம தாகி யிரும்பரா சக்தி யாகிப்
பலநெறி யனைய மற்றைப் படிறுத விகந்துநின்றே.

அந்தநா டன்னி லாட லமர்ந்தரு ளுருவத் தன்மை
சிந்தனைக் கரிது வாக்குச் செறியுமெய்க் கரிது காமத்
பந்தமோர் சாதி ரூபம் பரந்தகற் றெழில்கதோங்கி
நந்துமோன் பானிற் பஞ்ச சத்துண நழுவி யாதே

கேளிகத் திவ்ய மந்தர் ளிரு[illegible] லிங்க மென்றும்
பூரண லிங்க மென்றும் புகலாதி லிங்க மென்றுங்
காரண லிங்க மென்றுங் கருதரு மமல னாமே
பாரணங் குயிர்க ளெல்லாம் பாலனஞ் செயச்சிந் திக்கே

தெருமலர் வேலை மேவாஞ் சிற்சத்தி லிங்க மென்பர்
புகழுமத் தினைவு மூன்றாய்ப் பொலியிச்சை யறிவு செய்
கருதிய வாமம் மூன்றுந் தாந்திரி லிங்க மாகு
மகிழ்சக தத்து வத்தின் மருவலோ கனக கர்ப்பன்.

ஆங்காரத் துடனே கூட வருவிராட் புருட னாகு
மாங்கார மூன்று மூன்று குணத்தினு லாய மூன்றும்
பாங்காகு மிட்ட னைத்தோ டிந்தியம் பகரும் பூத
நீங்காவா காச லிங்க நிகழ்வாயு தேயு லிங்கம். ௬

பங்கமி ரேய லிங்கம் பரவருந் தானி லிங்க
மிங்குதான் மறைகளோது மியல்பிறைச் சாரீசரங்க
முங்கா லிலிங்கஞ் சோம சூரிய ருமிக்க னாதி
[illegible]கௌா டிரானி லிங்கம் தருபிர மாதிலிங்கம். ௭

சலத்தெழு பேத மற்றுங் கருதரு மிலிங்க மாகும்
விலக்கருங் காட்ட பேதந் திவோன்றுய் விளைத்த லேபோ
லிலங்கிய வையமங்க ளெங்குறு மிலிங்க மாகு
நலத்தரு மிவையி லொன்றை நாடிப்பே தினர்க்கு நாளும். ௮

அக்கலை மதனிற் றோன்றி யவர்பதம் பயங்க ளென்றுந்
துக்[illegible] தவீருகச் சுயெவபீ துன்மை யாமா
றக்க[illegible] புவன மெங்குஞ் சம்புவின் வடிவ மென்றே
யிக்கதி னறிஞர் கையின் மேவுசெம் மணிபோற் காண்பர்.

அருவமா யருவி யாகி யகிலமும் விழுங்கித் தன்பும்
பரிவுமா யனைய யாவும் பரிந்தரு மினைக ளட்டித்
திரிபுவ னத்தருஞ் சூழ்ந்த சிவன்மெய்த் தோற மாகி
மருட்டினைச் செய்யு மாயை வயத்தழ லுயிர்க ளுய்ய. ௧௦

வேறு.

கருணன்முதற் சராசரங்க ளியாவையுமுட் காக்கரந்த கருணை
மாலே, அந்தமயன் றேனைப்படைத்தே யுலகடைய வண்டாக்கத்

தொடங்கு முன்னஞ், செஞ்சொன்மறை முதலசல மாக்கிநடுச் சுயம்புலிங்க சிகர மீதி. லெஞ்சலறப் பஞ்சிகொள்ள விளிதின்மகிழ்ந் தெம்முருவ மிலகச் செய்தோம். ௧௧.

அருந்தமிழ்நாட் டிடையிளிற்சே யாறுதனக் குத்தரமா மருவி நீங்கா, நிரந்தரமு மிகவொழுகு மயோகவதி சலாவதிக்கு நிகழ்தென் பாலாங், குரும்பையன தனத்தியர்வாழ் மாதைவளம் பதிதனக்குக் குடக்கா மாகம், பொருந்தவுயர் சம்புமலைக் கடுத்தகுணத் தாம் வேத பொருப்பு மாதோ. ௧௨.

இலகுமக தனீச்சுரத்துக் கீசான மூலவா ரணியத் திற்கு நிலவுமழற் றிசைசிங்கேச் சுரத்துக்கு நிருதிதிக்கு நினைக்க முத்திப், பலனளிக்கு *மருணை கிரிக் குயர்வாயு விடத்தமர்ந்து பகர்வி ணோங்கிச், சலனமறத் திரிசூல பருப்பதமா யிருப்பதந்தச் சைலமாதே.

புடவியினை யெழுவாரிப் பயங்கோத்து விண்ணளிம் பது பொங்கும்போதில், வடவனன்மிக் கெழுந்தநலை மாந்தமிகு மொருதம்வ வழலை மாற்றத், தடையகல வாகுயம் பரவெளியாய் விடுஞ்சகல சங்காரத்து, மடைவுறநின் றிலகுந்தம் வடிவாகுந் திரிசூல வசல மாதே. ௧௪.

* இதில், அருணைகிரிக் குயர் வாயுவிடத்தமர்ந்து, என்றார்.

அருணாசல புராணத் திருநகரச் சருக்கத்தில் = தோற்றிய வடதிசைச் சூலமால்வரை, போற்றிய வளைகையான் பொருந்திவாழ்த்துவான் என்றார். இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாயிருப்பதால் இதன் பேருருவத்தால் திசைமயங்கினர் போலும். இக்கிரி அருணைக்கு வாயுதிக்கின் சார்பிலுளதென்றே கொளற்பாலது.

கலிவிருத்தம்.

மிகுமரு ளேதிரு மேனிய தாகப்
புகுமொரு நந்தம் புநித சொரூபம்
பகர்திரி சூல பருப்பத லிங்கச்
சிகரம தெளிதிற் சேவை கொடுப்போம். ௧௫.

தன்னிக ரன்பொடு மாசை தணந்தே
யுன்னரு மோதிய வெல்லையு ளுற்றே
யன்னது கண்டவ ரிம்மையி லாக்க
மென்னுவ ரம்மையில் வன்கதி சேர்வார். ௧௬.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

எனுமறைச் சிலம்புக் கண்மைபெற் றினிதி னியங்கிட வதிந்திடப் பிறக்க, முனமியற் றியபுண் ணியமுதிர்ச் சியினுன் முடிந்திட வடைந்தவர் பேறு, தனையெவ ருரைக்க மந்தர நிலந் தமனியப் பொருப்புமா கைலை, நனைமல *ராம்பா விழைசிவ சைல நனிமகிழ் வலைகளி லியையால். ௧௭.

வளர்ந்தவெல் லையினை யிகந்துசேய் மையினின் மருமலர் விழியுற வேதப்; பொருப்பினை யருந்தி யின்றியு மொருகாற் பொற்புற விழித்தபுண் ணியத்தர், வளர்க்கரு மிரண்டாம் பிறப்பின்முத் தியினை யுற்றிடுங் காணரு முயிரு, மரித்தபி னந்த மூலகில்லீற் றிருக்கு மெனவுமைக் குரைத்தனன் வள்ளல். ௧௮.

என்றனு மேழை யெற்றையை நோக்கி யினியவன் புளத்தினி லின்றிக், குன்றலோ சனத்தாற் பருகினு முத்தி கூடுமென் றுரைத்ததன் நிலைய, வின்றரு ளென்னத் தகைமையொன் றுரையே னோக்கி

* ஐம்பால்—கூந்தல்.

னோர் தமைச்சுடு மதுபோ, னின்றெவ ரெவர்க்குந் தருமெனவு
ரைத்தா னேரிலா னெனத்தவர்க் கறைந்தான். கரு.

திருப்பருப்பதமான்மியமுரைத்த சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.
ஆகத் திருவிருத்தம் (ககக)

திருப்பருப்பதத்திருநாமமுரைத்த சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தவளமலை திகழ்சித்தா சலந்திறெனுடு திரிமூர்த்தி சைலம்வேதக்
தவடென்மங் களசிலைமல் லிகார்ச்சனப்பொற் றிகிரிசிவக் குன்றும்
போற்றி, ரவினுமகா லிங்கவரை திருவேங்க திரிசூல நாகந்தென்
பா, லவிர்கயிலை யஞ்சிலம்பு தேவகிரி கந்தபொருப் பாகுமன்றே

இன்னணமெண் ணிகந்தபெய ருண்டவைகள் விரிக்குமிடத் தி
லக்கங் காலம், பன்னினுமுற் றமையாது சதுமுகனு மாறுமுகம் பைம்
பொ னூட்டு, மன்னவனுந் தேவர்களும் வர்தரா யணமுதி மற்று
முள்ள, துன்னுமறை முனிவருஞ் சித்தர்களு மாராய்ந்துஞ் சொல்
லொ ணாதால். உ.

தக்கதெனு மேழுததி மணன்முழுதும் பேரிலக்கத் தன்மை
யாலே, மிக்கவென வளந்திடினும் வேதபருப் பதத்தினுள மேன்
மை தன்னைப், புக்குரைப்ப தெவனும மொன்றொருகாற் புகன்றோர்
தம் புரைக ணீங்கி, மக்கடன மனையவனற் செல்வமறந் சித்திமுத்
தி மருவி வாழ்வார். ங.

அவனிதனி லொருங்குமறு பதகோடி தீர்த்தமுள வவையி

ன் மூழ்கி, நவமுறவா யிடைதோறு முற்றமகா மூர்த்தியையு நனு
கி யன்பாற், கவலையறத் தரிசிப்போர் பயனுமெழிற் றிரிசூலக் கவி
ஞர் வெற்பைப், பவமறவவ் வெல்லையிலோ ரடியிட்டோர் கண்
டோர்தம் பயனொவ்வாதே. ச.

இந்தவகைக் கையிலை நம்மானை சத்தியஞ்சத் தியமே யென்
று, வந்தகவங் தகனடியில் வணங்கியெழுந் தயில்விழிக ளருவி பாய
வந்தனை செய் துரைத்தவனத் திருப்பெயர்க்குங் காரணமும் வழங்
குகென்று, விந்துநாத வுணர்தியெனப் பானிசைத்தா னெனச்சூத
னியம்பினனல். ரு.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

சாற்றரிய சிகரமது சுவேத மான தன்மையாற் றவளமலை தரு
மெய்ச்சித்தி, யேற்றமுறு தவத்தொருவன் சிட்டனுடு மெய்தியொ
ரு சுனைக்கரையி லடிசினியில், காற்றவ்வமை யென்றயலிற் செலவே
வட்டங் கருங்கருநெல் லியின்கொம்பாற் சுலாவவன்ன, மாற்றரி
தாய்க் கறுத்ததனை நோக்கியுண்டு வன்னநனக் கழுகியற்ற மனத்திற்
கொண்டான். சா.

சமைத்தனனப் போதுரிய குரவன் வந்து தன்மைந்த னவனி
ருக்கத் தெரியா தோரா, மமைத்துவைத்த விடத்திலவ் வில்லையென்
றே யழைத்திடலே னென்றிட வு மமையாதாக, விலமைப்பொழுதின்
முன்வந்தி யானேயென்ன விளிதினிற்கண் டுருகரையற் றியாமை
யான, நிமித்தமுறை யெனப்புகல்போ ததிசயித்து நின்றகரு நெல்
லியெங்ங னிகழ்ந்தா யென்றான். எ.

அப்பொழுது பார்த்திடலு மதுதோற்றுந் தருமையைக்கண்

டருந்தியவன் னங்கா லென்னச், செப்பியவண் ணஞ்சிடன் செய்
யவுண்டு திகழுமிலை மைப்பருவஞ் செறிந்த பின்னர்த், தப்புநெறி
யறிவிலேன் செய்தே னந்தோ சங்கரா வருளென யாந்தவன்போற்
சென்றங், கொப்பும் வகைவினவி யதுகான்றி டென்றே யுறுமிச்சில்
கொடுக்கவுண்டு சித்தியுற்றார். ௮.

இதற்குமுன மனுதியினுற் றிருக்குந் தூய வெழிற்பெரிய நவ
நாத சித்த ரோடு, விசத்தினருந் தவம்புரிந்து மனிதர் தாமும் வெ
ண்சாரை முதன்மிசைந்து சித்தி பெற்றார், * இதப்படவப் பிங்கற
னக் கிதனு ளுஞ் சித்தபருப் பதமென்பர் செப்புநாம, மீராத்தரி
கள் பரந்துகடை முடித்து நீண்டு வரிக்கயன்மா வமொனு மழைக்க
ண்மானே. ௯.

குணதிசையிற் குடியயன் குடபாற் சென்னி கூறுமரி நடுச்
சிகர மியாமு மாகத், தணவறநின் னுயிர்க்கருள்செய் தன்மை யாலே
சாற்றரிய திரிமூர்த்தி சைல மாகு, மிணையொருவிந் திருன்பாத்து
வாசற் கல்வெற் பிருக்குமுதன் மூன்றுவடி வெடுத்ததன்மை,
யணையவுரைத் தனுமவனும் போற்றிநின்று ளுதவினல் வேதபொருப்
பாருமன்றே. ௧௦.

நந்தமனைக் கோலமது காண வென்று நவில்விசுவா மித்திரன்று
ன் றுதித்துப், புந்திமகிழ்ந் தன்னுடனே பரிதித் தோற்றம்
போலெழுந்து பல்வலங்கற் பொலிவுமேவ, வந்தாதுந் துமிமுதலா
மியமுழங்க வடல்விடைமேற் றிரிசூல வரையினின்று, வந்துலகத்
தெல்லோருங் காணமாதை வளநகரிற் றிகழ்ந்தசலவலங்கொண்டே
மால். ௧௧.

இதப்—உறுதி.

ஆதலினு லிதன்பெயர்மங் களவெற் பென்றே யறைவதுய
ரிலிங்கமென வமரார்தி, யேதமறத் திருமலையைச் சூழத் தன்னி யி
லகுநந்த வனத்தின்மரு மிகுத்ததென்று, போதிலுயர் † மௌவலலை
ரொடுத்து நந்தம் பொருவரிய சிகரமுடி மறையச்சாத்திக், காதலினு
ன் மகிழ்ந்திருந்தா ரதனுன் மல்லி கார்ச்சனனென் றதுவஞ்சிக் கவி
னூர் கொம்பே. ௧௨.

நஞ்சொருவ மாயுலகத் திடர்க ணீங்க கண்ணுதலாற் சிவகிரி
யென் றுரைப்பார் நல்லோ, ரெஞ்சலிலா துயர்ந்தகன்றி லிங்கமூர்
த்தமிக் கணமுற்றிலைகையினுலிசற்கு நாமம், விஞ்சுமகா லிங்கவரை
தவம்பொன் செய்து மேவுதலாற்றிருச்சைல மிக்கோ டெற்குச்,
*செஞ்செவையின் றிடச்சூலங் கும்பனிட்ட செய்கையாற்றிரிசூல
ச் சிலம்ப தாயால். ௧௩.

திருவளர்மா கைலையதாய்த் திகழ்த லாலே தென்கைலை வின்
னவராச் செறிந்த பண்பா, லரியவெழிற் றேவகிரி யயிலோன்
பூசை யுஞற்றுதலாற் கந்தபொருப் புறும்பே ரொன்றுன், மருமலரா
டவமாதி வகையோ ரைந்து மனந்தெளிய விரித்தினிதெம் முனாத்தி
யென்ன, வரியயற்கு மறிவரியா னமலே கேளொன் றுய்ந்துசொல்வா
னொச்சுரு தனரைந்தான் மாதோ. ௧௪.

திருப்பருப்பதத் திருநாமமுரைத்த சருக்கம்,
முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௨௫)

† மௌவல்—வனமல்லிகை.
* செஞ்செவை—நேர்.

திருமகள் தவஞ்செய் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மற்பயி றவப்பிருகு மாவிருடி தேவி
கற்புறு கியாதிபெறு காதன்மகவாகு
ஏற்குழன் மலர்த்தவி சமர்ந்ததிரு வன்னாள்
பொற்பினை யுணர்ந்தெவ ருரைப்பர் பொலிவாக.

பண்ணினை யடற்றுமொழி பங்கய மரும்பு
தண்ணிய சலத்துள்வரு தன்மைதன மாலங்
கண்ணிடை யிருக்கவுறு காமர்தரு பேதைப்
பெண்ணினி லுயர்ச்சியுறு பெற்றுவரு நாளில்.

தன்றனைவ ருகவரி யெய்துயர் தவத்தை
யின்றுபுரி வேனென வெழுந்தெவரு நாடி
நன்றுதவு சித்தியிலை யென்றொருவி நந்தங்
குன்றையிதி லிங்கவடி வென்றவள் குறித்து.

பூருவ மடைந்துமலர் பொற்புற வருத்து
வேரறு மாம்பொருவ வீழ்ந்தவளை யீதே
சாருமகிழ் வோடிர தக்கணமும் வந்து
சேருதவு நம்வடிவர் திக்கினை யடைந்து.

இந்தவெழின் மாதிர மிறைக்குவகை யென்றுந்
தந்திர விலிங்கபிர சன்னமிவ ணென்றும்
புந்தியுற நற்றவசு பொற்பட வியற்றச்
சிந்தைமகிழ் [illegible]ாகியொரு குழலெதிர் சென்று.

கண்டயர் குரோசவிடை யிற்கடக வெற்பின்
மண்டிவள ரன்பொடொரு கான்மருவ மண்ணில்
விண்டவொரு தாருயர மேவுமிரு கையுங்
கொண்டசிர மீதணைவு கொள்வுதறவிட்டு. ௬.

நந்தமெதிர் நின்றுமன நாயன மாரச்
சிந்தனை வழுத்தநரி கிப்பினைகள் செய்து
சந்தெனவொ ராண்டுகளின் மேவுதிரு கோற்று
சிந்தையக லத்தவ நிலைக்குமகிழ் வாணம். ௭.

வெண்மையிட பத்துவரி னின்றுடன் மேவி
யுள்ளிய வரங்கடமை யோதெனலு மின்னீர்
பள்ளமது செல்லுதென வேகண்மிசை பாயத்
தென்றுமொழி பூமிசை பணிந்துதிகழ் முன்பால். ௮.

எங்கணு மளித்தமிறை மாவலி யிடத்தே
தங்குதல மூவ[illegible] யிரந்துதனை தன்னைப்
புங்கமுட னோடி பொலிந்துகொள மீதி
லங்குதனை வண்டமுக டோரடி யளந்தும். ௯.

தெளிந்துகொடி தாமலைக வெ[illegible]ட னுண்டும்
வளம்பெருகு தேவர்முதன் மற்றவரு நொந்து
துளங்கவலி செய்தருவர் சூழலொ டரக்கர்
விளிந்திட வடர்த்துமிவை போல்விறல்செய் விண்டு. ௰.

[illegible]விய[illegible]கடக மேவியெனை வேட்கவிரு வோரும்
வயங்குமிகு மன்புட னிரந்தரம் வதிந்து
சயங்குதிரி சூலமுறு தண்சயில நாடி

யைந்துதரி சித்திடவு நல்கியருளென்றான்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

தந்தனமென் றேசெடமா றனையுன்ன வக்கணமே
வந்தருகித் துதித்திறைஞ்சு மவர்க்குமரு ளளித்துமன்ற
லந்தமுறப் புரிவித்திவ் வசலமிசை யமர்ந்துசுமைச்
சிந்தனைசெய் தேபூசை செய்தார்வ மொடுதுதித்து. க

நீவிரினி யிவண்வாழு மென்றுரைத்து நிலவுமுயிர்
பாவமறக் கிரியுருவ மாயிருந்த பான்மையினாற்
பூவுலக மன்றுதொட்டுப் பொலிந்ததிருச் சைலமென
மேலவுரைத் திடும்பெருமை விளங்குமலை வியன்கொடியே

திருமகள்தவஞ்செய் சருக்கம்,
முற்றுப்பெற்றது.
ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௬௮)

அகத்தியர்வந்தசருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சரோ ருகத்தி லரகவீற் றிருக்கு மண்ணனெஞ் சிப
லுற்பவித்து, நஞ்சரோ ருகத்தி னனன்மெழு கேய்ப்ப நாடியா
டயுதமா னோன்பை, விஞ்செரரோ ருகத்துக் கொன்றுதிப்பியந்த
யிகவரு னோன்பினை யியற்று, நெஞ்சரோ ருகற்கு மறிவரி தா
ன்றினி திழைத்தனன் றக்கன்.

கயவினைப் பொருது காவிகன் மறித்துக் கலைமறி விட்டுச்
செயுமரி விழியாய் நின்னெறி மடங்காச் சிற்றவெம் கனலுமி
கட், பெல்வர வுடையார் வெருவரத் துவைக்குந் துப்பமர்

உச்சரன் வெள்ளைப், புயலுறழ் விடையிற் றோன்றியுன் வேட்டல்
புசனைப் பொலிந்தன மன்றே. ௨

கண்கென் வெளிக்க் கனையிசத் திசைகு காதலிற் பூதலத்துயர்ந்
து, தண்டுபோ விறைஞ்சி விண்டியன் டறியாத் தாள்களை யிருக
முற் றிளைத்து, மண்டிசே வெழுந்து வளையிலா வண்டலாமெலாங்
கிரிகிரியொன்றருட்டிக், கொண்டுறை திருவும் புதல்வியா யுமையாள்
குலவவு மருளென வுரைத்தான். ௩

உரைத்தது மங்க ளளித்துயர் வெள்ளி யோங்கலி னின்றுட
னேகன்றோம், வரைக்கரு மண்ட கோடியு மேக வளங்கெழு குடை
நிழலமர, விரைதொடிப் பேதாய் நினைமகள் மையதா நிலையுற
ப் பெற்றுமெற் குனையன், றருத்தியி னளித்துந் தன்னிக ரொவ்வா
தகைமிழ்ந் திருந்தனல் மாதோ. ௪

மறைகியிப்படியே வருவையாம் புரிந்த மலையரைப் பந்தரிற்
காரதோ, மறைநினைர்க் குரிய சிறமிக் கூர விகழ்ந்திருந் தோர்தவ
ச்சாலை, நிறைவுற வொன்பான் மனியினுற் குயிற்றி நினையதிவிரு
த்தகத் தமைவீ, பெறலருங் கோல திழைத்தவே யென்றான் பிராயத்
தொருவனுய் நின்றான். ௫

என்றினி துரைத்த குடமா முனியை யியற்றவ திருகலிர்பொ
ழிய, நின்றமே விசைந்த துரைத்திடின் றேர்ந்த நிகழ்த்தவாள்
மழவிடை வெரிநுற, நன்றுகொள் டகன்றேர்த்தக்கனி துணர்ந்தே
ருவிழியினு மொருநோ, நன்றுகன் றிந்தவாறெனப் புடைந்தா
னினேர்மலர்க் கைத்தலத் தன்றே. ௬

பொறியழல் சிதற வரசனை வெருவப் புரற்றுகற் கருமெதிர்

காலத், அழுவதொன் றுணரான் வெடிபட நகைத்தன் றுலப்பினந் தமைமிகழ்ந்திருந்தான், மறை வெயிற் றரவ*வெரினெறு நெறெனக் காணட மாடிய கடவுள், வெறிமலர்த் தேவ னிந்திர னிமையோர் விளைவினிற் குழுமிவந் திறுத்தார். ஏ.

வந்தமே லவனைத் தக்கனங் கியம்ப வரன்முறை யவனொ மியற்றிச், சிந்தையுண் மகிழ்ந்து சிறந்திருந் தவையிற் செப்புவ தொண்டவ னென்ன, வெந்திறல் செயினு மவைகொளா தத மேவிய படிசெயு முலகு, நிந்தையொன் றினையுங் குறிக்கொ ளென்றுரை நேர்ந்துணர்ந் தறைந்தினி திருந்தான். அ.

மற்றைநாள் வெள்ளி வரையிடத் தேகி மருவுண வழைக்கவென் றினிதி, னுற்றுவந் திடநந் தியினொடு மறிய வொண்டடை விடேலென வகற்றச், செற்றமீ தூரச் சென்றுதன் னிருக்கை சேர்ந்திகழ்ந் தரியிர மாதி, பெற்றபே றென்ன மகிழ்ந்தவர் வாலும் பெருமகம் புரியமே யினனால். கூ.

அகமுற யூபத் தம்பமொன் றமைய வருமறை விதித்தவா றமைத்துத், தகவெகு பாப்பிற் பன்னக சாலை சமைத்துவா னுயர்திர வியங்கள், மிகவெழக் குவித்து வேதியர் மருக்கள் விளம்பவெவ் வழலிடை யுகுத்துப், புகலுமவ் விடமு முதித்தரும் பாகம் புரிந்தவி கொடுக்கமே யினனால். ௰.

அக்கினிக் கடவு டன்னையிற் கொடும்போ ரத்துமுன் னளித் திடா தரிமான், மிக்கபோ தினன்மான் குலிசவாட் படைவ வேந்தன்முன் றிக்குளோ ரிலகத், தக்கவா றிட்டி பாநுவென் வ

* வெரின் — முதுகு.

சுக்கன் சாற்றரு முனிவரர் சித்தர், தொக்கமா யோகர் கின்னரர் கருடர் தொலைவறு கடவுளர்க்களித்தார். ௧௧.

இங்ஙனஞ் செய்வித் திருக்குமன் னவனை யிருடியித் திகெதிரியர்முன், வெங்கண விருகண் வாயுடன் சொரிய விழித்துறை பெருக்குகா லெயினி, லங்கக மகிழ்ந்து விரிமயிர்க் கவசை மலர்த்து மெய் புதைப்பநன் குறைந்தோர், பங்கென வெருவ மற்றையர் சாணுப் பாய்முல் வடவையுற் றதுவே. ௧௨.

புன்னெறி புரிய மன்னபா தகனைப் பொன்னவிர் விழுதுவிட் டனாய், நன்னர்கோ டிர மறையவர் நோக்கி நம்பனுக் கவிமுனங் கொடுத்துப், பன்னருங் கடவு டமக்கெலாங் கொடாது பண்ணுமுன்மகமிடை முடிய, முன்னெறி மடைந்தோர் தமக்குயின் றுமை யுறுமென வுரைத்தன ரந்தோ. ௧௩.

அவர்தமை நோக்கி மத்தருன் டவன்போ லருஞ்சுடு காட்டினின் றுழன்று, தவிர்வ ரிழையார் தவமுறித் தாடித் தானடி பட்டுவெந் தங்க, ளவமுறு அடலிற் சேர்ந்நெறும் பிருக முறைமையே னத்திறே டணிந்து, நவைதரு மால முண்டவன் றனக்கோ கல்குவ தவிமுனென் றனைத்தான். ௧௪.

இற்றமீ தூரச் செப்புமால் பிரமர் இந்திய காட்டிலுந் தேவனே யெற்றதத் துவமென் றுணர்ந்திடார்ந் திசைய வெழிற்பெருந் தாருகாவனத்து, முற்றமாய் நடித்திங் குலசெலாந் தானே யொரு [illegible] கடவுளென்பதனை, நாற்திசை யொரு மெனிதிரேனந் திடவே நாயகன் புடைக்கதின் றதுவும். ௧௫.

நேர்துனி தெரிப்ப தியமுர் திசைப் [illegible] திசைமனர் தலர்

முறுக் கவிழப், போந்தலைபர் அளவப் படலைமா லும்பூப் பொன்றி
ய லைவமுழு தாக்க, வாய்ந்தநற் றேவு மரித்தவெஞ் சிரங்கள் மா
தவ னெனும்புகண் ணுமை, சாந்தவே னத்தின் மருப்புட னணிந்
து சகமுய விடம்பரு கியதும். ௧௬.

உணர்ந்திடா திகழ்ச்சிபோ லுனை பெருக்கி யுருற்றினை வேள்
வீழ்ற் றறியா, தனக்குமேல் வருமென் றமைவற வெகுட்சி யா
லறைந் தவையெலா மறியத், தனந்துகா னகத்தி லடைந்துயர்வுத
னைத் தரித்திருந் தாரிரு டியர்தா, மணங்கொடா மறைத்தன் மதியு
றழ் முகத்து மௌவலின் முறுவன்மான் விழியாய். ௧௭.

வந்துமே னிகழ்வ துணர்ந்திடா தசந்தை மதியொடு மிகவுள
மகிழ்ந்து, நந்தைசெய் வேள்விக் கஃன்றிட வருளா னுவல்கென
வுரைத்தனை பேதாய், சிந்தனை விடுதி நமையெனு னவன்பாற் சேற
லின் றெழிகென வமல, சந்திர சடில வதுபொழுத் தடியேன் சா
ற்றிய விடைதரு கென்றாய். ௧௮.

அன்றுசே டியர்சூழ்ந் தலகற நெருங்க வடிபணிந் தேகினை
மரர், தன்றபே ரவையி னுந்தையைப் பணிந்தாய் ஆர்த்தறுக் கனி
த்தன மென்னுக், கன்றிநெஞ் சழிந்துங் காணரி தென்றான் கருத்
தை கண்டினை வெறுத்தா, னின் கெட் டொழிக மகமுத லனைத்து
மெனச்சினத் துரைத்திவ ணடைந்தாய். ௧௯.

வேறு.

அந்த வேலை யுத்த ரத்து தற்சி றிய தென்னவே
வெந்து ளஞ்சி னர்ந்த மேல்வி ழிக்க னற்பொ றிந்தனி
சிந்த வொன்றி யண்டி சாமு கக்கொ ளத்தி ரண்டுவா
னந்தி கழ்ந்து ளாந்த மேனி நண்ண வந்தி லகினன். ௨௦.

உக்கு ளோர்ந்த மாலை யும்மு ருக்கு வெண்ட லையுடன்
மிக்க அத்திப் பையெ யிற்று வெங்க ணென்று நாகமுந்
திக்க முக்க டங்கொ டந்தி சரும மும்பு லியதன்
னாக்க நற்று ருத்தி ரந்தின் னுமை கஞ்ச கங்களும். ௨௧.

குருதி கொப்பு ளித்த வெங்கு லிச முங்க ணிச்சியும்
பரிதி வாளும் வேலி னோடு பலகை தோம ரங்களும்
வெருவு கப்ப ணங்களும் மேவு சூல மாதியும்
பொருவி லாயி ரத்தி ரட்டி கைக ளும்பொ லியவே. ௨௨.

வீர னோர்க ணத்தி னம்வி ளைம லர்ப்ப தத்தினி
லார வந்தி றைஞ்சி மண்ணை யின்று னானை யயிலுகோ
மேரு வாதி மலைக ளியாவும் வெருவ வுண்டு கக்குகோ
பாரொ டப்ப ழற்கண் முன்ப ருகுகோ பரா பரா. ௨௩.

என்று வீர ரேதை நாமி யாக மோடு தக்கனைக்
கொன்று தேவ ராதி யாவி யுண்டு மீள்கெ னச்சொன்றே
மன்ற வன்செய் காலை வெவ்வ ழற்றெ றித்து யிர்ப்பினி
னின்ற கோர தந்த மற்று நிலவு வுற்ப வித்தனர். ௨௪.

உற்ப வித்த வீர் வீர னுறது வென்று மண்ணையு
மற்ப முற்று மறிவ ராத டைத்த கூடொ யிற்றினீர்
கற்ப மென்று கம்பம் வந்து கவ் தேவர் கொண்டிடப்
பலகணங்க ளோரு பண்டைக ளோடு சென்றனர். ௨௫.

வயிர பம்பை முருடு கூனல் வயிறுபெற் சங்கு
ளியலி ரென்று படக பேரி யெங்க ளுந்து வைத்தனர்

வியனி றேத் முருமி னண்ட கோள மைவெ டித்துகச்
செயிர றுத்த லக்க ணிற்றி தைந்து டைந்த வெங்கணும். ௨௬

கலிநிலைத்துறை.

மருத்தி டைக்கிடச் சென்றெதிர்த் தோர்களை வதைத்தார்
விரித்த காரெறுங் கட்டிய பசுக்களை விடுத்தா
ரிளைக்கு மண்டகோ ளசையியர் சாலைக ளெரித்தா
ருருத்து நீடுபொன் னிகழ்தரும் யூபங்க ளொடித்தார். ௨௭

ஆமை யெண்கரி நாகமும் பிலங்கினின் முடித்தா
ரூமை போலுறுங் கிங்கரர் யாழ்பல வொடித்தா
ரோம வெவ்வழல் விளித்துற வோமோலும் பொடித்தார்
காமர் வெஞ்சின மூண்டுபல் லெயிறுறக் கடித்தார். ௨௮

அனைய தன்மைக ணிகழ்ந்திடு காலையி லங்கன்
கனைசெயுங்கட லெனநவி குதித்தெழக் கடிக்கா
வினிய மால்வரை யனையயி ராவதத் தேறிச்
சினமி குந்தெதிர்த் தான்வயிரப்படைத் திறலோன். ௨௯

அன்ன காலையி லழற்கிறை தென்றிசைக் கதிபன்
முன்ன ரொண்மராம் வசு[illegible]ளோ டிருள்கெட முருக்கும்
பன்னி ராதவர் சந்திரர் [illegible]ருத்துவர் பனுக
மன்னர் தேவர்க ளியா[illegible]ம் வெருட்சியின் மலைந்தார். ௩௰

எழுசீ[illegible]யாசிரியவிருத்தம்.

எற்றவெங் க[illegible]ச்சி தோமரஞ் சிலைகோ லெறுழ்வலித் தடக்
கையி லேந்திச், சீறமீ ஆர்ந்து கண்கண்மேற் சிதறத் திரளெழுந்

தழலெழ விழித்துப், போற்றருந் திறத்தா லங்கவர் படைகள்
பூழிபட் டுடைந்துக வடித்துச், சாற்றரு மலையு மரங்களும் பிடுங்
கித் தளைவற வெறிந்தம ரேற்றார். ௩௧

அப்பொழு தமரி லேற்றபல் லிமையோ ரடலறப் புட்குல
நாப்பண், டெப்ப மொருகற் றரவிரிந் தோடுந் தாய்மெதன வோடி
னர் சிலவர், குப்புற வீழ்ந்து கிடந்தனர் சிலவர் குலைகுலைந் தென்
செய்தோ மென்று, செப்பியுள் ளழிந்து திரிந்தனர் சிலவர் திசை
பறந் தலைந்தனர் சிலரே. ௩௨

இவையெலா நோக்கித் தக்கனீ தரைப்பா னியாவரீ வந்தவா
றென்னென், றவமையில் வீரன் முன்புசொற் றிடவு முன்னது
கேட்டவ் தனைமுன், சிவபிராற் கருடி யதற்கியான் வந்த தின்னெ
னச் சிந்தையின் மதியா, தவிதரோ வென்னைக் குடிலையு மெழுந்து
கைத்திறை யவனெனப் புகழ்ந்தே. ௩௩

தந்திடென் றுணர்த்தத் தகைமையுங் கேளாத் தக்கனைப் பார்
த்தவி யீதி, யெந்தையார் தமக்கென் றுதவீ ரன்று லிசைவிலா
னிகழ்ந்திடே னென்னப், புந்திதேர் வில்லாப் புலவர்சம் மதமும்
பொலிவுற வழித்தவன் புக்க, திங்[illegible]சேர் மகவா னிமையவர் பன
கர் நிலைகெட வடர்த்தன னின்றே. ௩௪

அழலினை வலித்து மேதிகொம் [illegible]டித்தவ் வந்தகன் கழுத்து
[illegible]க்கிப், புழுதிப் டோடத் [illegible]வத்தட னிருதி பொன்
வித் தலமரு வருணன், விழவடித் தனி[illegible]முத் தர
[illegible]னை யாவிதேய்த் திட்டான், கழுதுபற் பலவ[illegible]
[illegible]திற் கையினை கொட்டினன் குடும்.

இருட்குழம் பெறியும் பரிதியற் றகர்த்தா னிற்றுவைந் நிலத்தி லிட் டரைத்தான், மருத்துவ ருயிரைச் செகுத்துவின் றெதிர்த்த வசுக்களைப் பிடித்தகழ்ந்தைய, னருட்களற் கூளி களித்திடச்செய்தங் கலைமகள் கலைமகட் குரிய, பெருந்தமூக் ககழ்ந்து புலோபசைத் தாளைப்பேதுற வறுத்தனன் மாதோ. ௬௬.

வெங்கொடுங் தக்கன் பன்னிகா தறுத்தான் விண்ணவர் மகளிரஞ் செவிநாக, கங்குனே ரளகந் தனமெலாங் குறைத்தான் கதந்தன னதிதிதன் னிதழை, யங்குறுந் தவத்துக் காசிபன் முதலாவனைவரு மடிந்தனரலகை, பெங்களு மாடக் கவந்தநின் றாட விருந்தனன் மகம்புரி தலமே. ௬௭.

வேறு.

ஆன லாயிடையின் மாய வன்கருட வூர்தி யேறியனையாததி, மான வெஞ்சினம் வருத்த நந்தமடல் வுண்மை நன்றெனமதிக்கொளு, வீன பின் வலிடி லென்று சூலபில் வியப்பி நாளெலி யெறிந்துபற், கோலி றைந்தபுய னோர்சொ ரிந்தலினை கோளமைப்பனென வூதினன் ௬௮.

பாரடங்கலும் விழுங்கு [illegible] மிர படர்கெ டக்கதிர் பரப்பிநீர் வெம்பரிதி மாழ்க மிக்கவெ[illegible] திகழும் வாள்பலகை கொண்டியற், சாரி மாறிநின் றழுறெ[illegible] திலகு சக்கரஞ்சுழல விட்டனன் றுமொ னும்படி விழுந்தனை [illegible] இரு தாளிலக்கதன் வெ·நண்டன

வே [illegible] லையன் மாயனுயி ராமவென்று ஜன மிக்குய் பொழுதி லந்த ரத்தொருசொல் சிதைய லெ

றொழ விடுத்தனன், கந்த மூர்த்தமம லப்பொ குட்டிலுறை கடவுளெங்கடவு ளென்றுனனி, வந்து பொற்சரண மலரி றைஞ்சகனி மனமகிழ்ந்தருள் வழங்கினன். ௭௰.

முத்த ழற்சிகை முதிர்ந்த முண்டமு முருக்கி மாகொடிய தக்கனைக், குத்தி வெந்தலை பிடுங்கி யுண்டலகை கொக்க ரித்துழல வாயிடை, வித்த ரத்திலுறு செங்களத்தமரர் திரளொ லாமலகை மேவலின், உருத்த ருத்திரியினு டெண்டி ரிந்தவெளி லோதுமா றௌிய தன்றரோ. ௭௧.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனலியினற் றிரவியங்கள் பலவிறைத்து மகமியற்றுங் கருதிச்சேர்த்த, நலியுளவெ லாமெடுத்துக் குறட்பூதங் களித்தார நல்குதன்மை, யினமருவு ஞாலிகடா மிருக்கவொரு வன்புதல்வ னின்றி மிக்க, தனமுடனே றில்லறத்தை வழுவாது வளர்த்தவன்றன் சாய்ந்த பின்னர். ௭௨.

மிருத்துரியார் பருத்தறங்கள் பலவிளைத்தல் போலாக விளங்கச் செய்தே, யகத்தின்மகிழ் பூதமல கைக்கணங்க ளுடன்செல்லவ கோரவீர, னகத்திலுய ரிக்கைலை யடைந்துசந்த மடிபணிந்தா னுமைப் போது,வகுத்தசின மொருவியுள்ள மகிழ்ந்திருந்தோ நீயெழுந்து வணங்கி நின்று. ௭௩.

உய்வகையொன் றறியாமற் சிவ[illegible]த புரிந்தவர்க ளுளுற்றும்வள்ளி, பொய்யதெனச் சிறுவிதிதன் [illegible] தா னயனருமைப் புதல்வியென்னும், வெய்யவுரை தவிர்த்தருளு [illegible]னவிமவா னுனைப் பெறவுள் விழைந்து நோன்பு, செய்திருந்தா [illegible]மயவனாச் செல்வியாய்ச் சேறியெனச் சென்று யங்கே. ௭௪.

6

இப்படிச்செ யாகமுடன் றக்கனிமை யவராதி யிறந்துபோன, வெப்பதனைப் பிரமதமா கணங்களெலா மிகநோக்கி மேவி நம்முன், அப்பமரு மேனியனே யுனையன்றி யேவலிடஞ் சொன்னமேவி, யொப்புரவி னுயர்தருமு முளுற்றினும் பொய் மறமாமென் றுணர்ந்தோ மாதோ. ௬௫.

அன்றியுரி யவனுமறு மென்பதனைத்தக்கனு லறிந்தோமென் னன்றிநினை யாக்கயவர் நினையிகழும் பாவிகளே கனுகுங் குற்ற,மென் றதனைத் தேவர்கடம் மாலுணர்ந்தோ மெங்களையா ளிறைவ வாங்கு பொன்றினவர் தமைத்தருதி யெனக்கணங்கள் போற்றவவன் புரிந்தா மன்றே. ௬௬.

நேருணராத் தக்கனுக்கு நெடியமுக மறித்தலையா னிறவிமேவா, யாருமியற் கணைத்தநிப னுகவளித் தோங்கேவ ராதி யோர்த, மேருயிர்க டாங்கொடுத்தோ மினியதவஞ் செய்பவர்போ லிமயச் சாரல், வாருறுமென் முலைமாதே வறிந்திருந்தோ முறித்தனை வனசப் போதில். ௬௭.

உற்பவித்த நினையிமவா னுவகையுத தியின்மூழ்கி யுறுபேறென்ன, விற்பொலிதன் மாடத்திற் கொண்டுசென்று விளைந்தவெலா மேனைமாதுக், கற்புறவே யுமாத்தளிக்க வவடனங்கள் பொழிந்திடுபா லருந்தி நாளும், பெரும்புறுதண் கலைமதியம் போலவளர்ந் தெழிற்பருவம் பொலிந்தன்னனர்.

கலிவிருத்தம்.

அன்பி னந்தமி னைப்பெற வார்வமாய்த்
தன்பி னுன்றந்தை யேவலிற் றேழிமா

ரின்பொ னின்புறங் காப்பவிமயமேன்
மன்பெ ருந்தவம் வாய்ப்பப் புரிந்தனை. ௯.

மதனு மென்புன் மலர்க்கணை தூவயாங்
கதுமெனச்சினந் தேதுதற் கண்ணினாற்
புதமி தென்று விழிக்கப் பொடிபதனன்
றிதமு றுந்தவம் விட்டுன்கண் சேர்ந்தனம். ௧௦.

தருதி யுற்ற பிரம சரியமா
மிகவொழிந்தடைந் தாயிழை யாடலி
னருத லாய்செய் தவமென் னவிலென
மகிண னுகவ ரன்வர வென்றனை. ௧௧.

பேதை யென்னபி ராக்கிகொண் டாய்மிக்குன்
மாத முற்றுமெ யானத்திற் பேயுடன்
றீது றத்திரிசாடுவன் சிலநன்
கேது மில்லவற் கிச்சித்த தென்னென. ௧௨.

மெழுகி னுற்செயும் பாவையில் வேறனை
யழலிற் காய்ச்சி யுழுந்திய தன்மைபோல்
வழுவ தாகவும் மாற்றநல் லோர்யுற்
கெழுநா னுய்செவி யேய்ந்துதாந் தென்சொனுய். ௧௩.

தைய விச்சிவ நிந்தை கழறினை
மையின் கெர்த்தலை தக்கன் மரீஇயது
தைய வானவர் வேள்வி நலிந்தது
மைய னுலென் றறிந்திலை போலுமால். ௧௪.

பிரம சாரிய ரூபப் பிழைத்தனை
திரமி தென்றெமைச் செப்ப மகிழ்ந்துடன்
பாக மான்முதற் பண்புறத் தோன்றின
மூரிய வாறெனு நின்றன யோர்புறம். ௫௫

சதிர்த்த காந்த ருவமென் வடிமணம்
விதித்துக் கூட விளம்பின மாயிடைத்
திதற்றி னென்றங்கை நேர்ந்திடத் திக்கரி
மதித்த வேத முறையின் வழாமலே. ௫௬

இனிய மன்ற லியற்றுபி னென்றுமின்
மனைவி யுற்று மலையர யற்கிவை
புனைய வோதினை வெள்ளிப் பொருப்பினுற்
றனைவ ரைடைந்தன ரோதரு நற்றவர். ௫௭

எழுவ ருய்வா வேயிம யத்தினி
லழகின் மிக்க பொலங்கொடி யாடனைச்
செழும லைக்கா யன்றாச் சென்றுநீர்
செழும மன்றல் கிளத்துமி னென்றனம். ௫௮

இந்த நன்மொழி கேட்டன மென்றவர்
சிந்தை யன்புறச் சே[illegible] தின்னகச்
சுந்த ரத்திறன் மன்னனு[illegible] தோன்றி முன்
வந்தித் தேமனை யிற்செ[illegible] வந்தனன். ௫௯

அதிக பாத்திய வாச[illegible]றுதி
முதலி யாதன மீ[illegible]லைப்புட
னிதம தாக வி[illegible]த்தி யெனியனைப்
பொதியு மாதவம் போந்ததிங் கென்றனன். ௬௰

கலித்திலைத்துறை.

எற்ற மாமுக மன்பல வியம்பிய பின்னை
மாற்ற லந்தலைத் திரிசொலு மடைந்தவை யென்னை
நீற்று மேனியன் றனக்குநின் மகண்மணந் திகழ
வூற்ற மோடிந்த வென்றுனக் கிசைக்கவிங் குற்றேம். ௬௧

என்ற வாசகங் கேட்டது மெங்குலத் தவர்தந்
துன்றும் வாழ்வெனத் தோன்றிய தோகையை வெள்ளிக்
குன்ற மேயவ னினமனுங் குலமுறை யிதனுன்
மன்றல் செய்வதே வழக்கென மனமகிழ்ந் துரைத்தான். ௬௨

சதுமி தென்றவன் றையயும் முறைத்திடத் தக்கோ
ரதம தின்புற மினவுந் திரங்கனித் தகன்று
புகல்வர் பொன்மலை மகண்மனை நேர்ந்தமை பொலிந்து
நகைய தாற்றுதா மெனமிளிர் கைலையை நண்ணி. ௬௩

நிலவு நம்பதந் தாழ்ந்தவை னிகழ்ந்தவை யெல்லா
மலரு றப்புகன் றுச்சிர மந்தவ ரடைந்தார்
பொல னடங்கவென் படாங்கொடு பொலிந்ததுபோல
விலகி மற்றெறி யேமமால் மனைவனா மிசைப்பாம். ௬௪

சிலம்பு மன்னவன் றெவிட்ட[illegible] மகிழ்ச்சியிற் றினைத்தாங்
கிலங்கி நின்றொளி படர்ந்திடு[illegible] பொன்னுல கெய்து
வலங் கொள் யிச்சுவ கன்மனை[illegible]ன்மண மருவித்
துலங்க வுன்னின னக்கணந் தோ[illegible]னினன் றொடர்பால். ௬௫

வனைதி யொத்தமை மொழிகென விளம்[illegible]ர் புனைவ
வானத மைந்திய னருமையிற் பெற்றபெண் ணரசை

களிம ணைத்திறஞ் செய்திட சமதமர் நகரைப்
புனித ரப்புரி சென்றனன் பொருப்பிறை பொருந்த. ௬௬.

உரைசெய் நன்மொழி கேட்டனு மும்பரோ வியன்றன்
வரைசெய் கோபுரஞ் சூளிகை மண்டபந் தெற்றி
நிரைசெய் மாடமா ளிகையுடன் விண்ணிமிர் நிலத்திற்
றிரைசெய் வாரிதி யெனமலர்த் தடம்பல செய்தான். ௬௭.

கண்ண வாவுபொன் மறுகெலாந் தோரணங் கவினப்
பண்ண வாவுமஞ் சுகமுறை பஞ்சரஞ் செறியப்
பெண்ண வாவுறுங் கதிர்முலைப் பேதைய ராட
விண்ண வாவுபொன் னரங்குகள் விளங்கநன் றிழைத்தான்.

நறுவி ரைப்புது மென்மலர் நறவுகொப் புளிக்கு
மறுப தத்தரி யரியபாண் மிழற்றுமா லலங்கற்
பிறிவு நாற்றிய பந்தரும் பிறங்குவே திகையின்
மறுவி லாமணித் தீபமு மறுகெலாஞ் செறித்தான். ௬௯

ஆர மாப்பணி ராயிர வைத்தியோ மனையிற்
பார மாமதி லகமெலாம் பளிங்கினு விழைத்தே
யேரு றத்தகுந் தளவிசை யிரணியத் திசைத்துச்
சீர ருக்கடி மணம்புரி சே[illegible]லுந் தெரித்தான். ௭௦.

சித்தி ரம்புனை லாமெற் [illegible]காற் றிசையு
மெத்த வுங்கமழ் பூம்பெ[illegible]யில் விரிவுற வன்ன
சத்தி ரந்தரு மந்தண[illegible]ச் சுமுகன் முரலா
வித்தி றஞ்செய [illegible]தென வியப்புற விழைத்தான். ௭௧

பணியு லாவிய மால்வரை யிறையவன் பார்த்து

சிறந்த பாற்கடல் பொங்கிய திரையினை முதித்து
மறிந்து பேரொலி கொண்டெழுந் தனதென மதிக்க
வுழுங்கொ லோவுல மைந்தரு வெனச்சில ருரைப்ப
நிறைந்த சேனையோ டிமயமீ தணைந்தன னிகழ்வால். ௮௪.

வந்த நீதியினை யுடன்வரை மன்னவன் வணங்கிச்
சிந்தை யார்வமுற் றினியதன் னகர்கொடு செறிந்தா
விந்த சேர்தருன் மடந்தையர் மங்கல மிசைப்ப
வந்த மில்பெரு வளமண வறையிடை யடைந்தோம். ௮௫.

அடைந்து மாமணித் தவிசினி லிருத்தபி னரிய
சடங்கு செய்துபின் றனையடஞ் சாரவே யிருத்திக்
கடந்த குஞ்சரோ ருகத்தயன் றழல்வளர்த் திடப்பின்
குடங்கை நீர்கொடு சீதன முதலிய கொடுத்தான். ௮௬.

கொடுத்து நல்கிறேனுங் கன்னியென் றுந்தைதான் குலவ
விடுத்து நீர்[illegible] மேற்றிட னிகழ்ந்தனம் விளைவா
யடுத்து சோமொரு திருக்கலி யாணைநல் லணியை
மடுக்க வன்பதுங் கணிக்கொளு போன்மிக வந்தார். ௮௭.

வந்து வந்தகன் மகிழ்ச்சியிற் கண்டிட வானோர்
தந்த மாதரோ டடைதலாற் குழ்ந்துளா திமய
மந்த கன்றிசை யுயர்ந்தன தவையுணர்ந் தெவரும்
புந்தி கைக்குகம் மதியினை போற்றியே புகழ்ந்தார். ௮௮.

ஆல முண்டிடுமன் பெருமையினி தவித்தமுந் தலைய
குல வேனயிந் தென்மிக வெருவினர் தலையின்
சோல நாகமே மிற்றல்போற் சமமுறச் சுழித்திடுந்
ஞால மூய்த்திட வருதியென் றுனைவரு கவின்றார். ௮௯.

கலித்துறைவண்ணத்துறை

குலவு தரங்கக் கடலைய ருந்துங் குறியானை
யலமற நங்கட் டருதியெ னச்சென் றவணைந்தி
நலனுற வுய்ப்பக் குறுமுனி நந்தா னளினத்திற்
றலையின் வணங்கித் துதிக ளியம்பிச் சார்வுற்றே. ௧௦.

ஒருபொரு ளொன்றிங் கெனையழை யென்றா யுலவாது
புரிதவ மென்றோ வருளுதியென்று புகல்போதிற்
றுரிசறு மண்டத் தளவனை வோருஞ் சுமைகூரப்
பெருகலி விந்தத் திசைசம னின்றிப் பெரிதாழ்ந்த. ௧௧.

தெக்கண பூமி யுயர்ந்தது திண்மை செறி சேட
னுக்கு நெளிந்து குலைந்தன னதனா லுலகோர்க
டக்கவ ருச்சனை யாதிகள் விட்டுத் தளர்கின்றா
ரிக்கண மிப்புவி யொத்திட நீயங் கேகென்றோம். ௧௨.

அருளிய மொழிதன் செவியுறு காலையி லகிலம்
பரவச முறநின் றெதிர்முக மாயொரு பாலாகித்
திருமண மதனைக் கண்டு களிக்கச் சென்றேக்கும்
பிரியம நடையும் * புள்ளென வாசை பெரிதானேன். ௧௩.

அகலுதி யென்றனை யெனமுனி சொலவே லடன்மாறன்
மகடனை மதுரையில் வதுவைசெய் குவமான்மகிழ்கூரப்
பகர்மண வாளத் திருவினை யருள்வோம் பரிவாய்நீ
புகரற வின்றே கெனவுரை செய்தோம் பொருவாக. ௧௪.

அப்பொழு தரனே புன்றமி யேனுக் கதிதிண்மைத்
துப்புமெயுள தோவென வுரைசெயவிச் சுடர்குல

* புள்—என்றது அன்றிலை.

நனிபு கழ்ந்தன ருடருந் தெய்வகம் பியன்றன்
மனைதி தூன்னிகள் மகிழ்ச்சியின் வழாதியற் றியதோர்
புனைவு தன்னையா மைவுற நோக்கியே புகல்வார். ௭௨.

மலையு மன்னவ னின் வதுவைநாட் குறித்தவ ருமி
யிலகு மண்டபத் தின் மருவிய மடந்தைய ரொவரு
கலனு றுந்திரைக் கடல்களு நதிகளுள் ளனவு
மலைவி னற்கிரி களும்வர வோலைகள் விடுத்தான். ௭௩.

அந்த வாசகப் படிவரை யாதியங் கனுகச்
சுந்த ரத்திரு நாமக ளருந்ததி யாய
விந்தி ராணிச வரம்பையர் முதலியோ ரின்பச்
சிந்து மூழ்கியொள் கேள்வர்த மிசைவினூற் செறிந்தார். ௭௪.

மருவு நீர மகளிர்மால் வரையர மகளி
ரரவ நாட்டின் மகளிர்மற் றனைவரு மடைந்து
திருவு லாவுறு மிமயநன் னகரியிற் சிலம்பைப்
பொருவு புன்முலைப் பூவை நிற் கொப்பனை புரிந்தார். ௭௫.

மாற்ற ருதபொற் பூண்களுக் கெழிறர மருவு
மாற்ற லானவிற் கனிகல னியற்றையு மணிந்தா
ளூற்று வெண்பனிக் கிரியனித் துழுகழல் வேந்த
னேற்ற மோடியே நினைத்துடன் வருகையி லியைந்தான். ௭௬.

செய்ய கோபுரத் தடையுறு நந்திதன் செலுத்தப்
பைய மேவிநத் திருமுனம் பணித்தன னபாவி
மைய நீர்த்தடி யேனுய வந்தெழின் மன்றற்
றுய்ய மாமறை விதியின்வேட் டருளெனச் சொன்னான்.

வருது முன்னர்நீ யேகுதி யெனவிடை மகிழ்வா
லருள மன்னனுந் தன்னிருப் படைந்தன னதன்பின்
பொருவின் மிக்ககன் னத்திவை யழைத்திடப் போற்றிச்
திருவு ளம்புரிந் தருளென வெமதடி செறித்தான். எஅ.

மால யன்கணம் வானவர் வச்சிரபாணி
யேல நன்முனி வோர்முதல் வரவழை யென்ன
மேது றத்தரித் தக்கண மெண்ணினன் விளைத்திப்
பாலெ னத்திகழ் கிரியெலாம் பரம்பிவந் தடைந்தார். எகூ.

நீற்று மெய்யுட னிகழ்மன மகிழ்ச்சியி னிறைந்து
போற்றி நந்தமைப் பொருவரு மணியெலாம் புனைந்தா
ரேற்றின் மேவியா னடந்தது மிவணிருந் திமய
நாற்றி சைக்கணு நெருங்கிறு ரிபாலரு நண்ணி. அ0.

அந்த வேலையின் மாலய னுவணமு மனமு
மிந்தி ரன்முத லெண்மர்க ளியானமு மேறிச்
சுந்த ரம்பெறு வசுக்களு மற்றுள சுருந்
தந்தம் வாகன மூர்ந்திரு மருங்கினுஞ் சார்ந்தார். அக.

முரச சல்லரி சாரிகை முழவுகொக் கரைதிண்
காடு ளைசநுடி பீலியொண் காகள மற்றுங்
குளைசெ யும்பல பஞ்சவாத் தியங்களுங் குழுமி
பொருவ வின்றியே கனைமலா முழக்கிடு மொலிப்பும். அஉ.

விளையின் மாதவர் நன்மறை முழக்கமும் விழிகள்
பனிகொ ளச்சிலு ரவெனு மரவமும் பரிவிற்
புனித நாமுருத் திரகண முதலியோர் பூதி
கனியு றப்புற முழுதணிந் தியறவு கவிற்றில். அ௩.

மொப்பற நின்றனிர் மங்கள வளாகம் முருவாகுஞ்
செப்பிய வதன்மிசைகிறுவிப் பொதியஞ் செல்கென்றோம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அந்தநன் மொழிகேட் டென்று மந்தகன் விழிபெற் றன்ன
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேவடி யிறைஞ்சிச்சூல
முந்து நம் மருளால் வாங்கி யோங்கன்மா விந்தந்தாழ்த்தி
நந்துவில் வலன்வா தாவி நனை செயக் கொன்று சென்றான்.

செற்றுமவ் வருந்த வன்றான் றென்றிசை யதனை நாடி
வல்லையின் வாவி மீர்க வளைவடி வதனைக்கண்டு
சொல்லரு மகிழ்ச்சி கூரத் துய்த்துநேர் பணிந்துபோற்றிப்
புல்லுமக் கிரியா நம்மைப் புந்திவைத் தன்மையுற்றான். உ.

சென்றுதாழ் வரையி னின்று சிவலிங்கப் பொருப்பிலேற
வின்றெனக் கிசையா தென்றே யிருப்பவ னிமய மீதி
னின்றர னருளாற் சொற்ற நுதைசயா லதுச்சையென்று
நன்றினி னிறுத்தினான் றுவசைய மளித்தயானே. ௩.

ஞாயகுஞ் சத்தியான குலமே னிறுவிக் கந்த
ருபமே ரதனுள் மேவு மவ்வொளி யிலிங்கந் தன்னை
யேயநின் றருச்சித் தேத்தி யினிதருள் பெற்றின்பாய்ப்
போயமன் றிசையின்மேவும் பொதியத்தின் மகிழ்ந்திருந்தான்

உரைத்தவிச் செயலினாலே யுயர்ந்ததென் றிசையுந் தாழ்ந்து
தரித்தவுத் தரமுமோராய்த் தராசுபோ லொத்ததின்ற
விருப்பினாற் புலவ ராதி விரைந்தபூ சனைசெய்தாற்றா

மருக்குழ லிதனாற் சூல வரையெனப் புகல்வரொன்றுனே. ௧௦௦.

அகத்தியர்வந்த சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.
ஆ திருவிருத்தம் (௨௯௮)

சிவம்.

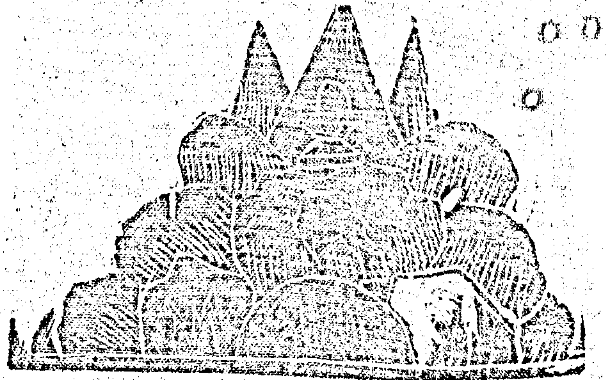

தென்கைலாயசருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை

மன்னுந் தெசுறு மாகயி லாயமால் வரைதான்
பொன்னங் கோடெனப் பொலிந்துயர் பொருவரு மேரு

வென்னுங் கேழ்கிளர் கிரிவட பாலிவண் திலகும்
பன்னுங் காலதி னிலக்கணப் பகுதியார் பகர்வார். ௧.

ஆயி னுந்திகழ் வரிவட னுயர்ச்சியு மடைவின்
மேயசோதியு மாவா ணுதியின் வியனு
மேயு மீறுளை செய்குவ மிருபது கோடி
தூய மால்வரைப் பரப்புறும் யோசனை சுழல. ௨.

உயர்ச்சி நாற்பது கோடியா மியோசனை நாப்ப
ணியற்று தற்கருஞ் சிகரமொன் றிதன்மிசை யெயிலும்
விப்பு றத்தரு ஆயிய மண்டப விசுமு
நயந்த கோபுர மாதிய நவமணிப் படிவம். ௩.

மடங்க லூர்ந்திய தவிசமம் மணிமய மதனி
லடர்ந்த மைந்துட லிருபதா மானனம் படைக
டர்ந்து ற்றிய வைம்பது சுடர்களுஞ் செறியத்
தடவொ டாமலா மலரெனத் தாளினை திகழ. ௪.

பரவு மாயிரங் கோடியாம் பரிதிவா னவனைப்
பொருவமேனிபூ ணணிபல புனைந்து சத்தி
யருகி லேய்ந்திடக் கோபுரத் தடையினி லரிய
விருமை சேரொழி னந்திசாத் திடமகிழ்ந் திருப்போம். ௫.

என்னு மின்பமா விருக்குமவ் வியல்புகம் மடியார்க்
கன்றி யாவருங் கனவிலு முனையொரு தடைவி
லொன்றி யேவல்கேட் டாவிலா குறமிகு செல்வர்
தன்றுசித்தர்க விருடியர் அறிந்துளா முருகி. ௬.

புடைய டார்ந்துநற் செபத்துடன் றியானமொன் பூசை

யிடைய தப்புரிக் திருப்பரஞ் சிகாமி நிதைச்சூழ்ந்
தடைவி னிற்பதி னொருகோடி முடியுள வவைதாம்
படிக மாமுருத் திரர்கணத் துடன்மிகப் பதிவர்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிற்புடைச் சதமொன் றிந்துகாந் தங்க ளவிர்கொடு முடியவை
யிருப்போர், மதித்தவெண் டிசையோ ரட்டவித் தியேசர் மாதர்ம
ந் தர்களுடன் சத்தி, விதித்தவொன் பான்மா திரகணை மைம்பான்
மேவவை சூழவுற் றடர்ந்தற், புதத்திறொன் றுடனு யிரமெழு ம
வைகள் பொருவிலா ரழனிறத் தனவாம். ௮.

அங்கவை யிருப்போர்.சேகர மூர்த்தி யவரவர் மடந்தையரு
னே, பொங்குமா நடன மூர்த்திநாற் றெட்டுப் பொலியுமந்திரவை
சூழத், தங்குமொன் றயுத மணிமுடிப் படிகஞ் சண்டு கன கண
பதி கன்னி, சங்கையிற் சத்தி விடையரி வடுகன் றகுபசுந் சுளுமதி
ழ்ந்திருக்கும். ௯.

இளத்தவை சூழ விலக்கமே லொன்று கேழ்நவ மணிமுடி கு
டக்கில், வளத்தகு முத்தி வேண்டிமா யவன்றன் வதிந்துநத் தமை
க்குறித் திருந்தான், றிலைக்கரு நாலாம் பதம்பெறப் பிரமர் திகழ்
சொரு பத்தியானத்தை, யுளத்தினிற் றரித்தே யுத்தாஞ் சிலகோ
டிற்றினி திருந்தனர் மாதோ. ௧௦.

குறிக்கரும் பவள மேனியி னீறுங் குழைகழற் பாதமுஞ்சடை
யுந், திறத்தகு மிடப வூர்தியு மாகத் தியானசிந் தனையுடன் றிக்கி,
லுறத்தனி யிருப்போர் குணக்குறு சிகர மொழிவிலா திருப்பர்மெய்

மரிப்புட னுதிப்பு மாயுழன் மாந்தர் மருவுநற் கதிபெற வரிய.
நுலாத்தவிர் கைலை யெனுமிவை களினு முயர்ந்தயே ரிலக்கண மு
டைத்தாய்த், தெரிக்கருங் கந்த நதிவட கரையார் தென்கயி லாயமா
ல் வரையிற், பொருப்பருண் மாதே நின்னுட னென்றும் பொரு
வரு மகிழ்ச்சியுற் றிருப்போம். ௨௧.

எனவியற் பரம னெம்பெரு மாட்டிக் கிசைத்தன னென்றரு
ட் சூத, னனகநற் றவத்து முனிவரர்க் குரைக்க வருவிபோ லிருக
ணீர் பொழிந்து, மனமுடைந் தருகித் திசையினைக் குறித்து மரு
வுதென் கைலையைத் தொழுதே, யுனவரும் பிரம ராதியோர் கிரியா
யுற்றது மொழிகென வுரைப்பான். ௨௨.

தென்கைலாயசருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம் (௨௧௦)

தேவகிரியானசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

———:0:———

அங்கணு வருளோ யம்பரா வரவக்
கங்கணு திகழ்தென் கைலையின் பெருமை
தங்கமா மனதிற் றரித்தன னிப்பான்
மங்குறே யசல மயம்புகல் கென்றுன்.

என்றநுங் குணதிசை யேற்ற வெற்பதாய்ப்
பொன்றரு நான்முகன் பொருந்தியேத்துவன்
மன்றமே னகமதாய் மாலர்ச் சித்திருந்
தொன்றிய சிந்தைகொண் டிருகிற்பனால்.

முனிவர்தென் றிசைக்கொடு முடிய தாயிருந்
தினிதினற் றியான மோ டியைவ ருத்தரந்
தனியுறுங் குவடெனத் தரிப்பை நாப்பணி
னணிமகிழ்ந் திருப்பரா சகத்து வல்லியே.

நமக்குமத் தியங்கிரி முக்வி ளுயக
னமைக்கருந் தன்றிரு மேனி யாயிருந்
திமைப்பொழு திறுமைய வின்றி யேத்துவோர்
தமக்குமெய்க் காட்சிதந் தருள்வன் றனரோ.

அதன்குட பாறெய்வ யானை வள்ளியோ
டிதம்பெற முருகவே ளிமைந்தி ருப்பனால்
விதம்பெறு மெண்டிசைக் கிறைவர் வெற்பதாய்த்
திதம்பெறு தத்தநற் றிசையிற் சேர்வரால்.

மருத்துவ ரிருவரொன் வசுக்கள் பானுவா
றிரட்டியொன் பானிரண் டிலகு ருத்திரர்
வளைத்தமுப் பத்துமுக் கோடி.வானவ
ருருத்தியோ டிற்பதி யாயி ருப்பரால்.

சாற்றருஞ் சித்தர்கந் திருவர் தைத்திய
ரோற்றமிம் புருடர்கின் னர ரியக்கர்க
ளாற்றலித் தியாதர ராச யோகிகள்
போற்றுகா ரியர்சரி புகழ்வ ரிட்டரும்.

ஞ் ஞானம், பெறத்தவர் தெற்கில் வடநிழ லமர்ந்த பெருவடி வுள த்தில்லைத் துறைந்தார். ௧௧.

கொடுமுடி யடைய விடையற வடைவிற் குலவுநா மகிழ்ந்தவர்க் கருள்வோ, நெடியவச் சிரப் புடையினி லொருபா னிலவிலக் கத்துட னொர்ருய்ப், படியறத் திகழ்பொற் கோட்டினி லிருப்பர் பஞ்சபூ தத்தலி பர்கடா, மடைவிலம் முகமுற் றரம்பைய ருடனே யரியமா வுருத்திரர் பலரும். ௧௨.

அவிரொளி திகழ்வான் வித்தியா தரரு மரியசித் தருங்கெரு டர்களுங், விணுறு காம தேனுவுஞ் சிந்தாமணியுடன் கற்பகத் தருவு, நவையி[illegible] மறைவெண் சங்கமா நிதியு நாடருங் கடவுளர் பலரு, முவமில்[illegible]யீப முற்றவ ணெருங்கி யுவப்புட னிருப்பரொண் டொடியே. ௧௩.

மற்றவை [illegible]னயச் சுற்றிய வெள்ளி மயமதாங் கொடுமுடி கோடி, யுற்றவை மேது மொன்றெனு மதனி லொராயிரங் கோடிறு ந் தந்தி, விற்றர மேலும் பிரணவ சொருப வியன்பரி மறைவடிவி தந், துற்றிய பூத கணங்களி னுடைய சொருபமேற் றெருத்தவை யுளவால். ௧௪.

ஒன்றுட னிரண்டு மூன்றுநான் கைந்து மோதரி தாகிய மொன் று, மின்றது வாயுந் தாள்விழி துண்ட மென்பவை தமக்கெலா மொக்கும். பொன்றரு முகமார் மருடர்புள் ளத்தி புலிபரி சிங்க மொண் கரடி, யன்றியு முசுக்க ணரியுடன் குரங்கு மாயவ றுறை ந்திடு மாமால். ௧௫.

தீர்த்தமு மனந்த மாயிடை யோமுஞ் செல்லுறும் பொதும்பர்

நந் தவனை, மார்த்தகுஞ் சிருட்டி யாலவன் மருவு மடுக்கலின் றனித் தமென் கொடியே, பூத்தரு மிலிங்க ணம்பதத் துருத்தப் பூசனை புரி ந்தவ னவ்வன், கூர்த்தமென் னைரிய போகபோக் கியங்கள் குறைவ றத் தயித்தவ னுவறவார். ௪௬.

இங்ஙனஞ் சதரா வரணமா மிப்பா லியம்புறு தருத்தினைச்சூழ் ந், தங்கலொன் பூமி யகலமோ வுயர்ச்சி சாற்றரும் கோடியோ சனையா, மங்கதின் முனிவ ருருத்திர ராதி யர்ச்சனை இயானமோ டுறைவர், அங்கமா மொன்பான் மணிமய வெட்டுத் தாயமோ புரங்களு ளனவால். ௪௭.

கோபுரமொன்றாக் கனிதிலை கூடிற் கோடியாங் குருக்குவா சற்றான், டாபதா கனைங்க ளுடன்கணை பதிதான் சார்ந்திரி திருப் பனைக் கினியிற், கோபமு மருளுந் தருமகா வீரன் குருவன் றன் குழு வுடனே, மாபல முறுதன் கணமிக நெருங்க வதிவனென் னைத்திடுதன் மிக்கிய. ௪௮.

திருமியல் வடிகன் குகன்குடக் ககனி னிகழனி லன்றிசைக் கன்னி, யருதிநிக் கிழவன் றிசைமகா காள னடல்விடை யவன்றி சை சாத்தன், பொருவிலவ் வவர்த மினத்துடன் பொலிவர் பொ ற்புறுங் கோபுரவெற்பு, பிரளயந் தன்னிற் புனையென மிதக்கும் பினையென விழிக்குமென் மொழியாய். ௪௯.

தானவ ராக்கர் பாலிக னினிமக்கச் சார்ந்திட வளைக்கவு மொன் று, தானமா நைக்ல யதகினிலன் புட்டுனை யழக்கிர கம்புரிக் கிருப் போ, மீனிற மிடற்ற னெனவுறக் கிரக மிக்கிர கத்தையும் புரிந்து, பூதனி நெருங்கச் சம்புதற் றீவாய்ப் பொலியுமிக் கைலையிலிருப்போ ம். ௫௰.

சகும்பெரும் பிருகுபோ தாய னத்தவ
ரகந்திகழ் வாயசங் கிருதொடத்திரி
திகழ்ந்தகா பாலியர் வாம தேவருன்
மகிழ்ந்தகா லிகியொடு மார்க்கண் டேயரும். ௮.

புலத்திய ரகத்தியர் புலோமர் போற்றருஞ்
சலந்தருப் புலக்ரோ டாவத் தம்பர்முன்
னலத்தகு மிருடிக ணவிலு மற்றனோர்
மலர்த்திருச் சைலமாய் மன்னி வாழ்வரால். ௯.

நன்றிசேர் கைலையைஞ் ஞான்கு கோடியா
யான்றிய யோசனை விரிவென் றிருது
அன்றமோர் யோசனை புடையிற் றேன்றிட
நின்றவ ரவர்க்கிட னிரு மோவெவை. ௰.

ஆடிமு ரீன்கட லடங்குந் தன்மைபோ
லுடருஞ் சுரர்முத லந்த யானையான்
மாடியர் மகிழ்ச்சியில் வதிந்தி ருப்பராற்
பீடுறு முலகமீன் றளித்த பேதையே. ௧௧.

வானவர் சிலைமுனி வரர்க டாபர
மானகந் திருவர்புல் லாகு வாரதின்
மானமர் விழியிறு மென்ன வன்னலே
யீனபுன் மரஞ்சிலை யெய்தி நிற்பரோ. ௧௨.

இனனிலக் கச்சத மிலரு தேசுவி
னனிமிகு பேரொளி ஞான மூர்த்தரும்
புனைதரு கிரிகடிப் பொருந்த லாலவ
ரினியதா பரமதா மிருக்க லாருமே. ௧௩.

இங்ஙனீ நாமிமை யோர்க ளாதியும்
பொங்கிய தன்மையைப் புன்ம ருஞ்சிலை
தங்கிய வாறெனக் காண்பர் தாமலச்
சங்கிலித் தொடர்பினிற் சரிக்கு மாந்தரே. கச.

அறிஞர்பே ரொளியருண் மயமென் றன்புடன்
பிறிவற நோக்குவர் பிறழு ருத்திரர்
குறியுறு மிதரதே வதைகள் கூறரு
நெறிபட ரடியவர் நிலவு சித்தர்கள். கரு.

இம்மய நிருடிக ளியம்பு தற்கரு
மமைவறு மவரொலா மரிய் மாதவர்
தமமற வியற்றுசா தனைகள் சாற்றுவ
மமுதவேம் புறழ்தர மொழியு மன்னமே. கசு.

அரிசறு மருவிகள் சுனைக ளோடைகண்
மருமலர்த் தடமுடன் வழங்கு மாவெழிற்
றாளிக பூணர்ந்திர்த் தங்க டாமுள
தெரிவளர் சிலசார்ங் கென்றுந் தேறவே. கஎ.

வேறு.

உரைத்தபுன விற்கனி வுடன்றிகழ் மூழ்கித்
தெரித்திடு தருப்பைசிலை யின்மிசை தெளித்து
மருக்கமல வாசனம தாயடி மடக்கித்
திரத்திறுயர் நிட்டையது சிந்தனைசெய் துற்றார். கஅ.

நண்ணுமிடை பிங்கலை யடைத்ததடு நாடிக்
கண்ணுற வழித்தது திறந்து வரு காலோ

டெண்ணமுறு மூலமனை லேக்கொருவி யேற்றி
யுண்ணெனிழு வொண்பிரமனை வந்தனை யுரைத்தார். க௯.

ஈரறு கலைப்பரிதி மண்டலம தேறி
யாருமொளி கண்டபதி னறுகலை யாகச்
சேருமதி யத்தலமு மூற்றெழு சிறப்பா
லோமுற தய்த்தரிய வின்பமய மானார். உ௰.

கூடுமமு லெண்கலையின் மாமதியல் கோடி
நீடொளிய தன்மைநிகர் நேயமதி லூற்றே
யாடுசக நாதமு மறிந்துளொது ருபம்
வீறிய நம்முருவ மேவுநிலை கண்டார். உக.

எட்டெனவிளம்பியிடு மியாவையு மியற்றி
மட்டினொ ஞானிறைவ ராதபுனற் காவில்
விட்டதுமி போபெர யேன்மையுறு மின்னா
முட்டனிலி விற்சிலவர் பெற்றிடுவ ரியோகம். உஉ.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

தெத்தாத் திரயர் முதற்குரவர் திருத்தாள் வணங்கிச்சேவை செய்து, பித்தா மூலக மயனீங்கப் பேதை யடியேன் களுக்கரு ளாய், வித்தா ரத்திற் றிருச்சைலை மேன்மை யான விளக்கமவை, முத்தா வென்று சுமதாலைக் கேட்டு ளுருகி முயல்வர் சிலர். உங.

உரைக்க வரிய பருப்பதமா யுற்று விளங்கு நத்தம்மைத், திருக்க ரகல வெதிர்முகமா யிருந்து தினமுஞ் செய்வர்சிலர், தருக்கிலன் பிற் சிலையுருக்கொண் டேகித் தருமா லிலிங்கமென, விருத்திப் பிரத்தா பித்தருச்சித் தார்வம் பெருக விருப்பர்சிலர். உச.

எண்சீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சிவலிங்க பருப்பதமென் றுணர்ந்து சில்லோர் சிலம்பதனி லேருமகலம் நீங்கி, யவசிந்தை யறப்புனலின் மூழ்கிப் பூதி யாக முழு தணிந்துதிரி புண்ட ரத்தைத், * தவலின்றித் தரித்தைந்தக் கரத்தை யோதிச் சைலவடி வாகியநந் தம்முனின்று, பவநுன்பந் தவி னைக்கை சிரத்திற் கூப்பிப் பரிந்திருக்கு முதன் மறைகள் பாசி நிற்பார். ௨௫.

பண்புடனே யியமநிய மாதி யோகம் பயின்றுநமைப் புருவ நடு வதனிற் றியான, நண்புறவே செய்துமகிழ்ந் திருப்ப ரிந்த நகத் திலுயர் நாமங்க ளுரைப்பர் சில்லோர், இன்பெறுநற் பேரான ந்தமடைந்து மேலாந் தெங்கைலை வரப்பெருமை தெரியக்கேட் டே, யெண்பெறுநற் பருப்பதத்தை யிடைவி டாதென்றும் விதியுடன் சூழ்வர் சிலவர் மாதே. ௨௬.

இருஞ்சரோருகத்தவிசிற் கலையா னோடு மென்றுமகிழ்ந் திருக்கும்விதிக் கடவுளாதி, யருஞ்சிலைபுன் மரமாயு மல்லா தாயு மக நெகிழ வந்தனைசெய் தமர்வ ரொன்னிற், றிருந்தமரர் முதலுயிர்கண் முன்பார்த் தித்த செறிதவத்தா லவ்வண்ணஞ் செய்தா ராகி, லரும் பயனைத் தெரிந்துரைக்க வெளிதின் முற்று தம்புயனு மறலுதிக ராக மின்னே. ௨௭.

கலிவிருத்தம்.

எனநம்ப னுமைக்கோதின னென்றன்பொடு குதன், மன மொன்றிய தவராசர் மதிக்கப்புகல் வுற்றே, வினைதுன்றிய விமை யோர்கள் வெருக்கொள்ள வுடற்றுங், கனைவெங்கழ லவுணர்க்கி

* தவல்—குறைவு.

றை * கையுஞ்சில மொழிவான். ௨௮.

தேவகிரியான சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.
ஆ திருவிருத்தம் (௨௮௮)

தாரகாசுர சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அறமிகு மெழுவா யுகத்திலென் னரிய வடன்மிகு தாரகா சுரன்றன், குறையகல் வனத்திற் சென்றதோர் நின்று குலவுமோர் தாளினை யடங்கி, நறுமலர்க் கரங்கள் சிரமிசை நீட்டி நட்டகண் விட்டவா யாக, மறையவன் றன்னை மனத்தினி லிருத்தி வதிந்தி னி தருந்தவம் புரிந்தான். ௧.

காருல வரவ முதற்பனி யிருக் கடிந்துசெல் பெரும்புன லாற் றி, லீரினிற் கண்ட மமிழ்ந்திட வதன நெடியவா னோக்கியே நின்று, மாரவெவ் வழலை நாற்றிசை நிறுவி யதனிடை ரவியைப் பார்த்துங், கோரமாந் தவத்தைச் செய்யவு மத்தோ குறுகில னய னென வெகுண்டான். ௨.

விரும்பினோர்க் குற்றோன் மேவலர் சிங்கம் விறற்பெருந் தார கப் பெயரோ, னிரும்பினாற் கம்ப மியோசனை யெல்லை யெரிநடு நிறுவிமீ தேறித், திரும்பிநாற் றிசையு மருந்தவஞ் செய்தான் றிரு முடி யோர்பனை யினைத்துக், கரும்பினு தென்ன மொழிமட மாதே ரியமா லெய்திலனென்றே. ௩.

* கை—செய்கை.

துன்றிரோ சகமுந் துலங்குபூ ரகமுந் தொடர்ந்தகா லிறக்கியே பிடித்துப், பொன்றரு மூல வனலினை யெழுப்பிப் பொற்புறக் கும்பகச் சுழினை, யொன்றிய வழியைத் திறந்துமண் டலங்க ளூற் றமூன் றெனுந்தல மற்றுஞ், சென்றறி கபாலத் தினைப்பிளந் தேறித் திச்செல நமையுளி யிருந்தான். ௪.

இருந்தருந் தவத்தை யியற்றின னிப்பா லிமையவ ரனைவருந் திரண்டே, யரம்பையர் தம்மை யழைத்தவன் சமாதி யகன்றிட மயறனைப் புரிந்து, இரும்புமென் றுரைக்கச் சென்றவி நயங்களா லியுஞ் செயமரப் பாவை, பொரும்படி யிருந்தா னுகையான் மீண் டு போந்தவன் மனவலி யுரைத்தார். ௫.

உரைக்கரு மந்த வேலையி லியோகாக் கினியிக வுற்றெழி லண்டப், பரப்பெலாம் படர்ந்து திசைபுருந் தெரிக்கும் பான்மையாற் றேவர்கள் முதலோர், வெருக்கொளச் செய்திவ் வெள்ளியங் கைலை வெற்பில்வந் தெம்முனை வகரன், சரித்திர மனைத்தும் பகர்ந்தளி யேங்க டெப்பருந் துயர்தவி ரென்றார். ௬.

இனிதினேக் களித்தே யஞ்சலென் றருளி யேறுவந் தேறியே சென்று, பனவருந் தவத்தை யியற்றுமா திறத்தோய் பகருளத் துன்னிய தென்றேங், கனவுகண் டவர்போ லிருகணும் விழித்துக் கண்டதுங் கரையிலன் பலைக்க, மனமலர்க் குழலாய் நாவிரண் டங்க நன்னிலத் துறவடி பணிந்தான். ௭.

எழுந்துமெய் பொடிப்பக் கண்களி கொள்ள வேந்தினின் றேக்கநு யகனே, பொழுங்குறு மிமையோ ருவணநற் றுவசனெ ன்கம லாதனக் கடவுள், பொழிந்திடு செல்வப் புரந்தரன் மனி

பொருவரு மமலனின் றேனு, மழிந்திடா தண்டம் பலபல புரக்க வருளென வளித்தமென் றுரைத்தே. ௮.

துன்றநின் றடனிவ் விரசதப் பொருப்பிற் றலங்கவந் திருந்தன மவன்றூன், குன்றிழி யருவி யெனவிரு விழியுங் கூர்புனல் பெருகிடத் துதித்து, மின்றுமெய் யன்பு நிறைந்தடி வணங்கி திருதர்கோன் றிருப்பேர்ச் சுவட்டிற், சென்றுயே ரண்டப் பகுதியு மாழி செலுந்தினீற் றிருந்தன னக்கான். ௯.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

பணைவிடப் பாந்தள் வேந்தும் பணைத்தல மாவே யீண்டிக், குணதிசைக் கிறையை வென்று குலவுபொன் னூட்டி லேகித், தணிவிலாச் சினத்திற் றேவர் தமைச்சிறைப் படுத்துடற்றிக், கனித மிலகுறா சேனைக் காவலன் கவற்சி தீர்த்தான். ௰.

அக்கினிக் கடவு டக்கி லடைந்தவல் லிகல்பு ரிந்தே, யுக்கிர முடைய கால னிருதியு றழித்து மேவி, மிக்கதன் வருணன் வாயு குபேரன்வெள் விடையோ னேடெண், டிக்குளோர் துளங்கச் செய்தான் றிறலரி யனைய சீயோன். ௧௧.

இந்திரன் போகஞ் செய்ய விமையவர் போக மற்றோர், நந்தமா போக மெல்லா நழுவியே போகப் போகஞ், சுந்தரத் தடனிருந்து சுகித்தன னிலிகீ ராமை, வந்துபுக் ககம கிழ்ந்த வண்மைய துறழ மாதோ. ௧௨.

ஆறைதயா னயன மெய்யி லாயிரங் கொண்டோன் மற்றோர், வானைமா லையினைப் போக்கி வதனமா முகனைக் கூடிச், சானைபோ யுததி சூழுஞ் சக்கிர வாளந் தேய்த்து, முனைபோ லிருந்தா ரன்னோர் கவற்சியை மொழிய லாமோ.

சிலபகல் கழிந்த பின்னர் திரண்டவ ராய்த்துணர்ந்தே
யிலகுவெவ் வழற்புத் தேவை யினிதுரைத்தழைத்துச் சொல்வார்
மலைமக ளுடனே கூடி மடப்பிணை யன்றி லேய்ப்ப; வலமறக் கல
வி நீங்கா திருந்தன னமல மூர்த்தி. ௧௪.

நீயவ னடைந்தாற் கோடி நிசழுமார்த் தாண்டன் போலச்,
செயினை யின்று நந்தர் திருக்கரு த்தருள்வன் போ[illegible]ன், றேயவரு
ணக்க முன்னே யெழின்மிகு காம னேகி, யாயநல் லுருவ மாய வன
ங்கனு யதிர்த்து போனன். ௧௫.

கலிநிலைத்துறை.

மேவி யானுமங் கணையிலென் வினையுமோ விதனை
யோவு வீரென யோகநற் சமாதியி லிருக்கத்
தூவி னன்மதன் கணைகளைத் தூய்மனங் கலங்கிச்
சேவினாயகன் சினமுற விழிக்கவே சிதைந்தான் ௧௬.

அங்ங னல்லவிப் போதெழி லம்பிகை யுடனே
மங்க லப்பொலி காலமன் றேவொரு மைந்த
னிங்கி தந்தரப் பெறுதல்சம் மதமரற் கேதித்
தங்க மாயவ னிற்றியென் றினியசொல் லினால். ௧௭.

அல்ல வென்றிடிற் சபிப்பனென் றழலவ னிசைந்து
சொல்ல ரும்பயத் தான்முனந் தோன்றின னிற்ப
முல்லை யங்குழன் மாதுநீ முன்புறக் கண்டு
வல்லை நானுடல் புதைக்கநல் லுணர்வுள மறிந்தாய். ௧௮.

வில்லை ரம்பறி யாதபட் டாடையை விடுத்துச்
சிலைவ ளந்தரும் புருவகே ரிழையுளந் திகைத்துத்

நிலமு நின்றிடா தொளித்தழல் செயறத் தியங்கி
யலைவை மூடவீ தறிவிலாப் படர்வென வறைந்தாய். ௧௯.

அந்த வேலையி லியாமுமற் றழறனை யறியா
வந்து நின்றனை யக்கினி யெனச் சொலி மருவிச்
சிந்து ருதவன் வாயில்வீ ரியந்தனைச் செலுத்தி
யிந்து [illegible]ர்ந்த வேளையுன் னுடன்களித் திருந்தோம். ௨௰.

சோர்ந்த வக்கினிக் கடவுடன் றேறன்பல வகமும்
வெந்து போம்படி யெரிக்கிலவ் விதனமார் பொறுப்பார்
கொந்து லாமலர்க் கோதைவென் கக்குறை மனந்தி
னந்தி டத்தனி வேறிடத் திருந்தன னன்னலி. ௨௧.

மாத வன்மலை யோர்மொழிவ் வாசவன் றேவ
ராதி புத்திரன் டொன்றுளத் துனவது வகன்று
நீற வந்ததாற் கன்மமா றதிருவர் செத்திக்
கொது பாயமோர்ந் தவ்வினை யகற்றுவ தென்றார். ௨௨.

புகல்வ தன்றிது புருடகெற் பம்புறப் பதற்
சகன மர்த்திடு மம்பிகை பாகனுக் குரைத்தாற்
றருகி யுற்றருள் செய்வனென் றரும்பெருந் தவத்தோர்
மிகவெ ருங்குமா வியவெற் படைந்தனர் விளம்ப. ௨௩.

அசுரர் வாதையா லக்கினி தனையழைத் தடியேஞ்
சரியு நாகமு மணிந்திடுஞ் சடாடவி நாத
வசையி லாவிறற் றனையனை மகிழ்ந்துநீ யெங்கட்
கிசைய வேதரி னிடாறு மெனவிடுத் தனமால். ௨௪.

விடுக்க விவ்விதம் வினைத்திடு னென்செய்வோம் விமல

நடந்த வெம்பணிக் கங்கணா நாடருங் களத்தி
லிடந்த மெய்யரு ளாலய மேவலர் புரத்தை
யடர்த்த சேவக வெனப்பல துதித்துவின் றார்த்தார். ௨௰

ஆர்த்த காலையி லேகம தேவலா லருளோ
ரார்த்த மாகிய நந்தியின் குய்த்திட முனிவர்
தீர்த்த ஞேமி னிந்திர னிமையவர் செறிந்து
சாத்த மூம்புற வேத்திரு குருகினோர் கடித்தார். ௨௧

மருக்கு லாமலர்க் கோதையே மலைமடக் கொடியே
யருத்தி யோடிவ ணீவிரெல் லாருமுற் றடைந்த
கருத்தை யோதுமி னென்றனள் காசரன் குவித்து
வெருக்கொ ணெஞ்சட னின்றுமா தவன்முதல் விளம்பும்.

கனலி தன்வயிற் றிருந்தெரி செய்திடுங் கருப்பம்
பனக மாவிடந் தன்னினும் பகிம்பரி பவத்தை
யனக நீக்கிடல் லருந்திறன் மைந்தனென் றடியேந்
தானிகள் பாறிடத் தருகியென் றேயிகத் தொழுதார். ௨௩

வெருவ னீங்கு கென்றன் னதியோ கிரேல் வெளியில்
வாரி னேத்தன மக்கனம் பாம்பிமன் வரைப்பிற்
றிரிவி னீரொனக் காய்ச்சியோண் குகையினிற் செம்பொன்
வரையில் கம்பிய ருய்த்திடல் போற்செல மகிழ்ந்தார். ௨௪

கலிவிருத்தம்.

இன்பமுற் றதியென் றேழை கேட்டிடப்
பொன்புனை மேனியன் புகன்ற பொற்பெனத்
தன்பற வுரைத்திடுங் குதன் மாதவர்
பின்பவணி கழ்ந்ததென் பேசு கென்னவே.

உரைக்கருங் கருப்பமுற் பத்தி யுற்றதும்
வரைக்கரு மசுரனை வதைத்த வன்மையுந்
திருச்சயி லத்தது தீர்த்தசெய்தியுங்
கருத்துறக் கேண்மெனக் கழறன் மேயினான்.

தாரகாசுர சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் ௯௧௧.

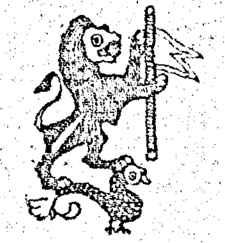

ட

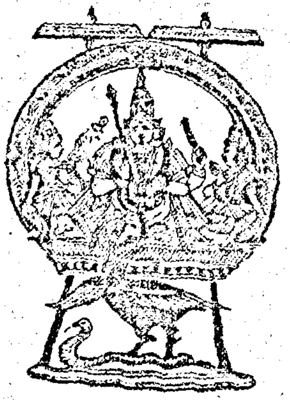

தேவசேனாதிபதிச்சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அவ்விட முற்று நிறைந்தெழு வீரிய மானதி லேயவ டைவே
திவ்விய மிக்கபொன் வெள்ளியு டன்றிகழ் செம்பெழி லீயமுஞ்
செவ்வழி லாதவ னாகிய வெற்றிய தேற்பரி தாய நில,
நவ்வியை யொத்தக ணுயுயர் கங்கையி னண்ணை விடுத்ததுவே.

பாவிய கங்கையு மின்புற நின்று பரிக்கரி தாய்நிகழுஞ்
சரவண பங்கய முய்த்திட நண்ணிய தாவில் புதற்கண் மிக
விரவி நெருங்கிடை வெளியினின் மூவிரு மிளிர்மதி போல
முக, மருவுவகன்கருவானதி ளங்கதிர் வாள்வடி வுற்றதுவே.

கண்டய ரண்டர் மகிழ்ந்திடு மூவிரு கார்த்திகை யென்பவரா
மொண்டொடி யாரை யழைத்து முலைப்பய முண்ண வருத்துமெ
னப், பண்டரு சொல்லிய ரங்கண் வளர்த்தனர் பங்குறு தீன்விடை
மேற், றிண்டிற லுற்றிட வேகின மைந்தொழில் செய்யு மடக்கொ
டியே. ௩.

ஆயிடை யுன்றனை மானவை பாலை யுருத்தன வாய்தொ டியாய்
நீயிவ ணிங்க ணிகழ்ந்திட வென்ன நிமித்தமெ னப்புகல, வேயகை
த்துரை செய்தன மிவ்வுல கின்ன றவிர்க்க வருந், தூயவ னுன்ற
ன யன்பய நீகொடு ஞன்ன வனைத் துணையே. ௪.

() சேதிகழ் கண்ணினை வல்லிய னைத்திகழ் சிந்தைமகிழ்ந்துதவி
வீறற மன்னினை யன்னவ ளேறி விடைப்புற மீதி னியற், றீதறு
தாகிய வெள்ளிவி லங்கலி லேகின மாலிமையோ, ராறுகலைக்கு
வளர்க்க வளர்ந்தன னாறுமு கப்பெருமான். ௫.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவரு முவணை தூர்தி முதலிய புலவ ரொய்தி
யிரசத பொருப்பி லிங்கே யேத்திசம் மிளஞ்சேய் தன்னைத்
தருதியென் றனைத்தார் வெய்ய தாரகன் றன்னைச் சாய்த்து
மருவரு மின்பந் துய்க்க வள்ளலே யென்று மாதே. ௬.

பெருத்தவன் னவர்கள் பெற்ற பேறெனா வுதித்தோன் றன்னை
வளைக்கொடி கந்த மக்கு மகிழ்ச்சிமேல் வளர்ப்போன் றன்னை
யுளைக்கருந் திறலி ருனை யுச்சிமோந் துயர்பூ தங்க
ளிளைத்துடன் செலவன் றேவியிளையினை யிசைத்தோமன்றே.

அடுதிறற் சிற்றந் துட்பி னசுரருக் கதிபன் வெய்யோன்
றடையற வரங்கள் பெற்ற தாரகன் றன்னை வாட்டிக்

குடிபதித் தம்பொ னாட்டிற் கோதற வருதி யென்ன
விடையினைப் பெற்றுச் சென்றான் விண்ணவ ரதிசயிக்க.

செப்பருங் களிப்பா னந்தஞ் செல்வனைச் செம்பொ னாட்டி
லப்பல வமரர் சேனைக் கதிபதிப் பட்டங் கட்டித்
துப்பமர் கருட வூர்தி சுருதியின் கிழவ னாதி
யொப்புர வுடனி றைஞ்சி யுலப்பிலா வின்ப முற்றார். ௯

வெந்திற லசுரன் பின்னும் விறற்பெருந் தானை சூழச்
சிந்தவந் துடற்று கின்ற செய்தியோர்ந் தமல நந்த
மைந்தனைப் போற்றிச் சொன்னார் வானவ ரரியே றன்ன
கந்தனு நகைத்தெ ழுந்தான் காய்மத களிற்றைக் காய்வான்.

அப்பொழு தமர ராதி யனைவரும் புடைப ரந்து
வெப்பமுற் றெழுந்து சூழ்ந்து விடந்திகழ் நாகவேந்தன்
குப்புற வீழ்ந்து நொந்து குலைந்திடச் சென்றார் வெய்யோன்
செப்புதன் னிமித்தங் கண்டு சிந்தைநொந் திருந்தா னன்றே.

முன்னவன் கிரியைச் செற்றான் முனிந்துவெந் தார கன்றா,
னின்னல்கொண் டெதிர்ந்தான் சேயு மிருஞ்சிலை நாணெ றிந்
தான், பன்னரு மண்டகோடிப் பாப்பெலா மொலிபோய்த்
தேக்கிற், றன்னவன் மொய்ம்பி னாற்ற லாரறிந் துரைக்க வல்
லார். ௪௨

துரகத மயுத மூன்றுஞ் சொல்லரு மருந்து வேகம்
பொரவிர தத்திற் பூட்டிப் பொற்புறு வலவ னுய்க்க
வெருவை மொய்த் தலவும் வேலோ னிகற்றிற லசுரர் சூழப்
பொருவருஞ் சினத்தி னோடும் பொள்ளென நடத்திச் சென்றான்.

சென்றுவிற் கணைவா ளண்டு சொமிகு முடைவான் மற்றுந்
துன்றரின் றெதிர்த்துக் கந்த சுவாமியை நோக்கிச் சொல்வா
னின்றுபால் வாயினாறு மிளமைசேர் மதலா யென்னும்
பொன்றுபுத் தேளிர் சொல்லாற் புகுந்திய னாற்றா யந்தோ.

ஐந்துயா தகத்தி னென்றே யருங்குழ வியினைக் கோற
னிந்தை யென் னாடனுக் கொன்று நிகரல வாதலாலே
யுய்ந்துபோம் படிக்கி ரங்கி யுன்றனை விடுவ னின்னே
னைந்துளம் வெருவா தோடிப் போவென நவின்றான் மாதோ.

என்னலு நகைத்துச் சிறி யேழையுன் னிளைய சிங்க
மொன்னலன் றிறத்தை மாற்ற வுளத்தினிற் கொண்டவாறு
கன்னல விழிகள் செப்ப நடப்பது கண்டு தேவர்
துன்னிநின் றுடற்றி னார்கள் சொல்லரும் பயத்தி னாலே.

அப்பொழு தசுர நாத னமரனை யடர்க்கச்செல்ல
வெப்பமுற் றெழுந்து பூத வெள்ளமா சேனையெல்லா
மொப்பருங் கிரிய னந்த மொழிவறப் பிடுங்கிமோதித்
துப்பமர் புரிந்தா ரந்தத் தோன்றற னருளினாலே. ௧௭

தானவ ரிடைந்தா ரங்ஙன் றாரகன் சினத்தெ ழுந்து
சோனனி யயுதந் தொட்டான் குறியதாட் பூத மாதி
யீனமுற் றனமென் றோட விளங்கொடி கின்சே யன்று
வானவர்க ணங்க னஞ்சா வகைபுரிந் தெதிர்ம லைந்தான். ௪௮

தெறிக்கருங் கணைகள் சென்று தீப்பொறி சிந்தி னாற்போ
லுணைக்கருந் தருவர் தங்க ளுயிரெலாங் கவரும் போதில்
வணக்கருஞ் சினமேற கொண்டு [illegible]
தருக்கிவந் தெதிர்ந்த வெய்ய தாரகன் படக்கோ றொட்டான்.

தாரகன் பட்ட செய்தி தண்கம லத்தோன் மற்ற
வாருமங் கதனை நோக்கி யகமகிழ்ந் தாடை வீசித்
தோரு மண்ட கோடி தினொக்கவார்த் தரிய சேயி
னேருறு பதத்தி றைஞ்சி யேத்திநின் றினைய சொன்னார். ௨௰

மூன்றனிச் சூல மேந்திமுழுதுல குடற்றிப் பொங்கும்
சன்னமா மதமு கத்துக் களிற்றினுக் கரியே போற்றி
யன்னகா பரணர் வெள்ளிப் பருப்பதக் கடவுடந்த
மன்னவா போற்றி யாறு வதனநா யகனே போற்றி. ௨௧.

எனத்துதி பலவுஞ் செய்தே தாரக னெடுத்த சூலந்
தனைக்கையிற் கொடுத்து நந்தஞ் சரவண குமரனோடு
நினைப்பரு மிந்த வெற்பி னெடியமால் முதலோர் ரீண்டி
மனக்களி புட்டு னந்த வாரியின் மூழ்கி நின்றார். ௨௨.

மிக்கவந் தணனன் றந்த மேன்மைய னாக லானுந்
தக்கவிங் காங்க முற்ற தன்மைய னாக லானு
முக்கவன் சூலஞ் செய்கை யுறப்பிடித் திருப்ப மற்றுந்
தூக்கநோய் செய்வான த்தி தொடமுந் தொடர்ந்த தன்றே.

கலிவிருத்தம்.

குறிக்கருங் கனலென செறித்த குஞ்சியு
மிறுக்கியுள் வாங்கிய கதுப்பு மீர்கணுந்
திறப்பட விதழினைத் தின்ற வாயுமா
யுறுக்கி யொண் சாயைபோ லுடன்றி ரிந்தன:

இவ்வணந் தொடர்வுறன் னென்று கந்தனு
மைவணன் முதலியோர்க் குரைக்க மற்றவ
ருய்வணை மெங்களுக் குதவி னோர்க்கிது
செய்வணம் வரமொரு மொழிகை செப்பென்றார். ௨௫.

தனைவரி தாய்மிகு தலங்க டம்மிலே
குணைகுணி பாவமாய்க் குலவு மோமதி
லினையிலா விருசத வெண்பத் தெண்டல
மனைத்து மவனியி லருளி னாலரோ. ௨௬.

அதனினு மேழ்தல மதிக மற்றதி
லிதமுறத் திரிதல மேற்ற மாமதிற்
றிதமுற லொருதலஞ் சிறந்த நான்மறை
முதலறி வரியதொண் பெருமை முற்றிய. ௨௭.

நிலமுள தனுதரா தலத்தின் சென்னியாய்
நலனுறு மின்றது நாவற்றீவினி
லிலகுநற் றமிழுறுந் தேயத் தெய்திய
மலையதாய் மாதையின் மன்னி நிற்பது. ௨௮.

கங்கைசே யாற்றின்மத் தியத்திற் காண்பவர்க்
கிங்கித முறத்தரி சனம ளிந்தவர்
தங்களூற் பவந்தனைத் தவிர்த்து முத்தியை
நங்கட் லனவரு ளல்கு மோமதில் ௨௯.

வகியே யிலிங்கபூ சனையி யற்றிடிற்
போகுமிங் கிதுவெனப் புகலும் போதினின்
மாகவா னவர்பதி யான மற்றவனோ
ரனைகையாற் செலவிடை புடன்கொண் டானரோ. ௩௰.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கயிலை நின்றிமயங் கேதாரங் காசியிலருகோ கரணமுயர் பருப்பதமா விலங்க, றக்கதிருக் காளத்தி திருப்பாசூர் நீலி சாயநடனம்புரிந்த திருவாலங்காடு, மிக்கதிரு வொற்றியூர் மயிலைகழுக் குன்ற மேவரிய திருமுல்லை வாயினற்றக் கோலம், மைக்கரிய மாற்பேறு திருக்காஞ்சி தணிகை மலர்ச்சோலை விரிஞ்சிபுரம் வயங்கு நல்லூர் மற்றும்.

இருந்தவநல் லவர்களுறு மெழுவரையு மியைக்தே யெம்முருவ மாந்தேவ கிரியதனை நோக்கி, வரும்பொழுது பிரமகத்தி தனைத்துநின்று மயிலோன் மகாலிங்க வரைச்சிகரம் வளம்பெறக்கண்ணுற்றுப், பொருந்துமையா ளினைத்தொடர வயமிலையென் றகத்துப் போனதுகண் டதிசயித்துப் பொருவில்சிவ தலங்க, டிருதவழி பட்டுமக லாவினையிச் சிகரந் தெரிந்தளவிற் றீர்ந்ததனு திப்பியமென் றுணர்ந்தான். ௫௰

கலிவிருத்தம்.

என்றுமை யாளுக் கென்குண னேறுந்
துன்றிய மாண்பிய மென்றுயர் குதன்
குன்றவின் மாதவ ருக்கிவை கூறு
கன்றென வங்கவன் மற்றுற விற்றும். ௫௧

தேவசேனாதிபதிச்சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத்திருவிருத்தம். (௫௨.)

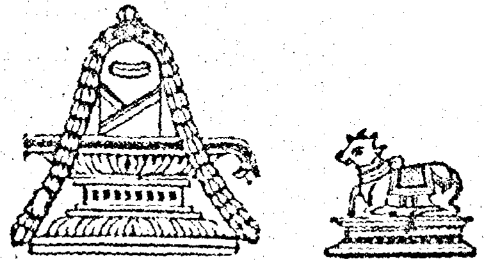

௨

சந்தகாளகண்டர்தலச்சருக்கம்.

வேறு.

பிரம கத்தியகன் றும் பிரிந்திடாத்
தாயி குஞ்சிவ தோடந் தழுவலான்
மருவிலிங்கஞ் சிலவிந்த மால்வரை
யருகிற் றுபித்தர்ச் சித்தா லகலுமால்.

அகலு மென்றறிக் தேவரி தாகிய
நிகரி லாகதி யெய்த வினைத்தற
தகுதி யுற்றவா காரந்த வாந்துமேற்
றுகளி லாததி யானசொ ருபனும்.

எதிரி லாமலுற் றுனங் வியல்பினை
பதிச யித்தக் கணமலர் கொன்றையும்
மதியு மேவிய கங்கையு மற்றவும்
பொதியும் வேணி பொலியப் பொலிந்தனம்.

அன்னை தன்மை தெரிந்தக மார்வுறத்
துன்று மாணர்ந்த வாரியிற் றேய்ந்துடன்
மன்று காதலிற் கங்கையை மைந்தனும்
மின்று நோக்கி யிலையிவை பேசுவான்.

அன்னை யேயம லன்றனை யர்ச்சனை
யின்னை நீரலி யற்றவி ரும்புனற்
றன்னை நல்குவை யென்றலிற் சத்தியான்
மின்னரி லத்தினி லூன்றினன் வேலவன்.

வியன்ற ரும்விடைத் திங்கள் விசாகா
ஞயர்ந்த மங்கள வாரத்தி லோதரும்
கயந்த கங்கை மடந்தை கடந்தன
டியங்கு மாருயிர் செய்த தவத்தினால்,

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பொற்புறத் தெற்கி லேகும் பொருவில்பா தாள கங்கை
சிற்பர மயம தாகுந் திருமலை யனுகிப் போந்தாற்
சொற்பெறு முயர்ச்சி மேவுஞ் சூழுமம் விசிட்ட மென்று
மற்பல கருதிப் பின்ன ருத்தரம் பார்த்துச் சென்றாள். ௭

அக்கணை மலைப்பின் செல்லு மறுமுகக் குமரன் றானு
மிக்கணத் செங்கை மேவு மிடபரா யகனை யேத்தி
யொக்கவுந் தீரிய கங்கை யுத்தர முறுங்கன் றனைத்
தக்கநற் றுன முற்றுச் சத்தலிங் கந்தா பித்தான்.

அரியதென் காஞ்சி முன்ன மாம்பர வனமீ ருக
வெருவர விளைந்து வந்து வேண்டலி னிமையோ ருய்யப்

பரிவினுங் கண்ட காலப் பருப்பத வுருவா நம்மைத்
திரமொடா லாக னங்க டியானபா வனையுஞ் செய்தான். ௯

தாபன மாதி யாகச் சைவநூ லுரைத்த வன்னை
மாபல பேத மான முத்திரை வகுத்துப் போதோ
டாபய ருதி மற்றைத் திரவிய மநாக்க ளாற
நீபநற் றொடையார் மார்ப னிகரில்பூ சனைசெய் தாற்றான். ௰

ஒருள மாக மன்னி யிரண்டற விருந்து மூன்றாய்
நேருறு போது நான்கு மறையுரைத் தைந்து மாற்றிச்
சேருறு முகங்க ளாறுந் திகழ்பவ னெழுதா னத்தும்
நாரமெட் டனையு நீங்கா நலம்பெற லன்பத் தாற்றான். ௰௧

இப்படி நியமித் தெட்டாண் டினிதிலர்ச் சிப்போன் கண்டுநி
யொப்புற விளங்க வந்த வுமையிரு யகன்முன் னின்று
மெய்ப்படு புளகம் போர்த்து விதிர்ப்புற விம்மி யேத்திக்
கைப்பது மங்கள் கூப்பிக் கண்புனல் பொழிய நின்றான். ௰௨

பச்சிம முகுந்தன் பூர்வம் பங்கயன் வெற்பதாகி
யிச்சையிற் றறிக்க நாப்ப ணிசைந் தருள் சிகரம் போற்றி
நச்சணி மிடற்றுக் காஞ்சி நன்னூநா யகனே போற்றி
செச்சைமே னியனே போற்றி சிவசிவா போற்றி போற்றி. ௰௩

என்றறு முகத்தி னானு மிடையறு திசைத்து நிற்கக்
கன்றினுக் கிரங்கி வல்லே சடிந்துசெல் கற்றா வென்னத்
துன்றநின் னுடன்வெந் தெற்றத் கப்பமர் விடையிற் றோன்றி
நின்றனை யென்னடிக் கேட்பதியாத் தமையுரைத்தி யென்றான்.

கண்டுவெற் பருவி யென்னக் கண்புனல் பொழியப் பூவிற்
றெண்டுபோற் றாழ்ந்தெழுந்து செப்புவா னிந்த வூர்க்கு
மண்டருந் தெய்வத்தன்மை யாங்கங்கை யாற்றி னுக்கு
மெண்டரு மிலிங்கத் தாக்கு மென்பெய ரிசைக்க வென்றான்

வல்விட மருந்தும் வேலை வள்ளலின் றுருவந் தன்னிற்
பல்விதத் முறைத்தா பிக்கப் படுதலாற் கறைக்கண் டப்பேர்
புல்லவு மதிசுங் கோடி புண்ணியத் துறையீ தென்று
சொல்லவு முகம தான துறைதொறும் படிந்து மாதோ. ௰௬

போயெழு தலத்து மேத்திப் புகழ்சிவ சைலஞ் சூழ்ந்தோ
ராயநன் முத்தி வீட்டை யடையவு மன்பு வின்பா
றாயினேற் குறவு மன்ன நவையடைந் ததுவு மற்றுஞ்
சாயவு மளித்து மென்றான் றனும்படி யருளிச்செய்தே. ௰௭

அடுக்கலங் கொடியே யின்போ லகன்றனை யிப்பா லன்று
தொடுத்திலிங் கப்பேர்கந்தேச் சுவெனச் சாற்றிக் கோயி
லடுத்தவா லயன தேவ ரொழுங்குற வியற்றி யவ்வூ
ரிடத்தறு குடிநி றப்பி யெழில்விழா முதலாச் செய்தான். ௰௮

செய்தபின் பொருநா ளேழு சிவாலயங் களுஞ்சே வித்து
மொய்தரப் பிரும்தா பிக்க முன்னினன் முயலுங் காலைக்
கைதவ மில்லா யிந்தக் கருதருஞ் சூல வெற்பி
லெய்திவந் தனைசெய் வாயென் றெழுந்தது வானி லோசை ௰௯

கேட்டுமே மகிழ்ந்து செல்வான் கின்னரர் முதலாந் தேவர்
வாட்டமின் முனிவர் மற்றோர் வதிந்துமா தவங்கள் செய்வோ
ரீட்டமுங் களிறு சிங்க மிரும்புலி பசிய தோகைக்
கூட்டமாயியாவு மொன்றாய்க் கூடிவாழ் வகையுங் கண்டான்.

கலிவிருத்தம்.

விண்ணனவு வெற்பில்வரும் வேலையில் விடாது
நண்ணுசர சூலம்விட நன்கதி சயித்தே
யுண்ணிகழி லிங்கமவ னென்றுபிர திட்டை
யெண்ணுமறை யாகம விதிப்படி யிழைத்தான். ௨௧

பூச[illegible]யியற்றியபின் மாதுதி புகன்று
நேசவுத திப்புனலின் மூழ்கிமெது நேர
மாசொருவி நின்றவ னளப்பரிய வன்பைத்
தேசுற வறிந் தெமது சிந்தைமகிழ் வுற்றோம். ௨௨

மதிக்கலர் வதக்கமொ டிடுக்கணுற வந்து
பதத்தினின் மிதித்துடல் பொடித்துகள் படுத்திக்
கதத்தில்வரு வெள்விடையின் மீதிமய கன்னி
யிதப்படநின் னேருமகிழ் வாயவ னியைந்தோம். ௨௩

நந்தனய னுமியைய கந்தன்முன நண்ணிச்
சிந்தனை யுரைத்தியென வில்வகை தெரிந்து
கந்தனையின் மீதுற விழுந்திமய கன்னி
யிந்துதர சங்கர வெனத்துதி யிசைத்தான். ௨௪

பின்றரு மனப்பிரிய மோடிவைகள் பேசுங்
குன்றமொ டிலிங்கமிவை யென்பெயர் குலாவி
நின்றிட நகத்தடி குணக்குற நிலாவி
மன்றனிறை யுஞ்சரவ ணக்கரையு மன்ன. ௨௫

அச்சரவ ணக்கரையி லார்வமுட னு

எச்சமற நீறுமணி யின்புற வணிந்தே
யிச்சையொடு நின்வடிவ மாருமது வெண்ணி
யுச்சியி லிவர்ந்து தரி சிக்கவு ளுறுதே. ௨௬

விண்டடியின் மெய்யுற விழுந்து விய னுச்சி
கண்டுட னெழுந்துபல காற்றுதிகள் செய்ய
வெண்டகையர் முத்திபெற விங்கருடி யென்னக்
கொண்டக மகிழ்ந்துநனி கேட்டவை கொடுத்தே. ௨௭

ஒழுங்குற வனைத் தமல வுச்சியினை மோந்து
விழைந்துரும ராயிரம் சுத்தியினு மேலா
யழுந்துசிவ தோடமொடு வாதனை யனைத்து
மொழிந்தன வினிக்கிரியி லோகையின் வதிப்பாய். ௨௮

என்றருளி யேகின மிளங்கொடி யனுனே
யன்றுமுத லாறுமுக னக்கிரி யமர்ந்து
துன்ற நமை யர்ச்சனைகள் செய்திணிய தூய
மன்றறரு சித்தர்கள் வணங்கிட வதிந்தான். ௨௯

கலித்துறை

வடித்து நீபநற் றொடையினை வனைந்துசெங் குருதி
குடித்து நீள்சுடர் மிலைந்துவெங் கூளிகள் கவந்த
நடித்து நீங்கலா செருவைகள் சுழலநண் ணலரை
முடித்து ருத்தெழு மயிலவன் சரிதையை மொழிந்தோம். ௩௰

அன்ன சண்முகன் கண்டவத் தலங்களி லநுகி
முன்றொ தற்கருஞ் சத்தமா விருடிகண் முதலோர்

பன்னு பூசனை புரிந்தது மோவையாற் பரிந்து
ன்னி யுற்றவன் வந்தினி திருந்ததும் வகுப்பாம். ௩௧

முன்ன மார்கறைக் கண்டனை முறையிலர்ச் சித்து
மன்னு நம்மருள் பெற்றனை வழாது காசிபன்றன்
பன்னு பூசனை சைவநூற் படிபுரிந் துங்க
னுன்னு தற்கரு மகிழ்ச்சியி னுறைந்திருந் தனனால். ௩௨

கதிர்த்த வேலவன் கண்டமுந் துறுதலங் காஞ்சி
விதித்த வன்னவ னதியினிற் படிந்துள விறைவான்
மதித்தி ருங்கழைக் கண்டனை யன்பினில் வணங்கி
யிதத்தி னேத்தினோ ரெம்முல கினில்வதிந் திருப்பார். ௩௩

இருங்க லோலமா மிசில்வரு மெழில்லிங் கத்தை
வணர்ந்த பாற்கடன் முதலெழு வாரியும் பூசை
புரிந்து நம்மருள் பெற்றன வத்திரி பொருந்த
நிரந்தரம்வழி பட்டவன் வதிந்தன னிலவை. ௩௪

விரும்பி யகிலசன் டாந்தலந் தினில்வடி வேலோன்
றரும்பெ ருந்தினர் நதியினிற் படிந்துமெய்த் தகவாற்
கருங்க டெக்கொளுங் கண்டனைக் கண்டனைக்கணர்ந்தா
னிரங்கி யேத்தினோர் மாலய னேத்தவாழ்ந் திருப்பார். ௩௫

உம்ப ரோங்குமாம் பாவனத் துற்றசே யாற்றிற்
கும்ப மாநதி சங்கத்திற் குடைந்துட னனைந்து
கம்பு நங்கைமான் முதலியோர் கண்டனி சயிக்க
வம்ப ரத்துவா சனுமெமை யருச்சித்தங் கமர்ந்தான். ௩௬

அறுமு கன்றொழு மூன்றதா மத்தலத் தடைவிற்
குறவி யுத்தரத் துறையினிற் குடைந்துறப் படிந்து
கறையு ழுங்கள நாதனைக் கண்டவர் காணூர்
பிறவி யானையும் பெற்றருள் செய்திடும் பேதாய். கஎ

பொருவில் காதிதத் தருண்முனி புங்கவன் பூசை
மருவு மொண்கறைக் கண்டனை மாதையி லியற்றிப்
பிரம முந்துறு முகத்துவம் பெற்றமெய்ஞ் ஞான
மரிதி னுற்றவ னிருந்தன னன்புமீ தூர. கஅ

தோகை வாகன ஞன்றெனக் கண்டதொன் னகரி
லேவி யங்கவ னதியினிற் படிந்திலிங் கேசர்க்
கோகை யுற்றுமுன் னிறைஞ்சிரே ருனாத்திடற் கரிய
போக முற்றுமே துய்த்தபின் முத்தியிற் புகுவார். ககூ

போற்று தற்கருங் கௌதமன் கௌசிய புத்தி
லாற்றல் சாக்ரநற் கறைக்கண்ட லிங்கத்தை யன்பா
லூற்ற மோடுமுக் காலமும் பூசனை யுஞற்றி
யேற்ற மாமகிழ் வெய்தியங் கிருந்தன னிலக. உ0

சன்மு கத்தவன் கண்டவைக் தாங்கலத் தன்னி
னன்று முத்தர வாகினி யானநன் னதியி
னுண்மை யிழ்ந்துறப் படிந்தெழுந் துவந்தரு வுருவைக்
கண்ணி லின்புறக் கண்டவர் துணியொன் றுங் காணூர். உக

இன் * ட ரக்கவன் வதிந்துயர் சிவகதி யுறவாற்
புண்டரீகநற் பெயர்பெறு புரத்திடைக் காள

* தரக்கு—புலி

கண்ட னாத்திலம் பூசனை கருத்துற வியற்றி
[illegible]ண்ட வச்சம தகன்னி யிருடியங் கிருந்தான். உஉ

கடவு ளியானையின் பாகனு மாறதாயக் கண்டன்
றடைவு றச்செயும் புண்ணியத் தலத்திடை யடைந்து
வடதி சைச்செறுங் துறையிடை மூழ்கியுண் மகிழ்வா
லிடமு றஞ்சிவ லிங்கமேத் தினவரிங் கிருப்பார். உங

வதிட்ட மாமுனி கவம்பர வனமதின் மருவி
சதிக்கன் மூழ்கியம் புனலல ராதியா லயர்ந்து
விதித்த வண்ணநந் தலைமையி பட்டவன் வேண்டுஞ்
சதித்தி றம்பெற விருந்தன னியமாற் கனியே. உச

பசுறு தற்கரு மிடமுடைத் தருவர்கள் பணியத்
தகர்த டத்துசேய் கண்டவே முக்தலக் தன்னிற்
குகா திப்புன லுத்தர முகத்திடைக் குடைந்து
சகல ஙீடகன் வடிவுகாண் பவர்கணத் தகையார். உரு

என்று ரைத்தன னுமைக்கா னொனவருந் தவத்தோர்
துன்றி யாவருங் கேட்டிடச் சொற்றபின் சூதன்
மன்றன் மாதையிற் கோளிகன் வன்கதை யின்று
மின்று கேண்மினீ ருளமகிழ்ந் தொளியம் பினனுல். உசு

சந்த்ரகாளகண்டர்தலச்சருக்கம்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத்திருவிருத்தம். (கஉஅ)

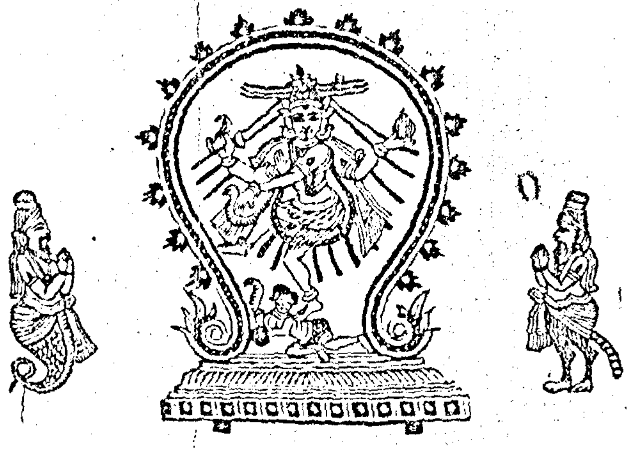

விசுவாமித்திரச்சருக்கம்

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெண்டிரை சுருட்டிக் கரையினைப் பொருதா விறல்கெழு மகரமேய்ந் தலவுந், குண்டுநீ ருடுத்த வசுந்தரை முழுதுங் குளிர்பெறத் தனிக்குடை நிழற்றித், திண்டிற லரசர் பணியமா மகுடக் கோமணி யுரிஞ்சுபொற் கழற்காற், கொண்டலோர் வண்கைக் காதிதன் மதலை கோசிக னிருக்குமந் நாளில். ௧.

வாருடன் றிகிரி கேடயங் கணையின் மற்றைய யாயுதங்களு மேந்திக், [illegible]ரி யன்றுன் மறவரோ டரசர் குழாகட லெனப்பரந் தரிய, நாலுறச் செல்லத் தருமவேட் டையினை நண்ணிவெவ் விலங்கெலாஞ் சிதைத்தே, யாளிபோ லங்கு சிற்கையில் வதிட்டமாச் சிரமத்தனைக் கண்டான். ௨.

கலிநிலைத்துறை.

கண்டட் குறச்செல்வோன் றனை [illegible] ன் காதல்கூர்ந்து
கண்டாங்கு வந்தன் புடனேபல [illegible] பசக்
கண்டங் கறுத்தோ னருளாலுமை [illegible] ளைப்பெற்றேன்
கண்டங்கைத் தோட மொழிவாருறு காட்டைநீத்தோய். ௩.

இக்கா டழற்சென் றருமாமுனி யென்னவேத்த
னக்கா ரடல்வேந் தனைநன்குற நன்புகொண்டு
புக்காச் சிரமத் திடையாதனம் பொற்பினல்கி
மிக்கார் கனிகாய்க ளளிக்க மிசைந்திருந்தான். ௪.

வேறு.

இருந்த பெருந்திறன் மன்னனை மாதவ னெதிர்நோக்கிப்
பொருந்துற நின்றுடன் வந்தவர் முற்றும் பொலிவாக
விருந்து மிசைந்திட நல்குவ னின்னே யிழைவோடு
மருந்தி மகிழ்ந்துபி னேகுதி யென்ன வடலோனும். ௫.

பொன்புரை வேணிய வெய்குவ னென்னப் புகல்போதி
னின்புற மாமுனி யின்று முரைத்தது மிசைவாக
மன்பகர் காலைத் தேனுவை யங்கவன் வரவுன்னி
யன்புட னேயுற வன்னவர் கட்குண வளியென்றான். ௬.

ஓது பருப்புக் கருனை நறுந்துவை யொளிரன்னந்
தோய்தயிர் நெய்பால் கனிதேன் முதலறு சுவையார்
போத வருத்திச் சீத சுகந்தம் புனைவித்துத்
தீதி லடைக்கா யார வளித்துச் செல்காலை. எ.

இந்தக் கடவுட் பசுவைத் தவனே யீகென்று
தந்தக் கடவெங் கரிமன் னவனுரை தரலோடும்
பந்தக் கடவிற் பட...ர் பணியும் பரமீதா
னந்தற் கடனுற் ... பின் செலுமோ நவில்கென்றான். அ.

ஆயினு மற்றிது தந்தரு ளாவிடி னமையாது
தாயினு நல்லவ வென்னவி ருந்த தவத்தோனும்
நீயிது வருமெனி லோகொண் டேகென நின்றோர்கள்
போயுறு மாடை கழுத்திற் போடப் புகுபோதில். கூ.

இரதஞ் சிந்துர முதலிய தன்னிடை யெய்வித்தே
பொருதஞ் சாது தகர்த்துப் போயது பொன்னாட்டி
லாயன் கண்டுசி னத்திற் பசுழி யழலென்னக்
கனையொன் றின்றித் தவமா முனிவன் கண்ணுய்த்தான். க0.

முன்புறு தெண்டவை யாவும் விழுங்கிட முனியோனைப்
பொன்புனை யுஞ்சர ணென்ற விறைஞ்சிப் போகாமற்
கொன்பொலி தன்னகர் புக்கொரு மகனைக் கோவாக
வன்புற விவ்வுல காளுதி யென்ன வமைத்தேயின். கக.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருந்தவ மிகுத்த வசிட்டனைச் செயிப்பா னுகரந் தமையுள
த் தன்னி, யிருந்தருந் தவத்தை யிசைக்கருங் கால மியற்றின ன

றிந்துநாம் வியந்து, நிருந்திழை யுன்றோ டிகல்வினை மீதிற் செ
...ளொழிந்தனம் வேண்டும், வரம்புகல் வேறென் னலர்தனைக்
கட... யளித்தரு ளென்றான். கஉ.

...ந்தரு ளென்ற வக்கணை மனித்துத் தனைந்தன மற்றவன் றானு
ம், வ...துமா வசிட்ட ராச்சிர மத்து மருவரு ரிசுவெல்லாம் புரிந்
தே, ய...துமா பகழி சிதறினான் றெண்டங்குனமட மன்னவ ரூக்க,
மந்தன... வ...க்கு கோல வென்றே யவ்வத்தம் பெறநினைந் தகன்றா
ன். கங.

தெக்கண திக்கின் மனையவ ளுடனே சென்றுபின் னோரொரு
நாறு, பக்கமுற் றினிதிற் பயந்துமா வருடம் பகருமா யிரமுயர் தவ
த்தைப், புக்குநின் றியற்ற விக்கினம் வராற் பொன்றிய தவையெ
லா மென்று, துக்கமுற் றவரோ டிருங்குட பாலிற் சொல்லரு நோ
ன்பினைப் புரிந்தான். கச.

அருந்தவம் விசுவாமித்திர னியற்று மதையறிந் தம்பொனாட்
டிறைவ, னிரும்பெருங் குவட்டோ டிகலியே பனைத்து மிபமருப்பு
றழ்முன் னுயர்ந்தும், வருந்தன மகல விடமெலாம் பரந்து மருவு
மே னகைதனை யழைத்துப், பொருந்துங் குடபாற் காதிசெயிருந்து
புரிதவ மழித்திடென் றிசைத்தான். கரு.

என்றவா சகத்தை யெழிலொரு மயமா மிளங்கொடி கேட்டவ
ணடைந்து, நின்றியற் றிடுவோன் றாங்கர்சென் றனைய நேரிழை
யடனே நோக்கிச், குன்றென யான்செய் தவமிவண் வந்து குறுகி
தென்றவ டோடோய்ந், தன்றுதொட் டின்பந் துய்த்தினி திருந்
தனங்கவே ளிரதிபோ ராக. கசு.

ஆகையா லெனதோ ரேற்றனை யெல்லா மழித்தெவன் றவனு
று வழிந்து, பாகுசேர் மொழியாண் மைந்தனை வேறோர் பதியின்
வைத் துத்தர மடைந்து, காய்கனி நீர்க ளருந்தி[illegible] கம
லவா சனையுளத் துன்னி, மோகமற் றியற்ற வன்னவ னாச முறி
யென வந்துரைத் தகன்றான். ௧௭.

இதமுறுங் கவிழப் பிரசமூற் றெடுக்கு மிருஞ்சரோ ருகப்
பொருட் டமர்ந்த, விதியுரைத் ததனைக் கேட்டிதா மென்னெ விரு
ப்பிய துதவில னென்று, கதமொரு சிலமு றந்திடா தகன்ற கால்
பிடித் தரியயோ கத்தைத், திதமுற நம்மை நாடிபூ ஜிக்கச் செய்த
னன் குணதிசை சேர்ந்து. ௧௮.

அக்கணம் பிரம வித்துவங் கொடுத்தோ மமலவீ தாண்மையா
ல் வதிட்டர்மிக் கமா தவத்தோ ரயன்றிருமாலும் விளம்பவென் றரு
ளென வுரைத்தான், றக்கதென் றியம்பச் செய்தியா மகன்றேறுஞ்
சாற்றரு மகிழ்ச்சியுற் றேர்ந்து, தெக்குதெக் குருவி யுளங்களைச்
செய்த நினைத்தன னறிவிலா நிலையே. ௧௯.

அனந்தநா ளுண்மை யுணர்ந்திடா தியற்றக் கருந்தவ மியற்றி
னா விழுந்தேன், புனைந்தசெஞ் சடையி லிதழியும் பிறையும் பொலி
ந்தநா யகனெனத் துதித்து, மனந்தனை யொருக்கிச் சிவார்ச்சனை
செய்து வாக்குளாக் கரியஞா னத்தைக், கனிந்துளத் தமைத்துக்
கனிக்கரு நாலாம் பதம்பெறக் கருதினன் றெழுந்தான். ௨௰.

கலிவிருத்தம்.

எழுந்துபூ வுலகினை யினிதின் மாவலை
மொழுங்குற வருகையி லுற்றமுன் மிக

விழைந்துசெய் தவத்தினால் வேத வெற்பினைத்
தொழுந்தவன் பார்த்திடத் தருக்கிற் கண்டனன். ௨௧.

இணையறு லிங்கரூ பத்தைக் காதலிற்
றன்பினி விழிதாத் தாரணியி னினிற்
றெண்டென விழுந்தெழுந் தெளியன் றேர்வில
த் தண்டநா யகனெனை யருளு கென்றலும். ௨௨.

சத்தமா காளகண் டத்துத் தாழ்வுற
நித்தமா யுறைகுவ மதினு னேர்மையாய்ப்
பத்தியஞ் சந்நிதி வரையிற் றாழ்வரை
யித்தலத் திசழ்தலா விலிங்க ரூபமே. ௨௩.

தவாமால் வரையெனச் சாற்றில் யெதிலைக்
கவினுறு மாதையிற் காள கண்டனை
யுவகையிற் பூசைசெய் தோங்கல் சூழ்கென
வவணம தருளினு லுறைந்த வாறெலாம். ௨௪.

வேறு.

கேட்டன மகிழ்ந்துவிடை யாதது விடைத்தோர்
நாட்டமென வோர்தரு நயப்பினக லெய்திக்
கோட்டமற நின்றுசிவ பூசனை குறித்தே
யீட்டமுறு மாகம விதிப்படி யியற்றி. ௨௫.

விருப்பொடுயிர் முத்திபெற மேவுமுயர் வேதப்
பருப்பத விலிங்கமதை யன்புமிகு பண்பா
யருத்தியொடு பஃறுதி யறைந்துவலம் வந்தே
யிருக்குமுனி வன்பரிவி யாமிக மகிழ்ந்தே. ௨௬.

பெருவிலைய பட்டுடனை பெட்பினிடை யார
வரியமரு டந்திர மணிந்திட வகன்கை
பொருவரிய செண்டது பொருந்த மலர்மற்று
மருவெயாழி கொழுந்துபல மாலையு மணிந்தே.

வெண்டரள நீலமெழின் மேவுதுகிர் பச்சை
மண்டியவிர் செம்மணிபல் வச்சிரமு மென்பா
னெண்டரு மணித்திர ளிரட்டிமதி யாது
கண்டொரிடை யேகுலவு காட்சியது மான.

கோவைபல மார்பினுறு கோலமு மணிந்தே
யோவின்மண வாளவெழில் கொண்டுமைமகின் றேறு
சேவின்மிசை யுற்றிலகு தேவகிரி நின்று
மேவியிரு மாதவ விழைந்தநனா வென்றேம்.

அங்கிலமை கண்டுமுனி யங்கொபொடு நிலத்தின்
மன்னிட விறைஞ்சியிரு வண்கைசிர மீது
நன்னரின் முகிழ்ப்பவனை யவிழி யாலி
துன்னியிழ நற்றுதிகள் சொல்லியுரை செய்வான்.

சரிரு பதத்திறுவ ரின்பபத நாயேன்
சேரவரு ளுத்திர தினத்திலுயர் மீனத்
தாரவரு டத்தொழு மவ்வாருயிர்க ளுய்ய
வேருறு மறைக்கிரி வலங்கொளினை யில்லோய்.

காதோடி மீளுமிரு காவிவிழி யாளோ
டாதார மாகவடி யத்தினையி லாத

பாதார விந்தமருள் பண்பினொழி வின்றுர்
மாதேவி மங்களமெ னப்பெயரு மன்ன. ௯௨.

என்றுவ னுரைத்திட விளங்கொடிய னுமே
கன்றுதலி றேமென நவின்றுநகர் தன்னின்
முன்றல்பெற வுற்சவம் வகுத்திடென வெற்பிற்
சென்றனை மவன்றிசை பணிந்து தரிசித்தான். ௯௩.

கலிநிலைத்துறை.

அன்ன கோசிக னியாவரு மடைவினிற் செறிய
மன்னு நன்னகர் மருவுவித் தறுநெடு வீதி
யின்னா தீர்ந்திட வியற்றிநற் றேர்முத லிலகத்
துன்னு வித்தபின் றிருவிழா நடத்தினன் றுலங்க. ௯௪.

கலிவிருத்தம்.

என்ன வேசிவ னேழை தனக்குறப்
பன்னி னுனெனக் குதன் பரிவினு
லன்ன தோத வதிசயித் தேதவ
னின்று மோனக வென்ன வியம்புவான். ௯௫.

விசுவாமித்திரச் சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம் (௪௯௫.

இந்திரன்பூசைசெய்சருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

மணிமுடி மகுட மின்ன வச்சிர பாணி மன்னன்
றணிவற வமர ராதி தாயிக நெருங்கி யோங்கப்
பணிலமா தருவி னோடு பங்கய மணிக ளின்ன
வணிதரு பல்லி யங்க ளார்த்தெழு மவையின் மாதோ. க.

சிற்றிடை நெடிய கண்கள் சேயிதழ் கரிய கூந்தன்
முற்றிய தாள மேய்க்கு முறுவல்பூ ணழகெ றிப்பப்
பொற்றிரு விடையின் மீது பொருவருங் காஞ்சி மேவ
வுற்றர வல்குற் சாயற் பொறிமயி லுருவ மாள. உ.

தண்பொலி செம்பொன் மேரு தானிரண் டாகித் தூய
வெண்புயல் புதைத்தல் போல மேவிரு தனத்திற் செய்ய
பண்புறு தவளக் கோலப் படாமுடன் றிகழ்ந்து பார்ப்போர்
கண்கவ ரவிநயங்கள் காட்டியின் னோன டித்தார். ௩.

உருப்பசி முதலா மாத ரோவிய மசைதல் போலத்
திருத்தகு பவுரி கொள்ளுந் திறத்தினை யிடைய றாமல்
விருப்புற நோக்கி மேலாய் விளங்கரி யாதனத்தி [ல்வந்தான்.
விருப்பனன் னவன்கு ழாங்கொண் டெழிற்றிருப் பொருப்பி

வந்தவ னமைப்பூ சித்து வழுத்திவா ழுலகிளித்த
மந்தரந் தார்த்தங்கேக வத்திறஞ் சித்தரோர்ந்து

ந்துகந் தவத்துக் கிசோர் நவையதா நாளை நண்ணிற் [டார்.
புந்திவெந் திடவெஞ் சாபம் புகல்வமென் றுளத்திற் கொண்

விசும்பினின் றிழிந்தா பின்றுள் விதிப்படி யருச்சித் துள்ளங்
கசிந்திரங் கியகாற் சித்தர் கருத்தவற் குறுதன் மாற்ற
வசைந்துமா கயிலைச் செல்வ தன்னைவெள் விடையிற் றோன்றி
யிசைந்திவண் வருக றன்னை யிந்திர தவிர்தி யென்றோம்.

அறன்மதி யிதழி தும்பை யாரர வணியும் வேணி
யிறைவவென் றன்றேன் போற்றி யிவ்வண மிசைத்தற் கேது,
வுறவுளாத் தருடி யென்ன வுளத்தெமை விடா தமைத்த
திறமுறு ஞானச் செல்வர் தீப்பொறி யைந்தும் வென்றார்.

மாதவர் சித்தர் கன்ம வாதனைக் கடலிசந்தோ
ராதலி னனைத்து சேனை யார்ப்பினுற் றமதி யோக
சாதனை குலையு மென்று சாற்றருஞ் சினமேற் கொண்டு
தீதுறச் சாப நின்னைச் செய்திடற் கிசைந்தி ருந்தார். ௫.

என்றநா மிசைத்த போதி லிடிக்கஞ்சும் பாந்தள்போல
நின்றனை நடுங்கித் தூய திருமலா நெடியோன் போற்றுங்
குன்றுசூழ்ந் தரிய பூசை [illegible] யா ணியற்றி டேனேற்
பொன்றுவன் வாழே [illegible] தன்றனன் புகற லோடும்.

மல்லிகார்ச் சனப்போர் [illegible] தனக் கனிலன் றிக்கிற்
சொல்லரும் யமுனை [illegible] ங்க நாப்ப
ணல் [illegible] யங் கதலி யின் [illegible] ா விலிங்க மாக
வல் [illegible] ளெழுவ மன் [illegible] ரண்டாய்த் தோன்றும்.

அங்கிடைந் தருச்சித்தேத்தி யகமகிழ்ந் துறைதியென்றே
வெங்கணு யிரம்ப ரித்த மேனியற் குறைத்து நீங்கி
மங்குறே யசல மாதே வந்துமா சித்தர் யோகத்
திங்கவன் சேறன் மாறா வின்பமுற் றிசைத்தோ மென்ன. [illegible]

அப்பொழு திருந்த சித்த ரமுனிகர் வெருளி நீங்கி
யொப்புர வுடனு றைந்தா ரோதருங் களிப்பா லிப்பால்
மைப்பொதிந் தன்ன மேக வாகனத் திறைதா னந்[illegible]
மெய்ப்படு மருளி ருந்த மேன்மையை வியந்து நின்றான்.

அற்புத நண்ணிப் போற்றி யரிதகன் றகல்வா னேகி
யற்புத னகத்தி னிட வார்கலி மேவுமால
வற்புத னகமி டற்ற வரிவைபா கத்த வண்ணி
யற்புத னத்தற் சூடுஞ் சடாடவி யரவென் றேத்தி. ௧௫

மற்றைநாள் வந்து னாத்த வண்டல மடைந்து கூடும்
பொற்புறு நதியின் மூழ்கிப் பொலிந்தநன் னியம மியாவுந்
முற்றநின் றியற்றி மேல்பான் முதிர்நதிக் கூடற்றீர
முற்றெளிர் வரையைப் பார்த்தா னொராயிரம் விழிகளாலும்.

பார்த்துநின் றிமெவ் வே[illegible]ரண் டாயி ருந்தோங்
கூர்த்தமா லிலிங்க மாக[illegible]ஞ முனத்தி லொன்று
மோர்த்திடா தருச்சித்[illegible]ஒலித்தனம் வானிற் றேவ
ரார்த்தா கரவென் றேத்[illegible]க் கடலு ளாழ்ந்தார். ௧௬

ருமிறுமூ தருந்துந் தே[illegible]ண் ணயனஞ் [illegible]வ்விக்
குமிழெழிற் றுண்[illegible]புத் தேனெ ரு[illegible]

[illegible]மைமைவற வுரைக்குஞ் செய்ய வாகம விதியிற் பூசை.
திமிரமற் றசல வின்பந் திளைத்துட னியற்றி னின்றான். ௧௮.

[illegible]ரவகங் கணனே போற்றி யருமறைப் பொருளே போற்றி
[illegible]கரா போற்றி போற்றி பூரணா யனே போற்றி
யெரிபுனை யாலமுண்ட விறைவனே போற்றி வேதப்
பரியுதைத் தருள்வாய் போற்றி பருப்பத நாதா போற்றி.

என்றுபற் பலவு மோதி யியம்புமா வரணஞ் சூழ
வொன்றுற விருக்குந் தேவ ரவையு மொழுங்கராகத்
துன்றநன் றியற்றித் தூய தாபிமண் டபங்கள் செய்து
குன்றுனேர் கோபு ரங்கள் குலவெயின் மற்றுங் கண்டான்.

மாமறு கடர்ந்து நீட மணிக்கொடி வானை நாடக்
காமதே நுவுநி லாவக் காமல ரணியு லாவ
வேமமுற் றிலகு ந்தேர்க ளின்பமுற் றடைந்து ளார்கன்
மாமனங் கவரச் செய்தான் வல்வினை யயாச் செய்தான். ௧௯.

தேவருந் துமிக ளாதி பல்லியந் திறந்து வீங்கத்
தாவரு முழவு தாளஞ் சச்சரி [illegible]தற் சங் கீத
மேவமே னகைமுன் மற்ற வி[illegible]ரை மகளிர் நின்றே
யேர்வியம்போன டிக்க வுற்றவ[illegible]ாற்றி யுற்றான். ௨௰.

விடைக்கொடி யிறக்கிப் பின்செ[illegible]வியன்பிராச் சித்த மிறுயந்
திடத்துறு மகிழ்ச்சி பொங்க[illegible]லித்தா கடத்தி வித்த
மடக்[illegible]காடி நம்மை மென்மேல் [illegible]த்திய காலை யாமும்
ாடத்[illegible]வன் மனையிய வித்த காட[illegible] விளங்கி நின்றோம்.

பரிந்துசார்ந் திகையாந் திங்கட் பக்கபூ ரணைநா ளோன்றப்
புரந்தர மகிழ்ந்தோ நீசெய் பூசைமற் றவையா வென்று
விரும்பிநா முரைப்பக் கண்டு மெய்யின்பக் கடலின் மூழ்கி
யிரங்கிநின் றுணர்வ தென்று மிருங்கரைத் திரத் தாற்றுந்.

மண்மிசைத் தாழ்ந்தெ ழுந்து மறைபுகன் றீரைந் து[illegible]
கண்மிசை யருவி வாரக் கைசிர மீதிற் கூப்பி
யொண்மைசே ரிமயப் பாவை யொண்டொடி கணவ னாயே
னெண்மையி னருச்சித் தேத்து மருவுரு விலிங்கத் தீற்கும். உக

இந்நகர் தனக்கு மென்ற னுமையே யிசைக்க மற்றும்
பொன்னகர் தனிலு மேலாய்ப் பொலிகநின்சேவைசெய்வோர்
தன்னிக ரானசாயுச் சியம்பெறத் தக்கநாயேன்
மன்னுமே காந்தந் துன்றுண் மருவுற வருள்கவென்றான். உஉ

கோச்சகக்கலிப்பா.

அங்ஙனமின் னதவினமென் றுரைந்தகன்றே மென்றதனாற்
பொங்குமெழில் விக்கிரமா புரத்தொருநாள் வதிந்தோரும்
இங்கிதமாம் புத்திமுத்தி யெய்வாறந் தினையற்பந்
தங்கவியற் றினருமொரு கோடிபலன் சார்குவரால். உ௩

சூதனெனுந் தவராசன் சொற்றவுமிப் படிமுனிவ
ராதரவி னின்னவரு வ[illegible]ரிய கன்சரிதை
யோதுகென விசைத்[illegible]வு முண்மகிழ்ந்து மற்றவனுந்
தீதகல வனிலனருச் [illegible]த்தகதை செப்புவான். உ௪

இந்திரன் பூசைசெய்சருக்கம்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் (உ௫௪)

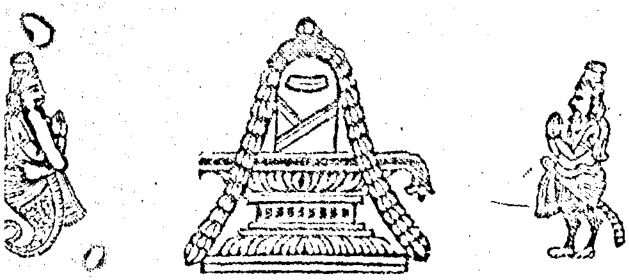

௧௨

இலாங்கலேசசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

கருதருந்தவ மேபுரி கண்ணுவ
னரிய விக்கிர லிங்க வமலனை
முறைனிற் பூசனை செய்துமுக் காலமும்
பொருவில் வேதந் துதிபல போற்றினான். ௧

சரிக்கு நாளிற் றியானச மாதியி
லொருப்படச்செறி நிட்டையி லுற்றரு
ளிருக்கவெண்ணருங் காலமி ரிதரப்
பெருக்க மண்ணுயர்ந் தேறிப் பிறழ்ந்தன. ௨

வரைய யற்கனிம் மாண்புறி யாயத்த்
திருமை சேரிரு யோசனை யெல்லையந்
திருவி[illegible]ற்றலை மென்றெழிற் சின்மய
னிருவ[illegible] யாருள் செய்யுமென் றெண்ணினான்.

ஆங்கு நன்மக முற்றவி யற்றிட
வாங்கரும்பொலி வாய்ப்பொன் வடிவமாய்த்
* தேங்கிலாங்கலங் கட்டித் தெரியுற
வோங்குகாத லுயர வுழுதனன்.

அங்க ணேயுழு காலையி லம்முனி
தங்கு மேனியி லிங்கந் தனிதுமே
பங்கி லாறு பதேசமுங் கண்டனர்க்
கெங்கருத பொருத்தரு ளென்றனன்.

என்று வன்றிகழ் வாயுக் கடவுளை
மன்னனி யொருவரு மன்னவன் பூசனை
பன்னி டாம லிகழப் பவைவென்
ளென்னை ருஞ்சின மாகியு ரைத்தனன்.

குறித்த மிந்திலன் செய்த கொடும்பிழை
பொறுத்தி டென்ன வணங்கிப் புகலவும்
மறுத்து நீசபித் தாயுனக் கவ்வனம்
மறித்து நல்குவ னென்றனன் வாயுவே.

புகன்று நீபுரி பொற்புறு நன்மதக்
ககந்த மிற்பொலி வுற்ற சகலரும்
இகந்து நீங்கிட் டென்னை வினைசத்தனை
யகந்த மாக்குமின் றுணர்ந்த வேலையில்.

* இலாங்கலம்—கலப்பை

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

உளறுபட் டதுமெம் மேனி யுணர்ந்திடா நிலைமையாலுந்
தெறரும் பருப்பதத்திற் றிகழுமோர் பாங்கருந்து
முகன் மகம்பு ரிந்து மருவுதற் கரியதந்தம்
மருள் பெறவுஞ் செய்தாய் மிசையன்றுபொறுத்தோமென்
றே. ௯.

என்றுரன் றேக சத்தமெழச் செய்தோம் பவனன் சேரப்
பொன்றரு மகிழ்ச்சி கூரப் புவியினிற் றாழ்ந்தெழுந்து
மன்றலம் மலர்கொண் டேற்ற பூசனை வழாதியற்றி
நின்றெம தருளா லோர்திக் காண்டெழி னிலைமைபெற்றான்.

கருணாதிக் காரணத்தாற் கண்றுவ விலிங்கமென்றும்
பொருவிலாங் கலேச மென்றும் புகழ்வாயு விலிங்கமென்றும்
இருமையிற் றரிசித் தோருக் கிட்டகா மியங்களெல்லாந்
தருபுரந் தாலிங் கத்திற் சார்ந்தபே றாகுமன்றே. ௧௧.

எனச்சிவ னுமையாள் கேட்ப விசைத்தன னென்று சூதன்
உளற்கரு மகிழ்ச்சி யாலே யுரைத்தருந் தவத்தின் மேலோர்
மனக்களி யுடனே யங்ஙன் மருவியே றளிக்குந் தீர்த்தம்
அனைத்தையு முரைத்தி யென்ன வன்னவன் வகுத்துச்சொல்
வான். ௧௨.

இலாங்கலேசர் சருக்கம்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ. திருவிருத்தம் (௪௭௪)

தீர்த்தமான்மியமுரைத்த சருக்கம்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

கூர்த்த தண்புனல் கூர்மதி
யார்த்தசெஞ்சடை யண்ணலே
தீர்த்தமான்மியத் தின்பெரு
வார்த்தை சொல்க வகுத்தென்றான்.

நின்று பேதுறு நினைவில
நன்று தோன்ற நவின்றனை
மன்ற றேய்மலை மானுதே
யென்று நம்பனி யம்புவான்.

பொங்கு பிந்திர புரமதற்
றெங்கி தத்தி ரைடத்தினிற்
றங்க மாவரு தாகநி
கங்கை யென்றுனர் கன்னியே.

ஆய கங்கையி லாடினோர்
வயமுன்னை மியற்றிய
தீயவெவ்வினை செங்கணன்
மேயபஞ்செனை வீடுமே.

திமிர மின்னகர்த் தெற்கினி
னிமிரு மாபுர னிர்கதி

யமுனை யென்ன வறிந்திடா
யிமய மால்வரை யோர்கிறாய். ௫.

வந்து மூழ்கிய மானிடர்
பந்த வல்வினை யாதியெ
யிந்த வீர்கதி யெய்புன
லுந்து மாதுறை யோடுவாம். ௬.

கலிவிருத்தம்.

கூடு மாதுறை கூடிய வன்பிரு
ளாடி மாபலி யாதிய மிட்டவர்
நாடு தென்புல வானவர் நல்வினை
வீடி யின்பத் துறக்கத்தின் மேவுவார். ௭.

அனைய சங்கத் தலைவிழுற் றுக்கைதா
னனைய மூழ்கியோர் நற்பசு தன்னைமற்
றினைய வன்பர் மறையவர்க் கீந்தவர்
புனித நந்த ருலகிற் புகுவரால். ௮.

சொன்ன வீர்கதி கூடுந் துறையினிற்
றுன்ன மூழ்கினர் தொண்டர் களிப்புற
வன்ன மேமுத லாடை யளித்தவர்
மன்னுமுத்தி யடைவர் வயங்கவே. ௯.

தங்க திற்படிந் தன்பின் விடையினைப்
புங்க முற்றடி யார்மறைப் பூசுர
ரிங்கி தத்துற வீந்தவர் நம்முருத்
தங்கிவானிற் சிப்பர் வயங்கவே. ௧௦.

விதியி னப்புன லாடியின் னுருடன்
புதிய வாடை பொருண்முத லந்தணர்
மதியி சைந்திடத் தந்தவர் வானுல
கதிக போக மருந்தி யிருப்பரால்.

புரக னைத்துறப் பூமுதற் றானமும்
பெருக நம்மடி பேணிநிற் பார்க்கெலாம்
மருவ வீந்தவர் வையக மேழினுந்
திருவி லாழி செலுத்திவித் தாளுவார். ௧௨

பதிபு னற்றனி லன்பிற் படிந்துநீர்
கதிகு லத்துணை யாங்கொன்று காதலி
னுதவி டாம லருந்திய வுத்தமர்
வதிவில் வானிலொண் ணுவுற வைப்பரால். ௧௩

இந்த நற்புன லாடி விரும்பினி
யந்த வாயுமிங் கேசனை யன்புற
வந்து பூசனை செய்துவ ணங்கிடப்
புந்தி சேர்தல் பொதுவிதி யாகுமே. ௧௪

கலிநிலைத்துறை.

முதிரு மாதவ மிருந்தரு வாசமா முனிவன்
விதியி னுக்கையை நனைத்துநூ னெமெலாம் விடுத்தான்
மதியு டைக்கணம் பரிதிவண் டுறைமகிழ்ந் தாடி
நிதிக ளாதியுங் கொடுத்தெழிற் பதவியி னிலைத்தார். ௧௫

உந்து கங்கையும் யமுனையு முறுமிட முரைக்கி
லந்த வேதிகை யாமென விந்திர னயனமா

னந்த நற்புல வோரதில் யாக்கையை கனைந்துச்
சுந்த ரப்பெருஞ் செல்வராய்ச் சுகித்திருந் தனரால். ௧௬

அனில னத்துறை யாடியத் திரவிக்க மதனை
னைய சித்திர னண்டெமிழ்ந் திடுகறு மலரா
லினிதினிற் பெரும் பூசனை யியற்றினின் றிலகப்
புனைய நற்பதம் பெற்றன னெனவுரை புகல்வன். ௧௭

இந்திர னாடிய செம்மலை திகம்பர னேகற்
பொங்கு மாமிடைப் படங்களை பரித்திடும் புனித
கங்கை நாதனே கங்கையும் யமுனையுஞ் சரிப்பா
லங்கு வந்ததை யுரைத்தரு ளெனமகிழ்ந் தறையும். ௧௮

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

முன்னமோர் காலந் தன்னின் முருகவிழ் குழலாய் நம்பா
லுன்னரு மருளாற் கங்கை யமுனையு மோர்ந்துவந்து
பன்னரும் பஞ்ச பாவ மாதியும் பயின்றோ ரெல்லாம்
நன்னர்வந் தாடி நீக்கி னையகச் செல்வ ரன்றே. ௧௯

என்னுமிவ் வகையாற் பாவ மின்றனா றுந்தமக்கு
நன்னரி தின்றுற்ற வாற்றோ தாயினை தொலைத்தல்வேண்டித்
தின்னமாஞ் சுயம்புவாய சிவலிங்க சேவைபெற்றுந்
தண்ணமு துற்ற பஞ்சிற் கழிப்பது கடனென்றார். ௨௦

விரித்தான் மறைமுறு பாதி விளைத்தெவ் லிங்க மாகப்
பொருத்திய சரிதை தன்னிப் பொற்பமர் நீர்த்துக் காணுந்
தரம்பெற மருவு மையிசாதனை யக்காமே
மருந்தவர் தமக்குச் சூதனை மகிழ்ந் தருளிச்செய்தான். ௨௧

அருளிய வண்ணங் கேட்டே யாதலா லத்துக்கொப்பா
யுரைசெய்வோ ராயைச் செற்றோ ருறுநர கதனில் வீழ்வர்
தெருட்டருஞ் சிலம்பு போலுஞ் சிவலிங்க சிகர நோக்கில்
விரியுநங் கொடியபாவம் விடைபெற்று வீடு மன்றே.

என்றிரு வருமொன் றாக விசைத்துநீ ராசத்தோடு
சென்றுவா றுறதாகத் திரண்டுவந் திறுத்தல்செய்தார்
மன்றலங் குழலா யங்கு மருவுமா ருயிர்க ளெல்லாம்
பெறன்றுமென் றுணர்ந்து நாமும் புகன்றன மருளின்மேல. ௨௩

வருத்துறைக் கரிய விந்த மகாலிங்க வரைத்தா னத்தின்
மிருத்தவா வுடனே நீவிர் மேவிநோக் கியவி நத்தா
லருத்தருங் கொடிய பாவ முறும்புன லீத்த வேகம்
பருந்தநான் மறைக ளோவிற் பதிவபோற் பரப்பு நீங்கி. ௨௪

அடங்கியந் தேற லூறு மங்கம லத்தனும்
இடம்பெறத் திகழ்ந்த வெற்பி லினியதா மண்டுமெல்லை
படர்த்தற வொழியா தேகு மெனப்பகர் வாணிலோசை
மடக்கவிர்ந் திடவெ ழுந்த மலையனை யனித்தமானே. ௨௫

கலிநிலைத்துறை.

அக்க ணெஞ்செவி யுற்றிட வகமகிழ்ந் தருகிப்
புக்க வண்ண முற் றெழுகிய வார்புனற் கங்கை
தக்க வுத்தரக் தாவின்றித் தக்கணம் யமுனை
மிக்க பெறொடு படர்ந்தன நடங்கிடை மின்னே. ௨௬

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வடதிசையோன் கங்கையினை யாவ லித்து வடிவமுற மூழ்கி

…தப் புனல்கொண் டன்பால், அவைடவுபெற லிலிங்க மொன்றங் கமைத்துப் பூசித் தரும்பெருநந் தோழனு யமர்ந்திருந்தான், கட …னத்னு லதன்பெயருங் கங்காகூபங் கழுமதிற் படிந்திலிங்கந் தரி …தோர்க, ளிடையறாநற் சாமீபம் பெற்று வாழ்வ ரிமயமலை யர யனரு ளினிய கொம்பே. ௨௭

நனையிடப நடாவுமீ சானதேவ னுல்வேத தீர்த்தத்தி லாடிலி ங்கம், புனையறவர்ச் சித்திட்டப் பொருப்பையன்பிற் போற்றிமீக் கரிசித்துப் பதவி பெற்றான், மருவுமந்தக் கூபத்தினிற் றோய்ந் திலிங்கத் தோடு மைசலமு மாகிரி முகப்பினேத்தி, பரகமெழிற் பாக்கியத்தைப் பெற்றாராகிற் பவப்பிணியாம் பரிபவத்தை யற்றார் தாமே. ௨௮

கலிநிலைத்துறை.

அமரர் கோனொரு தடங்கண் டிலிங்கமொன் றமைத்துத்
தமம கன்றிடப் பூசனை செய்தனன் சாற்றும்
நமையு னத்துனி யதிற்படிந் திறைஞ்சினோர் நவைதீர்ந்
திமய மால்வரை வல்லிகே யின்பமுற் றிருப்பார். ௨௯

விரித்த செஞ்சடைக் கங்கைதான் மேவுகம் முருவா
யுரைத்த செந்திருச் சயிலமால் வரையினி லருச்சித்
தருக்கி நம்மையாட் டிடுஞ்சுர நதிச்சடா தீர்த்த
முருத்தி யுற்றதின் மூழ்கினோ ரமரருக் கதிபர். ௩௰

வெருளு றத்தரு நாட்டினோர் வியப்பவன் னவனாய்ப்
பெரிது றத்துடி பதித்தவன் வரத்தினாற் பெற்ற
சரவ ணக்கயம் படிந்துநற் கதிபெறப் பரகம்
பொருவி லிங்கமுன் பணிந்தவர் புரப்பரேழ் புவனம். ௩௧

தருநி யிற்பொலி தடமுங்கண் டிலிங்கமுந் தாபித்
தகம கிழ்ந்தழற் கடவுடோய்ந் தருச்சனை யாற்றி
மிகவு மத்திசை புரந்தனன் படிந்ததில் விழைவா
லுகள மூர்த்தியைப் பணிபவர் பவத்துய ரொழிப்பார். ௯௨.

தாம வேலவ னதியினிற் படிந்துகா தலினாற்
றேமில் பங்கயன் வழிபட நின்றதாந் தோன்றி
நாம நன்னிய வருவுரு நாதனை நாடி
யேம முற்றுமுன் னிறைஞ்சினோ ரம்முல கிருப்பார். ௯௩.

மறலி யோர்தடங் கண்டுதோய்ந் திலிங்கமு மகிழ்வா
லிறுவி நாடொறும் பூசித்துத் தென்றிசை நிலவு
மிறைய தாயின னதிற்படிந் தமைப்பணிந் தேத்து
மறிவு ளோர்கடம் பிணிக்கணம் முலகினை யடைவார். ௯௪.

கலிவிருத்தம்.

புத்தி மகிழ்ந்துயர் பூசனை செய்யத்
தந்தரு ளோர்நதி யென்று தவத்தா
னந்து குடத்தி லுதித்தவ னம்மை
வந்தனை செய்ய மகிழ்ந்த தளித்தோம். ௯௫.

இயைந்தது கண்டதின் மூழ்கி யிலிங்கம்
வியன்றர வன்பி லமைத்துயர் வில்வங்
கயந்தரு பூமுதல் கொண்டிரு காயம்
பயன்பெறு பூசனை பண்ணின னென்றே. ௯௬.

வெள்விடை யிற்றக நின்னுடன் மேவித்
தெள்ளிய வர்ச்சனை செய்த வகத்தோ

முள்ளிய தோடெனை யொண்மறை யாவும்
மொள்ளென நின்று புகழ்ந்துரை செய்தான். ௯௭.

இந்நதி லிங்கமொ டென்பெய ராக
வன்னவை தந்தரு ளாயதின் மூழ்கி
முன்னவ முன்மொழி மூர்த்திதன் முன்னர்
பன்னி யிறைஞ்சினர் பற்றிட முத்தி. ௯௮.

உற்றிவை யின்றரு ளொன்றன னூங்குத்
தெற்ற வளித்தன மென்று சிலம்பிற்
புற்றர வல்குற் பொற்கொடி மாதே
யிற்றர நின்னொடு மேவி யிருந்தோம். ௯௯.

ஆயிடை நின்றவ ளாந்நதி மூழ்கி
நேயவ ருச்சனை செய்திடு மீராற்
றூய தமிழ்க்கடல் சூழ்கரை கண்டு
மேய தவத்தின் விசிட்டம தானான். ௱.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதலின் மிக்க வகத்திய மாநதி யகமூழ்கிக்
காதலி னுற்ற லிலிங்கத் தினையுங் கண்டோர்க
ளோதம கற்றிப் போதக மேறுட னெழில்வாரி
மீது சரித்து விளம்பரு மின்புற விழைவாரால். ௱க.

நரவா கனமூர் நிருதிப்பேரோ னக்தோடிக்
இ[illegible]ாவீ ரியவவ் வகத்திய மாநதி தினமூழ்கி
யுருவோ டருவா கியநா தனையன் புறுபூசை
பரிவோ டுபுரிந் தொருதிசை தன்னிற் பதியானான். ௱உ.

மயில்வ ளுறுந் தமிழ்முனி நதியும் வந்தொன்று
மியல்பொடு கூடுந் துறையினை நாடி யெவரேனும்
பயில்வுற மூழ்கிப் பருகிடி னந்தம் பதி நண்ணிச்
செயிரறு செங்கண் விடையிசை மேவித் திரிவாரே. ௫௩.

அரிபுலி மற்றுந் திரிசம் புக்கிரி பதன்மீதில்
வருண னயப்பிற் றடமது கண்டுளன் மகிழ்வாகி
யுருவரு வைப்பொற் புரநிறு விச்சால் பொடுபூசை
பெருக வியற்றிக் குடதிசை யாளப்பெற்றனே. ௫௪.

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பூதிவளர் தனிவிலங்கும் வீமதீர்த்தப் புனலதனின் மூழ்கியுயர் திருவெண்ணீற்றுச், சோதியொரு வடிவாரு மிலிங்கந் தன்னைத் துதித்திறைஞ்சி ஞேரையன் றுதித்து நிற்பன், நீதிலதன் பூருவத்திற் சுனையிலாடித் தீர்த்தமலை காசியெனத்தீர்த்தராசி, யோதியவிக்காமமுற்றுன் போகமாக வுறசத்தி யினைக்கண்டோ ரொழிப்பார்துன்பம். ௫௫.

அவ்வரையில் வரும்புனித நதியிலேகி யன்பினமைச் சிந்தனை செய் தாடினோர்கள், வெவ்வினை யெலாம்பறவைக் குழாத்தினோர்கள் விழவெறிய விரிந்தவென விரைவினேகு, மெய்வமிலா வதன்குணக்கிற் சனகிக் காக விராமன்வா வழைத்தவிரித் திரிப்பேர் பெற்ற, இவ்வியமா நதிபடிந்து மறையோர்க் கீந்தோர் இசதிபுத்தி முத்திபெற்றுத் திகழ்வர்மாதே. ௫௬.

கலிநிலைத்துறை

இப்படி யோதின வுமையவ ளுக்கர னெனவேதன்
றப்பரு மருளா லொண்டவ ரறிய வுலவாமற்

செப்புறு காண்மற்றங்கவர் வினவச் செயையோடு
சுப்பிரா கதையுந் தெளியச் சூதன் சொல்வானால். ௫௭.

தீர்த்த மான்மிய முரைத்த சருக்கம்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௫௧௮.)

———:0:———

யோகவதி சலாவதி பேறுபெற்ற சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

செங்கம லத்திறை தேவர்கள் கோமா
னங்க ணிலக்கு நடத்திய ஆர்த்தி
பொங்கரு விக்கெதிர் போவது கேளீ
ரிங்கிதை மாவெதிர் கொள்வதை யேய்க்கும்.

ஒண்டரு வெள்ளியி னோங்கலினுச்சிப்
பண்டரு பொன்மணி பற்றிய செவ்வி
மண்டப மொன்று வயங்க லறந்தாள்
கொண்டரு மென்முடி வைத்தல் குலாவும்.

உயிர்பெற் றனபோ லுறுநா டகமுஞ்
செயு[illegible]ம் கலவித் திகழ்வும் பொலிய
வியன்வசை ரெயிற் றிசையின் விசுவன்
மயலற் றெழுதா வருமித் திரமும்.

இலகிச் செறிவா யிதிலின் புறவே
யுலகைத் தருகோ மளையுன் றுடனே
மலர்விற் கணைமன் மதகோ டியதா
நலனுற் றரியா தனமே னனுக.

உன்றன் னிடையுற் றுயரோ வுறனை
யென்றும் புரியும் மிருசே டியர்கள்
பின்றங் கனகச் செபைசுப் பிரைமுன்
னின்றெற் றமையே நேர்கண் டனரால்.

விழுமிய குன்றெனு மென்முலை யாரத்
தழுவி யணைந்திடு தன்மையு ளோமே
லெழுவிருந் தெஞ்செய வென்றனர் நெஞ்சத்
தழிவுறு மின்றனை நன்றகல் காலை.

காவினைய வென்றக றுயி ருங்கோ
ராவலி னின்பணி செய்ய வுனைந்தே
மேவிய செய்கை விடுத்தனர் நின்றார்
பூவிய லற்றன போன்முகம் வாடி.

நின்றது கண்டபி னியவை யோர்ந்து
குன்றருண் மின்கொடி கூறரும் வண்மை
பொன்ற நினைந்திடு புந்தியிர் பூவிற்
சென்றிடு மென்று நினைத்தின் மொழிந்தாய்.

தன்கம லப்புனை தாளில் வணங்கிப்
பங்கயவர் சொல்லினர் பாவியர் யாங்க

னண்பொரு விப்புவி நன்னிடு மென்றன்
வண்பத சேவை வழங்குவ தென்றார். ௯.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்றலுமே முகமலர வகமெகிழ வருள்சுரப்ப வினிதி னோக்கி
யன்றன்மலர்க் குழன்மடவீர் மாபாவ மிருதிரும் வகைமேலாகி
நின்றதலம் பருப்பதங்க டொழுமடைந்து தவஞ்செய்தி ரிகழ்தாளெத்தை
யொன்றுகண்டு தோற்றன்ற னருள்பெற்று வம்மினென வுரைத்
தாயன்றே. ௧௦.

தனையிவிழிற் றியோகவதி சலாவதி யென்றவர்நாமங் தரித்துப் புன்றென், மருவியிரு தலங்கண்மற்றைப் பருப்பதங்க ளுனவெவையு மகிழ்ந்துகண்டு, விரிவிழுயர்ச் சியின்மேவுந் திருச்சைல விலங்கறனை விரும்பிப்பார்த்தார், இருமயலவங் கமலமுகை யவிழவிழி நீர்சொரிய வின்பு கூர்ந்தார். ௧௧.

நின்றிரங்கி யெண்ணிசைத்த பருப்பதங்கள் டோயிகவ னிகழ்க்தறில்லை, யென்றிருவர் களுமொருவர்க் கொருவருரைத் திசைந்துதெளிந் தினிதிற் சூழ்ந்து, சென்றுவரு மனவிளிற்செங் கமலன்முதற் றேவரொலாந் திகழ்ந்துமேவ, வொன்றியகாப் பண்சிகாஞ் சிவனலவர துவப்பிலமர்ந் துறைந்தா ரிங்கே. ௧௨.

செங்கமல வெண்கமலை சேவைசெயுந் தாமலைச் செல்வித்தென்றும், பங்கமற வேலவ்புரிந் தியாமிருக்குங் கயிலைமெனப் பரிவி லையங்க தங்கவரு பவர்கோக்ஷ யெள்ளியது மெள்ளிமுகற்றனைவானைந்து, பொங்கியபே ரொளிபிருவா முகிழ்ந்து விருசிகாம்பொலிந்துதோன்றும். ௧௩.

மன்னுமா கயிலையிவ்வா றிருக்குமென் வுமையவட்கு வள்ளல் கூற, முன்னனந்தந் தரஞ்செவியிற் கேட்டதுகண் டேமென்று மொழிதற்கொண்ணு, நன்னலமா மகிழ்ச்சிபொங்கித் தனித்தவியுண் ணூட்டமுற நாடிச் சொல்வார், அன்னதுதா னிராதார மிதுபூமி யாதார மறையின் மாதோ. ௧௪.

இவ்வளவு பேதமென வின்றுணர்ந்தோ மிறையுமன்றி யிறைவிக் கன்று, பௌவமெனும் பவத்துயரிற் படுமுயிரின் பாலத்தைப் பாற்றியாளத், திவ்வியமுற் றிலகியநற் பூலோக கைலாயஞ் சிறக்கச்செய்தோம், நவ்வியடைந் தருங்கான மொளித்தோட நோக்குமிரு நயன மாதே. ௧௫.

என்றுரைத்தா னரியசிவன் கைலையினி லார்வமுற வென்று மன்பால், தின்றொருகா லுக்கொருகாற் பெயரும்போ துறநோக்கி நிலவு மாசை, துன்றிடவெண் டிசையிலிங்க முதல்விதியிற் றொழுதிவலஞ் சூழ்ந்து மாதை, சென்றுதிகழ் செவ்வந்தி நாதருடன் காளகண்டர் திருத்தாள் போற்றி. ௧௬.

சதுர்வேத ஞானனைத் தன்னுளியாற் சேவைசெய்து சாத்தன் கன்னி, யதிகோர மிகழ்வீர் ருனைமுகன் வடுகனுட னலர்ந்த வாறு, வதனனையு மெய்தவத்துக் கிடையூறு வாராமல் வழங்கு கென்று, அதிபலவுஞ் செய்துபருப் பதச்சார லிடம்பார்த்துத் தொடங்கச்சென்றார். ௧௭.

கண்டுநவ நாதசித்தர் கன்னிகளின் கடையினிதக் கருத்துவேறாய், விண்டிமொ ழலினுலே நீர்விளைய வகன்மினன்றி மேவினும்மை யண்டுசினத் தாற்சபிப்போ மென்றுரைக்க வெருவியவர் வடமேற்கேகித், தெண்டிரைசூழ் புவிபுகழுந் தேவனூர் மேவிலிங்கந் தெரிசித்தார்கள். ௧௮.

தொழுதுடல மிகவரும்பத் துதித்திறைஞ்சி யரிதகன்று தயக்கும்போதும், வழிநடக்கும் வித்தையினை மதித்துணருங் காலையினு மருவவென்றும், விழுமியநற் றுணைவேண்டுந் தவமியற்றத் தமிவேண்டு மென்று வேறாந், தழுவிதெனத் தவம்புரிந்தார் சித்தருஞ்சேர்ந்திரன்று னவரைக் கண்டான். ௧௯.

கலிவிருத்தம்.

அண்டர்க டமக்குமாற் றரிய மாதவ
மண்டிய காதலில் வழாதி யற்றுவார்
கண்டிவை போவெவை கருதியோ வெனுத்
தின்டிற லத்தவஞ் சிதைக்க வுன்னினான். ௨௰.

மேவரு பூதம்பேய் வெருவ வுய்த்திடிற்
றூவரும் பூதிகண் டிகை தரித்துளார்
காவரும் பலமயல் காட்டுமே மெனில்
ஓவருங் கன்னிய ரெனவுங் கோர்ந்தனன். ௨௧.

எழிலிக ளனையழைத் திருங்க சிக்கரம்
விழுவது கடிப்பவின் றிடைவி டாதுறப்
பொழிதரப் புரிந்திடிற் பொங்கு வேலையிற்
பழுதுற வீர்த்துவை படரு மாவென்றான். ௨௨.

அங்கண மியானையு மழைத்துத் தாழ்த்திடா
தங்கனம் புரிதர வறுப்ப நாடெலாந்
தங்கமன் னவளிரு சரோரு கப்பதந்
தங்குமன் னவளியிற் சூழ்ந்துபோயவே. ௨௩.

சழறிய வண்ணமே கங்கள் சூழ்ந்துபெய்
அழுவையோ டரிமரி யுழையி னங்களு

விழுமிய சத்தகில் வேங்கை மாமுதற்
குழுமிய மணிமுதற் கொண்டி ழித்தவே. ௨௪

முல்லையம் போதுடன் சுரும்பு மொய்த்திடும்
அல்லியங்கமிக்கையு மவுணர் வானக
ரொல்லெயிற் குறைகொள் வோடும் பான்மைபோ
லெல்லையி லீர்த்தயிர்த் தெழுந்து போந்ததே. ௨௫

இடையறப் புரிதவ மென்னு மாகலந்
தடையறக் கவிழ்தரத் தளர்ந்து தன்பொடு
மடைதிறத் தனதிழி வாரி யானதோத்
தடமெலா நிமிர்ந்திட வுயய மாதரும். ௨௬

கன்றிவந் தடைந்தவா லவனைக் காத்தவோ
யன்றிமார்க் கண்டருக் கருள்செய் தாயெனு
முன்னெறி நீத்திழி மணியில் ஆர்த்தமா
யொன்றிய நற்றவை யுன்னி யேத்தினர். ௨௭

அங்கண மழிவிடை யத்தினிற் சென்றியே
தொக்கநற் றவமர ரிருக்கைச் சூழலி
லொக்கநற் பிரளய முறவு ஞற்றிடும்
மிக்கதோ வாவென விளம்பு கின்றனம். ௨௮

ஆதவி னருந்தவ மார்ச்சித் தோர்கடாஞ்
* சாதமோ டிறப்பறத் தருக்க லொழிக்
கீதரு வனிப்பரித் திறந்து மென்றிடின்
மாதவர் தனக்குமற் றளவை மாறுமோ. ௨௯

அன்னமே யக்கன மரிய கன்னிமார்
பன்னரு மருளுடைப் பராப ரனிவை

* சாதம், பிறப்பு.

முன்னவா முதலவா முக்கணா வென
வின்னன பலதுதித் திறைஞ்சி யேத்தினர். ௩௰

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்கள்பெரு மாட்டிதனைக் கிசைய நின்றே யேவறனைப் புரிந்திடு மியலாதங்கள், உத்தியவொள் சம்புரணமர் நதியுமோடந் தரங்கை யுத்தரமா நதிக்கென் பேரும், பொங்கியதெற் கினில்யமுனை தனக்குமேலாய்ப் பொலிசலா வதிப்பெயரும் பொருந்திநாளுந், தங்குமற நிகழ்த்திடவும் தருதி யென்னச் சாருமலி மகிழ்த்தனமென் மனைந்து மீண்டே. ௩௧

புரந்தரமேய் கந்தனிலே புகுந்ததின்றேம் பொங்கியபா லுன்னடங்கும் பொற்பதென்னப், பரந்தசெயை சுப்பிளையா மென்றுதாமம் பரித்தரிய கைலையினிற் பரிவிற்சென்று, சிரந்தமு முனக்கேவல் செய்யப்பெற்றாள் கலைமதி குதலியென்று நிருத்தனவிசாவ், விரிந்தநதிக் கப்பெயரு மிலிங்கத் திற்கு வெள்ளாந்தாங்கீசனென்னும் விளக்கிநின்றான். ௩௨

வேறு.

கருட்டுவலைத் திவைமணி யமியதவக் குன்ற மலங்கலைச் சக்கிரனுக்கோர் சொக்கலமன் புரூவந், தெருட்டுமிய ஞானிலே தொலில்பொறைக் கைசத் திருக்குழ மைமம் புலக்கனிற வித்தவடு சிங்கம், இருக்குமுதல் மருத்துமுனி விடர்தருன் பெற் றுயர்ந்த வெழிற்ருத னருந்தவருள் தின்னனமென் பிறைசத்து, மருக்கமலத் திருப்பொருப்பை வலம்புரிமுறையும் வைம்புரிந்தோர் பெருகநியும் வருந்துபாருளன். ௩௩

யோகவதி சலாவதி பேறுபெற்ற சருக்கம்
முற்றுப்பெற்றது.
ஆகத் திருவிருத்தம் (௩௰௩)

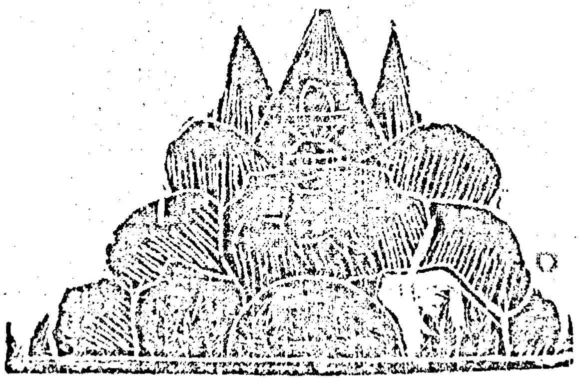

திருமலைவலஞ்செய்வோர் பேறுரைத்தசருக்கம்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருத்தவளப் பருப்பதத்தைத் திகழ்வலங்கொண் டடங்கினைத்
தோர்க்,

குரைக்கரிய சஞ்சிதமாமறியாமை யுடைந் தகலுந்,
தருக்கிலங்கோ ரடியிட்டோர் தாமுணர்ந்து புரிந் தவினை,
வெருக்கொடன்றங் கொளித்தோடும் மேருவெனு முலைக்கொ
டியே.

ஈரடிவைத் தோரறியா தியற்றியவூழ் விடைந் தேகுஞ்,
சேருறவோர் மூன்றடியிட் டோரறிந்து செயு நவைக,

சேவகன் றிருமேனிமேற் றொடர்க்கோரடி வைத்தாரேல்,
வாரியென வரும்பவத்தில் வருவாரோ வாராரே. ௨.

தைமுறுந் திமிரமடி யிரவியின்பேர் வாரத்திற்,
றீதகல யமுனைசங்கை சேரிடத்திற் றுந்தோன்றி
நாதர்மகிழ் வுழியயிலோ னதியின்மறைத் தீர்த்தத்தும்,
ஆதரவிற் படிந்தாடியவரவர்தங் கடன் கழித்து. ௩.

முற்றியபின ம்பரத்தை மோனமுடன் றியானித்தே
யுற்றநந்தம் புரா கதை யோதியுடன் வியவுலாகள்
சுற்றெனினு மனை யிசைந்து தகுதிபெற வலமோச்சி
யுற்றெடி யவர்க்கினிதா மோதனமுன் னளிப்பவரை ௪.

பேதமறப் போதமுறப் பெருலகி லிருநிரந்து,
மாதவனிற் பிறழ்சேரி லகமகிழக் கணநாதர்,
ஏதமறக் கொணர்ந்துநந்த மெழிலுலகி லுய்ப்பர்மிகத்
தாதுதிர நறவொழுகுந் தண்கமல முகமானே, ௫

திமிரமடுஞ் செழுமதிநாட் செப்பியவத் திசைகளிற்போய்
நமையுளத்தி னினைந்தாடி நவையிலவ தாவியமுந்
தமனியமு நவாம்பரமுஞ் சதுமறையோர் தமக்குதவி
யமையவலம் வருமவரூன் றும்பதவி யடைகுவரால்.

வையகமா மடந்தையருண் மங்கலவா ரந்தன்னிற்
செய்யசுத்த நதிதன்னிற் றிளைத்தாடி மாதவர்க்குக்
கையிலியன் றனவளித்து வலம்புரிந்த காட்சியினர்
வெய்யபவை துரந்துலகம் புரந்துசதி பேறுவரால். ௭.

புத்திரன்றன் வகுத்தவையிற் புகுந்தாடிப் படாய்பொலன்கள்
சித்திரைகளித்தனிர் நவைஞ் செய்தருத்த மயிலையிடத்திற்

பந்தமின்ம மடியவர்க்குப் பரிவு...னெட் டயிலமுது
தந்தவரை மூழ்குவித்துக் * கருநைமுனே தனங்கொடுத்தோர்.

அகமகிழத் துயரகல வாக்கையுறு பிணிநீங்கித்
தகுதிபெற நம்முலகிற் சார்ந்திருப்பர் குருதினத்திற்
பகருமுறை மூழ்க்குமைதன் பருக்கமுறு படைத்தோர்க
டொருபிணியற் றிருந்துகந்த முலகிலின்பந் துய்த்திடுவார். ௯

வெள்ளிபெய ருறுதினத்தில் விளம்புநதி களிற்படிந்து
கிள்ளைமொழிக் கன்னியர்க்குக் கிளர்க்...ரி சனமுதலா
வுள்ளமகிழ் வுறவுதவி யொண்மறை...பிளைச்சூழ்ந்தோர்
பிள்ளைமுதற் றிருவனைத்தும் பெற்றுயர்ந்த முருவடைவார். ௰

விழைந்துசனி வாரத்தின் வியன்றீர்த்தம் படிந்தனிற்
றழைந்து திகழ்வெள்ளந்தாங் கீசனடி சார்ந்துபணிந்
தெழுந்தவரை வலம்வந்தோ ரெவரேனு மூவுலகுந்
தொழுந்தலைமை பெற்றெமது தொல்பதியி லினிதுறைவார்.

கலிவிருத்தம்.

சொல்லுதற்கரி தமைவெனுந் திதிதனிற் றூய
மல்லன் மாநதி படிந்தெழுந் தலர்முதன் மருவிப்
புல்லுதற்கரு பிலாங்க லேச்சுரன் றனைப்பூசித்
தெல்லை சூழ்கிரி சூழ்ந்தவ ரெமதருகிருப்பார். ௰௨

உபயமாந்திதி பார்க்குள நதிபடிந் தாடியோர்க்
கபயமீந்தருள் வாயுலிங் கேசனை யர்ச்சித்
திபமுதற் சரித்திடுவனை சூழ்ந்தவ ரெவரோ
சுபமெலாந்தமக் குரியவாக் கொண்டெமைச் சூழ்வர். ௰௩

* கருநை, பொரிக்கறி.

மூன்றதாந்திதி தன்னி...லை துறையெலா மூழ்கி
யான்ற நம்மடி யவர்க்...தியென் வெவ்வினிக்கமர்
கோலமெரு மூர்த்தி...திருநியைமெய் யன்பொடு குவித்து
சான்ற வாயுலாங்...லிலைக் தலமெவர் நயமே. ௰௪

முனிவர் போற்றி...ரு சதுர்த்தியிற் றுறைதொறு மூழ்கிப்
புனிதமாரவர் சே...ய ருயக்குமாபுரித்து
கனியு மாத்தெ...ன்றுய லிங்கமோர் கணம்
தனிவு மைக்கயத்...தவர் வினைதனைத் தீமே. ௰௫

பஞ்ச மிப்பெயர்த் திதி...னதிகளிற் படிந்து
பஞ்ச மாமுக வாயுலிங் கே...னைப்பணிந்து
பஞ்ச வாதனை யற்றவர் தொ...கிரி பரந்தோர்
பஞ்சபாதகந் தீர்த்தெம துலகிற் பதிவார். ௰௬

சட்டி யாகிய திதிதனி படிந்...டி நதிமூழ்ந்
மட்டி லாதுமேர்ன் டிற்றிற லி...மோன் மகிழ்வாற்
கொட்டியர்ச்சனை செய்தவம் வரைவலங் கொண்டோர்
கிட்டி யாதியுந் தெய்வதந் தொங்கெதி ருவரே. ௰௭

எழுவாந் திதி யன்னைசேர் கமந்துறை யெய்தி
ஆழமேயபடிந் திந்திர நாதனை யடைந்து
நாழு மாதவர் கிரிவலஞ் செய்வோர் றவலா
...ழ நம்பதக் கடைந்தங் கெமதுல கிருப்பார். ௰௮

என்று திக்குறு துறைபடிந் தெய்ம்மெனப் பிற
மன்றி மாபஞ்சு தக்கிய மாதிய மருவக்

கொண்டு கண்ணுவ லிங்கத்தி .. டியே குலவி
விண்டு சூழ்ந்தவர் காமியம் பழவா .. விடுமே. ௧௯

நவமி யிற்புர நவொத்துறை யாறைகள் .. னண்ணி
யுவமில் பூசனை வாயுலிங் கத்தினி .. ஞற்றிக்
குவடு சூழ்ந்திடு மவர்கடங் குலத்தின் .. மூவேழு
பவமி ரிக்கவெங் கிருக்கினு மடைவ .. ர்கம் பதியில். ௨௰

தசமி யிற்றுறை படிந்துபா றண்புனல் .. ந்தே
னசையி லிந்திர லிலிங்கத்தி லாட .. ய .. சனைசெய்
திசைய மால்வரை சூழ்ந்தவ ரி .. ருமுற பாகம்
வசைய லாமற்று மருவுவர் .. கிமட மானே. ௨௧

பகர்வி திப்படி முடித்து டன் பதினொரா திதியின்
மகப திக்கரு ளீசற்கு ம .. சன மாட்டித்
திகழ் பருப்பதஞ் சூழ்ந்து .. வாசமுஞ் செய்தோர்
தகம னத்தினிற் கருதிய பலனெலாஞ் சார்வார். ௨௨

ஆதி ரண்டெனுந் திதியினி லருமுக நதியி
னாதி லீர்நதி சங்கமத் துறைதுறை படிந்தே
யீதில் பூசனை கண்ணுவ நாதருக் கியற்றித்
தேறி மால்வரை சூழ்ந்தவர் செம்பொரு ளாள்வார். ௨௩

தெருட சந்திரி திதிதனிற் செப்பியதுறையிற்
புரூமு றப்படிந் திந்திர லிங்கத்திற் பூசை
மருவு சந்தனத் தாற்புரிந் தனிவரை வலஞ்செய்தோர்
பொருவி லாதய னுலகில்வீற் றிருப்பர்கள் பொலிந்தே. ௨௪

நாலு டன்றச மெனும் .. தி தனிற்பகர் நதியி
லேல வேபடிந் தரி .. யான் மலர்முத லியற்றிக்
கோல வாயுலிங் கத் .. வரைவலஞ் செய்தோர்
மாலயன்புரிக் கதிப ராய் வதிந்திவண் வாழ்வார். ௨௫

உரிய நற்பவு ரணை தியி லுறுதுறை படிந்து
பொருவி லர்ச்ச .. புரந்தர லிங்கத்திற் புரிந்து
திருந கத்தினை .. ந்தவர் சிவகணு திகளாய்
மருவி யவ்வவர் .. டனம்பதி வதிவார். ௨௬

வேறு.

அசுபதிக் கசுவினி யமர்ந்த நாளதம்
வசையறு கார்த்திகை பிருகு மற்றதிற்
சனியதைச் சார்ந்த நாடரு முருத்திரர்
வசையிலா வாதிரைக் கதிர் மன்னவன். ௨௭

வேறு.

சொல்லரும் புனர் பூசஞ் சுரகுரு
புல்லு தற்கருஞ் சேடமாற் பூசகான்
மல்லுறாந் தென்புலத்தவர் மற்றதி
லெல்லிரும் மக மென்னுமத் திலே. ௨௮

.. பூரந்துவட்டா லிறுத்திர
மாத ருத்தர மற்றதிற் றிரவ்வினி
சோதி மாதிரர் சொல்லருட் கந்தவே
மதிலாத விசாகந் திகழ்ந்தாள். ௨௯

அநுடங் கிக்ரர் கேட்டை யகத்தினர்
புனையுமூலம் புரோமர் பூராடநாண்
மனமி ருஞ்சக் கிருஷ மருமிகு
நனை மலர்க்கிறை நாளுத்திராடமே.

ஓண மாதவ னுற் றவசுக்கடாந்
தாளுவுற்றவவிட்டஞ் சதயநா
ளாணியாம்வருணன் பூரட்டாதியிற்
சேணுறும் புகழ்ச்சித்தர்கள்பின்னுறே.

அதித்த காளையன் புத்திரரன்புற
மதித்த ரேவதி மன்னும் புகரிவர்
தமிக்கரும் பரஞ்சார்வர் விதிப்படி
தொடுத்த நங்கிரி சூழ்ந்தவர் தோகையே.

வேறு

என்னவு மருட்கவுரி யெய்தைமொழி கேட்டே
பன்னுதிரி சூலவனை பற்றிவலம் வந்தோர்
உன்னுகதி சேரும்வகை யுன்கருணை யாலே
நன்னரி னுணர்ந்தன னவிற்றிய திறத்தால்.

என்றுருகி நின்றுதுதி யின்பினுனை செய்தே
முன்றிகழ் பொருப்பினை மொழிந்தபடி வந்து
நின்றனருள் பெற்றவர்க ளார்கிமல வென்றான்
நன்றெனவு வந்திறைவ னங்கையுட னேதும்.

புல்லினுனி யுற்றபனி போலுநிலை யாமை
சொல்லுலகின் முன்னரயலார் வனிகர் சூழ

மல்லலுறு பின்னவர்கள் மற்றைமணி தர்க்கும்
நல்லபாதன்மமிக நண்ணவ ரிதாலே. ௯௫

அலக்கண் மிகவுற்று மறுமைக் கணிரயத்தி
னிலைப்படுவ தின்றிபுழ வீடுயிர் சுகத்தைப்
புலப்படவிசழ்த்த மலரோனுயர் பொருப்பி
னலத்தகுவடா திலகு கப்பைய முனைக்கும். ௯௬

எதமற நாப்பண[illegible]மயெசிர மிருத்தி
நிதியொடு கூடி[illegible]றை மூழ்கியெழி னீரே
டாதரவி னக்கமணி யங்கமுற வார்த்து
வேதியர் தபோதனர் விழைந்தன வளித்தே. ௯௭

வென்றுபுல னற்றவ மியற்றவிடை மீதிற்
சென்றுநின் விருப்பமது செப்பென விசைத்தி
லென்றுமுய ரின்பமுற வெய்தரிய முத்தி
துன்றமிகு மாருயிர்க ளுக்கருள்செய் சோதி. ௯௮

என்னவரு புண்ணியவின் யாசகுழிய லென்பிற்
சொன்னதுறை யாடியரு ளோடரிய தூயோர்
நன்னலமு றப்பெருக தானமிக நல்கிப்
பொன்னகம் வலங்கொடின மென்றிவரை போக்தேம். ௯௯

அங்கவரே நான்கிசெய வக்கில மகிழ்ந்தே
திங்களுறுத னன்றொடு செயிந்திடப மீதிற்
றங்கமுற மேவியுயிர் துன்பமற நல்கி
மங்குலள வுங்குலவு மால்வரை புகுந்தோம். ௱

பங்கயனி யாமினிது சென்றதிசை பார்த்துச்
செங்கைபுய மார்புதத ருள்கர்புவி சேரத்
தங்கவுயர் தண்டென விழுந்துசதுர்வேத
மங்கல மிகுந்துதிகள் செய்தாள மகிழ்ந்தான்.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தன்னுல கடைந்து படைப்புறு தொழிலை தரித்தன னுயிரோ லாந் தழைத்து, மன்னியதருமம் பொருளுல கின்ப மறுவிலாக் கதி யடைந் தனமால், பொன்னுல கிருப்போ ரறதெரிந் தின்பாற் போயுயிர்க் கின்புறு வகைதா, னென்னென வவனு நடந்தவா றி சைத்தா னிமயமீ தளித்தவேந் திழையே. ௩௨

கடல்வரைப் பதனின் முன்புநா மகன்றைகலந்துமெய்ப் பரமறி யாதே, யுடலுய்யோ தொளியா யோங்கிடின் மருளு முத்தமலைக் குயர் வாயு, விடமமர்ந்துயர்ந்து பல்லுலகின்பமெய்தநற் காட்சிதந் தோங்கும், தடவரையுளது தென்கைலாய மென்பர்க ளதனிடஞ் சார்ந்தே. ௩௩

கங்கையோ டியமுனை கலந்திடு துறையிற் கலைமறை விதிப்ப டி மூழ்கித், தங்கவெண் பூதி யக்கமா மணிதோ டுணைக்கரஞ் சிர முதற் றரித்து, மங்கையோர்பாகன் றனையுளத்துன்னி மாதவர் வே தியர் வியப்பத், தங்கையிற் றனம் பரிவொடு புரிந்து தருசிவ பூச னை முடித்தே. ௩௪

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

நற்றவர் போற்று மந்த நன்மலை நோக்கி னுதன்
பெற்றமூர்ந்தவந்து விற்பன் பெயர்திசொன் றறைந்தான் சால

வுற்றுறக் கேட்டமிக்க வுவகையின் மூழ்கியாக்கை
அற்றவா யிரக்கனுன் றன் றாகக ரடைந்தா ரன்றே. ௩௫

அடையும்வின் னவர்க ளெல்லா மந்தர நாதலிங்கக்
கடவுள்சந் நிதியிற் செய்ய சத்தமா பருப்பதத்தை
யிடையற நோக்கி யன்பர்க் கினிதருள் புரியும் வெள்ளை
விடையுகைத் தலனேபோற்றி யெனத்துதி பல்விளம்பி. ௩௬

தானவர் வாதை தன்னாற் சாற்றருந் துயராம் பெற்றே
மானவை தவிர்த்தா னென்ன வவனியுய்க் தேகமேவு
மேலிரம் பருப்பதத்தை விதிமுறை குருமேன்று
வானிடை யிசைத்தோர் கேட்டுமகிழ்ச்சியங் கடலாழ்ந்தார். ௩௭

மாதவன் முதலோர் தேவர் மனத்தியா னத்தி னேக்கித்
தீதற நற்றவங்கள் செயுமிட முணர்த்தக் கேட்டுக்
கோதறு துறைகள் மூழ்கிக் குலவுநற் றேவனூரில்
நாதனை யரிச்சித் தன்பா னகத்தினைச் சூழ்ந்தா ரன்றே. ௩௮

மன்றலை யிந்தலிங்கவரனெனக் கரியுமாறு
நன்றுரைத் தருடி யென்ன நான்முகன் றந்தை கூற
முன்றவ வலியால் வேந்த முனியிவண் வழுத்திப்பெற்றான்
அன்றுதாயுச்சியத்தை யென்றனை மக மகிழ்ந்தான். ௩௯

சைவநூல் விதிவ முறமற் றருமருச் சனைகளியாவுஞ்
செய்வகை முடித்தான் கன்னி தேவராச் சரிய மெய்தக்
கைவரும் யமுனை கங்கை கலந்தநற் றுறைக்கு நாமம்
உய்வகை மகிழ்மாக்காக் கேத்திர மென்ன வோதாம். ௪௰

அங்கதின் மூழ்கி நம்மை யன்பினூற் பூசித்தேத்தத்
துங்கமால் விடையின் மீது தோன்றிவெக் குயர்ந்தீர்த்து
மங்கல வாழ்வுதந்தோ மாதவன் முதலோரன்பர்
தங்களு யகனே போற்றி சங்கர போற்றி போற்றி. ௬௧

கங்கைவே ணியனே போற்றி கதிர்மழுப் படையாய் போற்றி
திங்களின் குறைதீர்த்தாண்ட சிவபரஞ் சுடரேபோற்றி
மங்கள வணமேல் வாழு மங்கையோர் பாகாபோற்றி
செங்கண்மால் விடையின்மீது திகழ்தரு வள்ளால் போற்றி.

வேதமே வடிவாய்நின்ற வெற்புறை முதல்வாபோற்றி
தீதிலாக் கும்பன் சூலஞ் சேர்த்திடப் புரிந்தாய்போற்றி
மாதவ ரோன்பா னூத சித்தர்கண் மகிழ்ந்துகண்ட
நாததென் கைலை வாழு நம்பனே போற்றி யென்றார். ௬௩

வேறு.

அங்கவர்க ளெதிரு கந்து மங்கலமார் திரிசூல வசலமீது, புங்கவர்கள் மலர்மாரி பொழியத் துந்துபிகளொத்தும் பொங்கியார்ப்பப், பங்கயன்மான் முதற்றேவர் துதிசெப்ப முனிவர்கள்பல் லாண்டுகூற அங்கணிலத் துயிர்க்கெல்லா மருள்புரிந்து வீற்றிருப்போ மசலமாதே. ௬௪

அமரரெல்லாந் தத்தமது பதிபுகுந்து மகிழ்ந்திருந்தா ரவனியுள்ளோர், திமிரமல மகன்றென்றுஞ் சொன்னமுறை சூழ்ந்தன்பு கிளைத்தப்பின்பு, விமலபதம் பெற்றுய்ந்தா ரெனவியந்து கேட்டுவந்து வியன்றூள் போற்றி, யுமைபாக னருள்பெற்று ளெண்ணிலிதன் பெருஞ்சீரை யுரைக்கற் பாலார். ௬௫

என்றாதவ முனிவர்கட்குச் சூதமுனி வரன்முறையா விசைப்பவன்றோர், கன்றுபுரிந் தேத்தியுள மகிழ்ந்தின்பக் கண்ணீரா நதியின் மேவி, மன்றவரோ மஞ்சிலிர்த்துத் தமைமறந்து சிவானந்த வாரி மூழ்கி. வன்றிறல்சே ரன்புருவா யெழுந்துதிரிசூலகிரி வலஞ்செய்தாற்றார். ௬௬

ஆதலினாற் சொன்னமுறை கிரிவலஞ்செ யன்பர்நிதி யானைக்கோன்போல், நீதிமனை மகப்பேறு செல்வமுறு சுகபோக நிரம்பப்பெற்றுச், காதலுறு மரம்பையர் போகமும்வெறுப்பத் துய்த்தயன்மால் கருதிப்போற்று மாதனுமை யருள்வடிவாய்ச் சிவபுரத்திற்சிவ போக நண்ணி வாழ்வார். ௬௭

ஆ திருவிருத்தம் (௬௦௮)

திருமலை வலஞ்செய்வோர் பேறுரைத்த சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

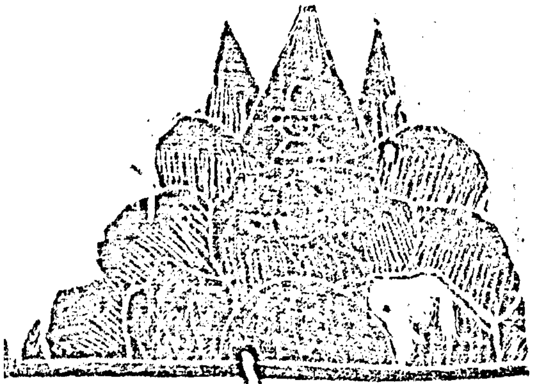

திரிசூலமலை

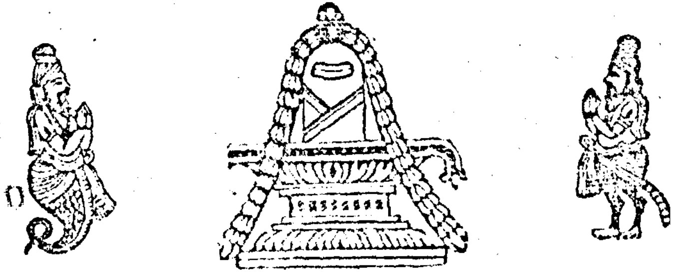

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசூலகிரிபுராணசரித்திரச் சுருக்க வசனம்

நைமிசாரணிய வாசிகளான முனிவர்கள்-சிவயாகம் செய்து நிறைவேற்றிய தோர் சமயம் வந்த சூதமகாமுனிவரை ஆசனமிட்டு உபசரித்து, சுவாமி, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும் புருடார்த்தங்களை எளிதிற் கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சிவஸ்தலம் ஒன்றருளிச் செய்கவென்று விண்ணப்பம் செய்ய, அம்முனிவர், ஓ முனிவர்களே நன்று நன்று கேளுங்கள் சொல்லுகின்றோம். அதாவது திரிசூலகிரி புராணத்திற் கூறிய இரகசியமான சிவஸ்தலமாம்.

முன்னை ஸ்ரீ கைலாய கிரியில் கருணைவடிவாய் எழுந்தருளி சிவபெருமான் உமாதேவியார் விருப்புற்றவிவ்வத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் எவ்வாறெனில்

ஓ உமையே.

௧. தெட்சண பூமியிலே யமுனை கங்கை சரசுவதி பிரமா விஷ்ணு நாம் என்னும் நிறம் செயல்உடையதாகி, நம்மைவழிபடும் சண்முகநதியின்வளம், குறிஞ்சி முல்லை மருதம் ஆகிய நிலவளம், பூந்தடாகவளம், பூஞ்சோலை வளம், பயிர்வகைவளம், உத்தமமிருகபட்சி ஜாதிவளம், நெல்மரக்கன்வளம், சந்தானவளம் திரவியவளம் நந்தவனவளம் இன்னும் பலவளம்பொருந்திய பங்கஜநாடு உளது.

அந்நாட்டில் உத்தம ஜாதிப்பெண்கள் விளையாடி வசிக்கும் மாணிக்கமுதலியவைகளால் அமைந்த மாடமாளிகையழகு, கோபுரம் மதில் வீதி அகழ் ஆகியநகருறுப்பழகு ப்ரகாரகண்டனைத் துதிக்கும் தேவர் முதலியோரழகு நான்கு வருணத்தவர் நடக்கும் செயலழகு செல்வத்திற் குபேரனையும் அறிவில் ஆதிசேடனையும் பொறுமையில் தருமபுத்திரனையும் அழகில் மன்மதனையும் ஒத்து வாழ்கின்ற குடியழகு, மாதமூன்று மழைபொழிந்து வருணாச்சிரம முறை தவறாது சோடசதானம் முப்பத்திரண்டு தருமம் நடத்தும் நடையழகு இன்னும்பல வழகு பொருந்தி அருட்சத்தியான உன் வடிவாயமைந்து கைலைக்குச் சமானமான மாதை நகரம் உளது.

அங்ஙகரில் வசிக்கும் ஆன்மாக்கள் யாவும் நமது கணங்களேயாம் அத்தலத்தில் நமதடியவர்க்கும் பிராமணர்களுக்கும் அன்னதானமுதலிய தானம் அற்பமாகச்செய்தவரும் அவைகளின் பலன் அனேகமாகத் தழையப்பெற்று நமதுலகில்வாழ்வார்கள். மடங்கள் கட்டுவித்தவர்கள் நமது திருவடிநிழலைப் பெறுவார்கள். அத்தலம் சிறப்புற்றோங்க யாம் திருமேனியாகக்கொண்ட மலையைச் சுற்றி நந்தவனம் பூஞ்சோலை மண்டபம் ஆலயம் முதலியவை அமைத்தவர்கள் நித்தியபதம் பெறுவார்கள். அம்மலையைச்சுற்றி இரண்டியோசனை தூரமான எல்லைக்குள் வசிப்பவர்கள் தவம் புண்ணியம்

செய்வார்களே யன்றி யுகபேதம் பொருந்தார்கள்.

யுகபேதம் யாதெனில்.

கிரேதம் திரேதம் துவாபரம் கலி என்னும் யுகம் நான்கினுள் பிரமனைத் தெய்வமாகக்கொண்டு முழுப்புண்ணியம் செய்து சடைமுடி உருத்திராக்கம் விபூதி மரவுரிஆகிய நமதுசின்னந்தரித்து பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர என்னும் வருணபேதம் பால்ய யௌவன கௌமார வார்த்திக என்னும் அவத்தை பேதம் பசி தாகம் பிணி சோகம் என்னும் துன்பபேதம் காம குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய என்னும் சித்தவிர்த்தி பேதம் வஞ்சம் அநீதி விரோதம் என்னும் நடைப்பேதம் இல்லாது பிரணவம் செபித்து வருணாச்சிரம முறையுடன் யாகம் புரிந்து நமது திருவடியில்வாழும் வாழ்க்கையுள்ள ஆன்மாக்களையுடைய கிரேதயுகம் உத்தமமானது.

சூரியனைத் தெய்வமாகக்கொண்டு முக்காற் புண்ணியஞ்செய்து வேதமோதி யாகம் அர்ச்சனைசெய்யும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரும் அர்ச்சனை செய்யும் சூத்திரரும் ஆகிய ஆன்மாக்களையுடைய திரேதயுகம் மத்திமமானது.

விஷ்ணுவைத் தெய்வமாகக்கொண்டு அரைப்புண்ணியம் செய்து வேதமோதி யாகம் அர்ச்சனைசெய்யும் முன்மூன்று வருணத்தரும் ஆகமவிதியால் அர்ச்சிக்கும் பின்னவரும்ஆகிய ஆன்மாக்களையுடைய துவாபரயுகம் அதமமானது.

உருத்திரனைத் தெய்வமாகக்கொண்டு காற்புண்ணியஞ்செய்து உண்மை உரிமை அர்ச்சனை தருமம் முறைமை சைவநெறி ஆசாரநீதி சுகபோகம் சிவவேட வேதாகமபுராண பிராமண விசுவாசம்

இல்வாழ்க்கையின்பு குருவழிபாடு சம்பாற்பத்தி என்பனவை இன்றிப் பஞ்சமாபாதகச் செயல் புறச்சமயநெறி பிரபஞ்ச சத்தியபுத்தி பல துரோக சித்தம் பலவகைத்துன்பு பொருந்திய ஆன்மாக்களையுடைய கலியுகம் அதமாதமமானது.

இவ்வான்மாக்களுய்ய யாம் மலைவடிவம் கொண்டருளிய தெவ்வாறெனின்.

௬. ரூபம்அரூபம்ரூபாரூபம்என்னும்நவவடிவம் நாமம்குணம் இன்றிப் பாத்திரக்கும் பரமாய்சுபாவமாய் யாவுங்கடந்த பரம்பொருளாய் அந்தரியாமியாய் வாசாமகோசரமாய் சச்சிதானந்தமாய் நித்தமாய் பூரணமாய் நிராகாசமாய் அகண்டமாய் நின்று ஆனந்த நடம் புரியும் யாம் பஞ்சவிகாரமின்றி விந்துநாதசத்தி சிவதத்துவமா அறுநிமல பெத்தர்களான பசுக்களைப்பரிபாலிக்க நினைத்த நினைவே இச்சை ஞானம் கிரியை என்னும் சத்தியாகி மகதத்துவம் ஆங்காரம் தோன்றி இரணிய கருப்பன் விராட்புருடன் கலந்து அதிட்டானத்துடன் பஞ்சபூத இந்திரியாதி தத்துவங்கள் தோன்ற சராசரங்கள் சூரிய சந்திராதி பிரகாசம் பிரம விஷ்ணுவாதியோர் தோன்ற யாவும் நமது வடிவான இலிங்கமாகும் ஆதலின் எவர் எந்தப் பாவனைபண்ணினாலும் அந்தப்படி யருள்வோம் இதனால்எல்லாம்சிவமென்று அறியும் அறிவுடையாரன்றி அஞ்ஞான வசத்தரான சிலர்கள் உய்யும்பொருட்டு;

பிரமன் முதல் சராசரம் யாவும் உண்டாக்குமுன்னம் தமிழ் நாட்டில் சேயாறு முதல் திருவருணைவரையில் சொல்லப்படும் [illegible] லைச்சு மத்தியில் கற்பகாலத்திலும் அழியாததாய் யாம் வீற்றிருந்தருளும் சொரூபமுடையதாய் தரிசித்தவர்க்குப்பரகதிகொடுப்பதாய்மேரு மந்தரம் கைலை என்னும் தலத்திலும் விசேடமுள்ளதாய் அன்பில்லாது பார்த்தவர்க்கும் கதிகொடுப்பதாய் விளங்கும்படி, வேதத்தையே மலைவடிவாகச்செய்து நடுச்சிகரத்தில் வீற்றிருந்தருளுவோம்.

அம்மலையின் திருநாமம் யாதெனில் வெண்ணிறமுள்ளசிகரமுளதாதலால் தவளமலை, ஒரு குருவும் சீடனும்சென்று கருநெல்லியின் கொம்பாற் கலத்த அன்னத்தையுண்டு காயசித்தி யடைந்ததாலும் மகா அற்புதமுள்ள நவநாத சித்தர்கள் வசிக்கிறபடியாலும் அனேக மனிதர் வெண்சாரையுண்டு சித்திபெற்றதாலும் சித்தமலை, கிழக்குச்சிகரம் பிரமன் மேற்குச்சிகரம் விஷ்ணு நடுச்சிகரம் யாம் ஆகப் பொருந்தலால் திரிமூர்த்திமலை, வேதமே வடிவாதலால் வேதமலை, விசுவாமித்திர முனி தெரிசிக்கும்படி நாமிருவரும் மணக்கோலத்துடன் மலையிற் காட்சிகொடுத்தோமாதலால் மங்களமலை, தேவர்கள் வனமல்லிகை மலர்கொண்டு அருச்சித்தபடியால் மல்லிகார்ச்சுனமலை, நமது வடிவாயிருத்தலால் சிவமலை, மகாலிங்க லெட்சணமிருத்தலால் மகாலிங்கமலை, திருமகள் தவஞ்செய்து அருள்பெற்றதாதலால் திருமலை, அகத்தியமுனிவர் திரிசூலம் நிறுத்தியதாதலால் திரிசூலமலை, மகாகைலாய லெட்சணம் பொருந்தியதாதலால் தென்கைலாயமலை, தேவர்கள் பலவடிவங்கொண்டு வசித்தலால் தேவமலை, கந்தவேள் பூசை பண்ணியதாதலால் கந்தமலை, அன்றியும் இன்னும் அநந்த நாமமுள இவைகளில் ஒருநாமம் புகன்றாலும் ஐசுவரியம் சந்தானம் முதலியபெற்று [illegible]யுடன் முத்தியின்பம் பெறுவார்கள். அம்மலையி னெல்லையுள் அடிவைத்தோர்கள் தெரிசித்தோர்கள் பேரின்பமே பெறுவார்கள். இது சத்தியம்.

திருமகள் தவஞ்செய்த காரணம் யாதெனில்.

பிருகுரிஷி புத்திரி இளம்பருவத்தில் திருமாலை நாயகனாகக்

கொள்ளக்கருதி அனேகசிவஸ்தலம் சிவதீர்த்தஞ்சென்று தவஞ்செய்தும் சித்திபெருது அம்மலையைவலஞ்செய்து முக்கியஸ்தலம் இதுவேயென்று அதைச்சார்ந்த கடகமலையில் இருந்து அரியதவஞ்செய்து நமது உத்தரவால் திருமாலைமணம்புரிந்து நம்மை ... ரிசித்துக்கொண்டு என்றும் வாழ்கின்றார்கள்.

அகத்தியமுனிவர் திரிசூலம் நிறுத்திய காரணம் யாதெனில்.

௫. பிரமபுத்திரனை தக்கன் தவஞ்செய்து உன்னைமகளாகப்பெற்று நமக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுக்க யாம் மணப்பந்தரினின் நீங் உன்னைக்கரவிநு கவர்ந்து கொண்டுபோக அவன் சினந்திருந்து தேவர்களால் கோபந்தணிந்து கைலைவாசா தெரிசனங்கொடாந்தோமாதலால்மீண்டு திருமால் முதலிய தேவர்முனிவர்களுடன் ஓர் யாகம்புரிந்து அவிர்ப்பாகம் நமக்குதவுதலின்றி யாவருக்குமீ ததிசி முனிவர் முதலியோர் அநேக சமாதானஞ்சொல்லிச் சிவமானே யாகபலன் தரும் பரம்பொருளென்னவும் கேளாதிகழ்ந்து யாகஞ்செய்ய அந்தயாகசாலையில் நீசென்று தாய்தந்தை யவமதிப்பால் சபித்து மீண்டாய்.

உடனே வீரபத்திரன் தோன்றி அந்த யாகசாலையில் நமது உத்தரவாற் சென்று அங்குள்ளார் யாவரையும் பலவகையாகச் சின்னாபின்னப்படுத்தி ... ருந்து அழித்து அவன் தலையைப்பறித்து அக்கினிக்கிரையாக்கி வர அதுகண்டநீ இப்படிப்பட்ட தக்கன் புத்திரியென்னும் நாமம் தவிர்த்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நமது உத்தரவால் இமவான் புத்திரியாய்ப்பிறந்து வளர்ந்து நம்மைக்குறித்துத் தவம்புரிந்தாய்; யாம் கணங்கள் வேண்டத் தக்கனை ஆடுத்தலையமைத்துக்கணத்தலைவனுக்கித் தேவர்களையும் எழுப்பிப் ப

ப ... சனகாதிமுனிவர்க்கும் அநுக்கிரகித்து உன்தவவலி தெரி ... முனிவர்களால் மணம்பேசல் முதலியநடாத்தி உன் தந்தையா ... வதராஜன் மகிழ்ந்து விவாக வைபவ முறையுடன் ... திரகாளில் கைலையில் வந்து வேண்ட அனேக ... முகத்துடன் ... மணவறை மண்டபம் புகுந்து மங்கையர் வாழ்த்த முனிவர் பல்லா ... டு கூற மங்கலவாத்தியமுழங்க விவாகச்சடங்குடன் உன்னை உன் ... ய் தந்தையர் களிப்புடன் கொடுக்க யாம் கையேற்று வாங்குங்கால் நெருங்கிய திரளால் உடனே வடபால் தாழ்ந்து தென்புறம் உயர பயந்த தேவர்கள்வேண்ட அகத்தியமுனிவர் கை ... திரிசூலம்கொடுத்து இதை மங்களவனையில் நிறுத்திமலயம் ... கவென அவ்வாறு நிறுத்திப் பூசித்து அருள்பெற்றுச் செல்ல ... ளால் பூமிசம நிலைப்பட்டு யாவரும் உய்ந்தார்கள்.

தென்கைலாய இலக்கணம் எப்படியெனில்.

௬. மகாமேருவின் வடபாலில் விளங்கும் மகாகைலாயம்-௨௦ டியோசனை விஸ்தாரமும் ௭௦-கோடியோசனை உயர்ச்சியும் யாம் ... வக்கிரகம் புரிந்து வீற்றிருக்கும் நவரத்தின சிங்காதனம் ... லயம் ... ருந்திய ஒருசிகரமும், அச்சிகரத்தைச்சூழ்ந்த உ ... வசிக்கும் ... கமான-௰௪-கொடுமுடியும். அ ... ச்சூழ்ந்த தி ... ப்பாலர் அட்ட ... திமேசர் வசிக்கும் சந்திர ... ன-௱௪-கொ ... முடியும், அதை சூழ்ந்த சேகரமூர்த்தி, நட ... ர் வசிக்கும் அழ ... றமான-௲௪-கொடுமுடியும் ... சூழ்ந்த சண்முகன், கணபதி, ... ரிகள், அனேக சத்திமா ... விருஷபம், திருமால், வைரவன் ... கள், வசிக்கும் படிகமான ... ௪-கொடுமுடியும், அதைச்சூழ்ந்த ... ருமால், பிரமர், திக்குப்பாலர், ... னிவர், மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, என்னும் திக்கினில் நடுமைத்தியானித்துக் கொண்டு

வசிக்கும் நவரத்தினமயமான-௱தூக-கொடுமுடியும், பஞ்சபூதத்ததிபர், மகாஉருத்திரர், வித்தியாதரர், சி[...]ருடர் காமதேனு, சிந்தாமணி, கற்பகம், பதுமநிதி, சங்கநி[...]தூர்கள் வசிக்கும் பொன்மயமான-௱தூக-கொடுமுடியும், ஆயிரம்கொம்புள்ள யானை, பிரணவக்குதிரை, வேத[...]தேர், பூதகண ங்கள், அனேக விநோதமிருக முதலியவைகள். தீர்[...]ம் பூஞ்சோலை நந்தவனம் நம்மை அர்ச்சிக்கும் அடியார்கள் இருக்கும் வெள்ளிமய மான கோடியே யொரு கொடுமுடியும் உள்ளது. அன்றியும் இந்தச் சத்தாவரணத்தைச் சூழ்ந்த முனிவர், உருத்திரர், முதலியோ[...] நமது தியான சிந்தையுடன் வசிக்கும் கோடியோசனை அகலமும் [...] யும் உள்ள தங்கமயமான பூமியும். அதில் [...]பதி, வீரபத்திர[...], நந்தி, வைரவன், சண்முகன், கன்னிமார், மகாகாளன், சா[...] இவர்கள் வசிக்கும் நவரத்தினமயமான கோடி நிலைபொருந்தி கிழக்குமுதல் எட்டுத்திக்கிலும் நிற்கும் எட்டுக்கோபுரங் யும் உடையது. அன்பர்களன்றி மற்றையோரால் அறிதற்கரிய [...] மகாகைலாயத்திலும் சிறப்புற்றோங்கும் இலக்கணம் அமைந்த [...] கைல[...]லயில் மகிழ்ச்சியுற்று உன்னுடன் வீற்றிருந்தருளுவே[...]

அம்ப[...] தெய்வமயமான தெப்படியெனில்.

எ. கீழ்த்[...]சமலை பி[...]மற்றிசைமலை, திருமால் [...] றிசைக்கொடுமுடி [...]திசைக்குவடு நீ, நடுவில் நமக்கு நடுவில் விநாயகன், அதி[...]றிவில் முருகன் எட்டுத்திக் குள்ள மலைகள் அட்டதிக்குப்பால[...] அதில் உள்ளபதிகள் மு[...] து முக்கோடி தேவர்கள், மலையு[...]ங்கள் சித்தர், கந்திருவர், [...] யோர் அநேக முனிவர்கள் ம[...]றியோர்கள், ஆனால்காம்மலைநடுவ[...] எப்படி யிருக்கின்றோமோ அதுபோல் யாவரும் கல் தாவரம் பு[...]

வடிவமாயடங்கி அனேக சாதனைகளுடன் வசிப்பார்கள். ஆதலால் அம்மலை தெய்வமயமே யாம்.

தாரகாசுரன் செயல் யாதெனில்.

அ. பிரம[...]வையும் திருமாலையும் குறித்துத் தவம் செய்திளைத்த தாரகாசுரனென[...]வன் நம்மைக்குறித்துச்செய்த தவவலியைக்கண்டு யாம்வேண்டிய வரங்களை நல்கப்பெற்று அண்டங்களெல்லாம் ஆண்டு இந்திராதி தேவர்களை யெல்லாம் வருத்திக் கிரவுஞ்ச மலையில் அரசு[...]செலுத்திக்கொண்டு வர, வருந்துதலுற்ற தேவர்கள் அக்கினி தே[...]னைப் பிரார்த்தித்து நமது கலவி செய்யும்சமயம் பார்த்தனுப்ப யாம் அவன்வாயில் வீரியத்தைச் செலுத்தினோம். பின்பு துன்புற்ற அக்கினி தேவனுக்கிரங்கி திருமால் முதலிய தேவர்கள்வேண்டுகோளால் அந்தப்புருட கெற்பம் வெளிவரச்செய்தோம்.

அக்கருப்பமே தேவசேனாதிபதியாகியதும் மேல்நடந்த வரலாறும் யாதெனில்.

கூ. வெளிவந்த வீரியம் பூமியெங்கும்பரவி[...]பொன், வெள்ளி, செம்பு, அயம் இவைகள் உற்பத்தி[...]க, எஞ்சிய[...] சரவணப்பொய்கையில் கலக்க ஆறுமுகக் குழந்தை[...]ாகிக் கார்த்திகைப் பெண்கள் முலைப்பாலுண்டு விளையா[...]ருவரும்சென்றுவிடை மேலேற்றிக்கொண்டு வந்தோம். திருமால் முதலிய தேவர்கள் உடனேவந்து தாரகாசுரனைத்தொலைக்கும்படிப் பிரார்த்திக்கயாம்தேவபரிபாலனம் செய்துவா வென்று குழந்தையை அனுப்ப அவர்கள் குழந்தைக்குத் தேவசேனாபதிப் பட்டங்கட்டி வேண்ட ஆறுமுகன்

அனேக தேவசேனைகளோடு சென்று கொடியவனான தாரகாசு ரன் வசிக்கும் கிரவுஞ்சமலையைத் துளைத்துப் போர்செய்யவந்த அவ்வசுரனைப்பலவகையாலும் எதிர்த்துப்போர்புரிந்து கொலைசெய்யவே தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். பின்பு அச்சூரன் குலம் [illegible] தலாலும் அவன் பிரமவம்ச மாதலாலும் அங்கலிங்க பூசையுள்ள லாலும் பிரமகத்தி தோஷம்பின்தொடரக் குழந்தையானவன் நமது உத்தரவால் அனேக சிவஸ்தலம் கடந்து அம்மலைக்குச் சமீபித்து வரும் போதே தோஷமானது நிவிர்த்தியாக மிக்ககளிகூர்ந்து அதைத் திவ்ய ஸ்தலமென்று தெரிந்துகொண்டான்.

சந்தகாளகண்டர் தலம் உண்டாகிய காரணம் யாதெனில்.

௪௦. நமது குழந்தையானவன்பிரமகத்தி தோஷத்தினின்றுநீங் கியும் சிவதோஷம் நீங்கப் பெருதலைறுய் நம்மைத்தியானித்து நமது சடையின் மேலும் கங்கையே ஓர் நதியாய்வரப்பெற்றுஅம்மலைக்கு ச்சமீபமாய் யிராநின்ற காஞ்சிமுதல் ஆம்பரவனபரியந்தம் உள்ள எழுதலங்களிலும் யாவர்க்கும்கதிகொடுக்கும்படியாய்க்காளகண்டப் பெயர் [illegible]சத்தி எழுலிங்க ஸ்தாபனஞ்செய்து ஆலயம் ஆவரணதிக ளமைத்து [illegible]ஆல்விதிப்படிப் பூசித்துத் தன்பெயரால் நதி,ஊர், விளங்கச் செய்து [illegible]வனைச்சுனையும் விளங்கப்புரிந்து தெரி சித்தோர் யாவர்க்கும் கதிகொடுக்கப் பிரார்த்தித்து எப்போதும் நம் மைப் பூசித்துக்கொ[illegible]கின்றான். அவைகளையும் காசிபன், அத்திரி, பரத்துவாசன், விசுவாமித்திரன், கௌதமன் சமதக்கினி வசிட்டமுனி, என்னும் எழு முனிவர்களும் முறையே சைவநூல் விதிப்படிப் பூசித்து அருள்பெற்ற முக்கியஸ்தலங்களாம். அவைகளை யாதாமொருவர் தெரிசித்தாலும் இஷ்ட காமியம் நிறைவேறப்பெற் று நமது சிவபதம் பெறுவார்கள்.

விசுவாமித்திர முநி மணக்கோலந்தெரிசித்த வரலாறுயாதெனில்

௪௧. காதிமஹாராஜாவின் புத்திரனானகோசிகன் அரசுபுரியுங்கா [illegible]டையாடி வசிட்ட ராச்சிரமங்கண்டு அவர் காமதேனு வால் உபசரி[illegible] உபசாரம்பெற்று அந்தக் காமதேனுவைக்கேட்டுத் தவமுனிவர்க்க[illegible]றி மற்றையோர்க்குக் கிடைப்பதரிது. என்னவும் கேளாது போர்புரிந்து தோல்வியடைந்து தவமே பெரிதென்று நம் மைக்குறித்துத் தவம்செய்து ஒருபாணம் பெற்றுப் பிரமரிஷியான வசிட்[illegible]னைச் செயிக்காது, பிரமரிஷித்துவம் பெறக்கருதி அரிய த[illegible]புரிந்து இந்திரனால் அனுப்பிய மேனகையோடுபுணர்ந்து தவம் கெட்டுத் தனித்துத்த[illegible]ம்புரிந்து பிரமதேவனால்ராஜரிஷியெனப் பெ யர்பெற்றுப் பின்பு நம்மால் பிரமவித்துவமும் பிரமரிஷியென்னும் பெயரும்பெற்று முத்தியைக் கருதி அம்மலையைத்தெரிசித்து நமது உத்தரவால் மாதையென்று நகரத்தில் எழுந்தருளிய காளகண்ட லிங்கத்தை விதிப்படிப்பூசித்துத் துதித்து மலைவலம்புரியயாம் உன் னுடனே விடையின்மீது மணக்கோலங்காட்சி கொடுத்தருள[illegible]தெரி சித்து வீதி, தேர், முதலிய வகுத்து மகோற்சவ நட[illegible] நகரம் மாதேவமங்கலம், என்று விளங்க நமதருள் பெற்றான்.

இந்திரன்பூசை புரிந்த[illegible]தெனில்.

௪௨. இந்திரன் அனேகவைபவத்தோடுஅம்மலையில் தினமும்வந் து நம்மைப்பூசித்து ஆரவாரத்துடன் செல்ல அது அங்குள்ள சித்த ர்கள் யோகசாதனைக்கு இடையூறு யிருத்தலின் மறுதினம் வருங்கா ல் சபிப்பது எனக்கருதியிருந்தார்கள். யாம் அதை அவனுக்குச்சொ

ல்லியும் அவன் யாதொன்றினும் பூசைசெய்யாதேகேனை அம்மலைக்கு வாயுதிக்கில் ஒரு மகாலிங்கமாய்த்தோன்றி அவன்செய்யும் பூசையும் உற்சவங்களும் மகிழ்ந்தேற்று அவன்பெயரால் வருலிங்கமும் விளங்கப்புரிந்து கார்த்திகைமாதப் பௌரணமையில் அருட்காட்சி தந்து அவனமைத்த கோபுரமுதலிய அங்கங்களையெந்த... தெரிசிப்பவர்களுக்கெல்லாம் அநுக்கிரகம்புரிந்துவீற்றிருக்கின்றோம்.

இந்திரலிங்கத்துக்கு இலாங்கலேச நாமமா நாமம் வந்தகாரணம் யாதெனில்.

௧௩. அந்த இந்திரலிங்கத்தைக் கண்ணுவரிஷியானவர் பூசித்து வருங்கால் தியான சமாதிகூடி அனேககாலம் லிங்கசமீபத்தில் இருந்துவிட மண் வரவர வளர்ந்து மூடிவிட்டது. இதனுண்மையறியாத வாயுதேவன் அம்மலையைச்சுற்றி இரண்டுயோசனை யெல்லையளவையும் தமக்குப்பிரீதியான ஒரு யாகஞ்செய்யக் கருதிப் பொன்னாலாகிய கலப்பைகட்டி உழுதுகொண்டு வரவே அவ்விந்திரலிங்கத்திலும் கண்ணுவரிஷி மேனியிலும் ஊறுபட்டது. அப்போது கண்ணுவரும் வாயுதேவனும் ஒருவருக்கொருவர் சினந்து சபித்துக்கொள்ள யாம் வாயுதேவனைக்கூப்பிட்டு அசரீரி வாக்கால் அன்பாலறியாது செய்த குற்றமும் பொறுத்துக்கொண்டோம் என்னவே வணங்கித்துதித்து அந்தலிங்கத்தில் விதிப்படிப் பூசித்து ஒரு திக்குக்கு அதிபதியானான். ஆதலால் கண்ணுவலிங்கம் இலாங்கலேசம் வாயுலிங்கம் என்பார்கள்.

தீர்த்தமான்மியம் எப்படியெனில்.

௧௪. தம்மிடத்து மூழ்கினவர் பாவங்களைத் தாஞ்சுமந்து அவைகளைத் தொலைக்கக்கருதி அம்மலையைச்சார்ந்தால் தீருமென்று இந்திர,

புரத்துக்கு வடபாலிலும், தென்பாலிலும், நமது வாக்கால் அடங்கி வந்து பாவத்திரப்பெற்று விளங்கும் கங்கைநதியிலும் யமுனைநதியிலும் மூழ்கி இந்திரலிங்கத்தைப் பூசித்துப் பலன் பெற்றோர் அனேகர். குபேரன் மூழ்கிப் பலன்பெற்ற கங்காகூபம், ஈசான தேவனுக்குப் பலனளித்த வேததீர்த்தம், இந்திரன் கண்ட இந்திர தீர்த்தம், அம்மலை புச்சியில் நம்மை அபிடேகிக்கும் சடாதீர்த்தம், நமது இளையகுமாரன் மகிழ்ந்து கண்ட சரவணதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம், இயமதீர்த்தம், அகத்தியனுக்கு யாம் அருளிய அகத்திய நதி, சேயாறும் திருநதி மூழ்கிப் பலன்பெறற அகஸ்திய நதியும் கூடும் சங்கமத்துறை, சம்புமலையின் அருணையால் ஏற்பட்ட தீர்த்தம், வீமதீர்த்தம், அரண்கிழக்கில் விளங்கும் கனக சம்பு மலையிலின்றும் வரும் நதி, இராமன் சானகிக்காக வரவழைத்த விசித்திரநதி என்னும் இவ்வளவு தீர்த்தங்களிலும் மூழ்கி அங்கங்கு அவ்வவர்களால் அமைக்கப்பட்டுப் பூசித்த மகாலிங்கங்களைப் பூசித்துப் பயன்பெற்றோர் அனேகம் ஆதலால் அந்தந்த தீர்த்த ஸ்நாநம் செய்து அந்தந்தமூர்த்திகளைத் தெரிசித்து அந்தந்த ஸ்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் அளவிலாப் பயன் பெற்று நமது பதமும் பெறுவார்கள்.

யோகவதி சலாவதி பேறுபெற்ற வரலாறு யாதெனில்.

௧௫. உன்னிடத்தில் ஏவல் புரிந்தொழுகும் செயை சுப்பிரா என்னும் இரண்டு தோழிப்பெண்கள் நமது திருமேனி யழகைப்பார்த்துப்புணர இச்சித்து உனதேவல் செய்யாதற அதுதெரிந்த நீ பூவுலகிற் செல்கவெனச் சபித்தாய் மீண்டும் அவர்களுக்கிரங்கி சிவஸ்தலங்களில் தவம்புரிந்து சிவாநுக்கிரகம் பெற்று வாருங்கள் என்றாய் என்றே அவர்கள் யோகவதி சலாவதி என்னும் நாமத்துடன் பூமியில்

வந்து அனேகஸ்தலங்கண்டுந் தவசித்திபெறுதவர்களாய் அம்மலையைத் தெரிசித்துக் களிகூர்ந்து வலம்புரிந்து மூர்த்திகள் யாவையும் வணங்கித்தவம்புரியத் தொடங்கி அங்குள்ள நவநாத சித்தர்கள் வெருட்ட வடமேற்குப்பக்கமாய்வந்துதனித்தனியிருந்து அரி... தவம் செய்யுங்கால் இந்திரன் பொறாமை கொண்டு மேகங்களுக்கு அவர்கள் தவங்குலையும்படி நீர் பொழியுங்களென்று உத்தரவுசெய்து வருத்த யாம் அவர்கள் துதிக்கிரங்கி விடைமேற் சென்று பிரளய காலம்போன்ற வெள்ளத்தை விலக்கி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி உன்னிடம் கூடி யேவல்புரிந்து வாழவும் அவர்கள் ...த்தம் மேகம் பெய்தநீரெல்லாம் கங்கையிலும் யமுனையிலும் கலந்...ன்றபடியால் அவைகள் யோகவதி சலாவதியெ...னும் பெயரால் விளங்கவும் அருள்புரிந்து யாவரும் வெள்ளந்தாங்கீசர் என்றுகூற யா...ம் ஒருபெயர்பெற்று இந்திரலிங்கத்திற் புகுந்து தெரிசித்துப் பூ...த்தவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைத்தந்து வீற்றிருந்தருளுகின்றோம்.

...லையைப் பிரதட்சணம் பண்ணுகிறவர்கள் அடையும் பலன் யாதெனில்.

கக. பிர்மா, விஷ்ணு, இந்திரன்-௰உ-கோடி சூரியர்கள்-உ-கோடி அச்சுவினி தேவதைகள்-௰-கோடி உருத்திரர்கள்-அ-கோடி வசுக்கள் ...அரு-ரிஷிகள்-௯அ-வகைத்தேவகணங்கள் ஆகிய யாவரும் அந்த திரிசூலமலையை மார்கழி பௌர்ணமி திதியில் வலஞ்செய்து அங்கங்கு உள்ள தீர்த்தநதிகளில் மூழ்கி மூர்த்திகளையும் பூசித்து அனேகதான தருமங்கள் நடத்தி அசுரவாதனை முதலிய துன்பம் நீங்கி இன்புற்றுவாழ்ந்து நமது பதம் பெற்றார்கள். ஆதலால் ஞாயி

று முதலிய, எ, வாரங்களிலும், பிரதமை முதலிய கரு-திதிகளிலும் அசுபதிமுதலிய உள-நட்சத்திரங்களிலும் முறையே நமது வடிவான மகாலிங்கமலையை வலம்செய்து தீர்த்தநதிகளில் ஸ்நானம்செய்து சத்த காளகண்டத்தையும் பூசித்து இந்திரலிங்கத்தையும் சைவநூல் விதிப்படிப்பூசித்து தானதருமம் செய்தவர்கள் நமது திருவருளால் அஷ்ட ஐசுவரியம் அஷ்டபோகம் அரோகதிடகாத்திரம் நித்ய கல்யாண வைபவம் புத்திரசம்பத்து தீர்க்க வயது இவைகளுடன் இவ்வுலகில்வாழ்ந்து பின்பு அனேக தேவபதம் பெற்று வாழ்ந்து பின்பு நமது திருவடி நிழலில் சிவானந்தபோகத்துடன் வாழ்வார்கள் என் ...ாதேவியாருக்கு ஸ்ரீகைலாசபதி அருளிச்செய்த வண்ணம் ...மிசாரணிய முனிவர்களே யானும் உங்களுக்கு எடுத்துச்சொ...சனால் சிவபுண்ணியமும் பெற்றேன் என்று சூதபுராணிகர் ...லகிரி மான்மியத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுண்ணியவான்கள் திருவடிகளே சரணம்.

குரு சிவலிங்க ஆசாரியசுவாமிகள் திருவடிமலர்களே சரணம்.

திரிசூலகிரி புராண சரித்திரச் சுருக்கவசனம்

முற்றும்

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம்

கவர்ன்மெண்டு காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆகிய

உ த் த ம தா ன பு ர ம்

வே. பிரம்மஸ்ரீ, சாமிநாத ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சங்கணிபூம் பணைக்காந்தப் பாளயம்வாழ் தருகந்த சாமி வேண்
டக், கொங்கணிபூம் பொழின்மயிலைச் சந்திரசே கரக்கவிஞன் குல
வ வாய்ந்தே, பங்கணா டிலகுறப்பேண் பங்கணந்தோ னடியவர்
பங்க ணந்தோ, னங்கணிசீர்த் திரிசூல சைலபுரா ணத்தையச்சி
ட்டான் மன்றே.

உ

குடவாயில் வித்துவான்
கும்பகோணம் நேட்டிவ் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்போதகராகிய
ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணப் பிரசங்கி
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
ஐ. சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பார்மேவு பன்னூடும் பொன்னூடும் பின்னாகிப் பாவ முன்னாய்
ஏர்மேவு புங்களைநா டெம்பரற்குப் பங்களைமங்களையே போலுங்
கார்மேவு திரிசூல கிரியன்னூ டிருமுகத்தைக் காட்டு மாங்குச்
சீர்மேவு பருப்பதநா தப்பெயரோ டரன் கருணை செய்துவாழும்.

விண்டேவினை விண்டகலத் தொழுதேத்து மத்தலத்து மேன்மை யெல்லாங், கண்டனைய நயமொழியாற் கண்டுணரக் கண்ட தமிழ்க் கவிதூ றன்னை, யண்டரொரு மவ்வமிழ்தை வெறுப்பவச் சுவ மி குந்த வமிழ்தந் தன்னை, மண்டுகர விலிகிதத்தான் வருவழுநீ. சுமுறை வகுக்கவென்று.

அத்தலத்துக் கணிமையதாஞ் சாந்தப்பாளையநகரோ ணை
ார்க்கும், அத்தமருள் செல்லப்ப பூபனருந்தவத் துதித்தோ மாலேத்தும், அத்தனடி மறவாதோ னெந்தருவு மங்குலியாய்

பெற்ற, அத்தனுயர் சுகநெறிச்சீர் சரணிகமா மாபினுக்கோ ரணியா ய் வாழ்வோன்.

புலவரெலாம் புகழ்சந்த சாமியெனும் பெயர்க்குரிசில் புகன்று கேட்ப, அலைதவழ்மா கடன்மூழ்கி நவமணியுமெடுத்துமுறை யமைத்தல்போன்றும், தலைமையுறு மறைகடமை வாதரா யணன்வகுத்த தகைமை போன்றும், கலைஞருளங் களிசிறப்ப வெழுதாத வெழுத் துருவிற் கவின் செய்தானுல்.

அன்னவன்றனி யாவனெனிற் றென்னகரா மாயூர மமருநல் லோன், பன்னரியஞலசபா பதிவேணற் றவப்பயனாய்ப் பாரில் வந்தோன், தன்னகத்தி லெணமறவாச் சிவலிங்கப் புலவனுக்குத் தம்பியானோன், துன்னுபுகழ் விச்சுவர்தங் குலமணியா யுயர்ந்திலங் குசுகுண மேலோன்,

முத்தர்நிறை தருசீகை யம்பதியிற் புலிபணிய முயன்றயோக, சித்துருவாஞ் சிவலிங்கதேசிகனற்பரம்பரையிற் சிவஞ்சேர் சிந்தைப், பத்தர்புக ழருணகிரி தேசிகனற் பரசிவ லிங்கந்தன்னை மெய்த்தகைசேர் தாரணமா நிலைமையுப தேசமுறை விரும்பிக் கொண்டோன்.

சிவநேய மேவடிவாய் வந்தவனற்கண்மணியுந் திருவெண்ணீறும், அவநேய மகற்றுதிரு வஞ்செழுத்து மணிந்துநவன் றகிலத் தோர்கள், தவநேயம் புரியவளர் சாந்தகுண மயமாகித் தமிழ்க்கரா கித், தவநேயந் தருநூல்சொல் சந்திரசே கரநாமத் தகைமை யோனே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசூலகிரிபுராணத்தின் அட்டவணை.

பக்கம்.	சருக்கத்தின்பெயர்.	விருத்தத்தொகை
க.	பாயிரம்	கூஎ
க௦.	பங்களநாட்டுச்சருக்கம்	ககூ
கசா.	மாதைத்திருநகரச்சருக்கம்	ககூ
கஅ.	யுகபேதசருக்கம்	கக
உஉ.	திருப்பருப்பதமான்மியமுரைத்தசருக்கம்	கக
உகூ.	திருப்பருப்பதத்திருநாமமுரைத்தசருக்கம்	கசா
ங௦.	திருமகள்தவஞ்செய்சருக்கம்	ஙங
ஙஉ.	அகத்தியர்வந்தசருக்கம்	க௦
ருஉ.	தென்கைலாயசருக்கம்	உஉ
ருஎ.	தேவகிரியானசருக்கம்	உஅ
சாங.	தாரகாசுரசருக்கம்	ஙக
எ௦.	தேவசேனாபதிச்சருக்கம்	ஙங
எஎ.	சத்தகாளகண்டர்தலச்சருக்கம்	சுசு
அகூ.	விசுவாமித்திரச்சருக்கம்	ஙரு
கூசா.	இந்திரன்பூசைசெய்சருக்கம்	உகூ
கூகூ.	இலாங்கலேசர்சருக்கம்	கஉ
௱உ.	தீர்த்தமான்மியமுரைத்தசருக்கம்	சாஎ
௱௰க.	யோகவதிசலாவதிபேறுபெற்றசருக்கம்	ங[illegible]
௱௰அ.	திருமலைவலஞ்செய்வோர்பேறுரைத்தசருக்கம்	ரு[illegible]
௱ஙக.	சரித்திரச்சுருக்கவசனம்	[illegible]

பரிசோதனபத்திரம்

கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
	ச	ச	மலர்வளாம்	மலர்களாம்
	௰ச	உ	போர்ப்படும்	போர்படும்
	கக	க	நிமிக்தன்ம	நிமிதம
	க௨	ரு	வேதபொருப்பு	வேதப்பொருப்பு
	உரு	உ	பிற்பினீர்	பிற்றினர்
	உஎ	உ	விடுத்தார்	விடுத்தா
	உ	க	நிகழ்வரிவுட	நிகழ்விரிவுட
	அ	உ	ரட்டவித்தி	ரட்டவித்தி
	ஙஉ	உ	மாதேவிமங்கலம்	மாதேவமங்கலம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சேந்தன்குடி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

ராஜகவிராயரவர்களியற்றியது.

பூமேலயனூர்பொலிவுறப்படைத்த
பூமேல்விளங்குபுரிகளெலாற்றனுங்
கண்ணாய்முகமாய்க்கருதுந்திலகமாய்
மண்ணுமகட்குவயங்குவதாகி
வேந்தர்களிருந்துவியனரசாளும்
சாந்தப்பாளயக்கடிநகர்வாழ்வோன்.
அகவெளிக்குள்ளேயனைத்துங்காணுஞ்
சுகரிஷிகோத்திரந்தோன்றியதோன்றல்
வர்பெறமிலக்கத்தியலெலாந்தேருஞ்
சீர்காணிகநிகழ்தருகுலத்தோன்
அடுத்தவர்க்குறுந்துயாகற்றியுண்மகிழ்ச்சி
மடுத்திடச்செய்துமகிழுமாட்சியோன்
தில்லைவாழ்சிவபரன்றிருவடிமறவாச்
செல்லப்பபூபதிசெறுவனுபுதித்தோன்
சந்ததநன்னெறிதழுவியுட்களிக்குங்
கந்தசாமியென்காமவேண்முயன்று
அரிபிரமாதியரறிதற்கரிய
திரிசூலகிரித்தேவன்காதையை
கந்தவேள்பெரும்புகழ்களிப்புடனுரைக்குஞ்
சந்திரசேகரநாவலன்றன்னால்
ஆய்ந்திடச்செய்துநல்லச்சில்
ஏய்ந்திடப்பதித்துமெய்யின்புற்றனனே.

௨

திருஎவ்வுளூர்

மகா-ா-ஸ்ரீ

இராமசாமிசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பூமேவுநான்முகத்தேவுமைந்தாயுதப் பொற்கோவும் வந்திறைஞ்சுதலுநாவாரணப்பொருளானவைம்முகப் புங்கவன்சங்காதரன், மந்தனுக்கருமகவாரிதியளித்தகண்ட புனிதபசுபதிசாதலாம், பும்புள்ளிமான் சேர்த்தானையுரியினைப் போர்த்தமிகு காழ்கொளகரத், புள்ளொளுஞ்சபைவடிவாகிபொருவிகம்புறங்காட்டிடத்துப், புலவர்கட்கைக்காத்தவெண்கயிலையாளியற் புந்தின்நுணைதி, புத்தமுதமொத்தவசனத்துணையுடன்றங்கு புஷ்பகிரிகுலகிரியின், புராணம்பாவருமுணர்ந்தின்புறவுரைத்தன்புவெகுவாருமயன்று.

பூமேவுமொருமையுணர்சித்தருல்லபன் புலமை மறுமிருகலைப்பயன், வண்கரும்பினியசர்க்கரையமுதமுத்தமிழ் வழங்குநல்வல்லவன், வளருநாற்கவியெனுங்களியுள்விளைகற்பகம் வாமைந்தெழுத்தை, வழுவாமலுச்சரித் தொளிர்ஞானபூரணநல, அசாத்திரத்துள், வருகாரியங்கள்பகர் சோதிடப்பாற்பொழுங்குமொண்காமதேநு, மன்குலேழ்வாரியுண்டிடையறமற்று வருபோற்செய்பிரசங்கன், வட்டாடலாதியாமெட்ட

குமலத்தான மார்க்கமுந்தேர்ந்தநிபுணன், வரையெதிர்
ற்புன்மைமொன்பான்புரிகு கார்குழ்பூசாரன்.

காமேவுகந்தபுரி முத்துக்குமாரர்செங் கமலமலர
கருத்திற்பதித்தோங்குகுணசந்த்ரசேகரக், கவிஞருற்
னிவார்சுகப்பிரமரிஷிகோத்திரன்பெருமை காட்டுமுயர்சந்
ன், கற்றவர்கண்மீதுவிசுவாசமெனுஞ்சீர்த்திப்ர காசமகாராஜ
ஜன், கதிர்கடிகை மாறிலுந்தசொன்னேநமருமேல் கார்குதிஜ
வசனன், கவிறுருத்திராக்கமணிநீறணியுமன்பன்றாம் சண்முக
த்துதிப்போன், சருநருமனைத்துயரகற்றுகுணாகரன் சசிசே
சேகரன், கணமருவு செல்வப்பாலருள்சுபுத்திரன் கனசெ
னாமிர்த்திரன்.

பாமேவுமணிசெய்காத்தப்பாசைப்பெரும் பதிசேவுசுப்ரந்
பதுமமுறைவானைநாயகன்குகன் முப்போர்ப் பதம்புணர்ந்தே
பேர்பெறும், பரமார்த்திசகுணமார்க்கசாயிப் பதிரதன் பத்
விப், படிகுவோர்கெம்பைமைகற்றிசுற்புண்ணிய பலன்றாங்கா
ருழ், பதிரும்பகோணாச்தனிற்பெருங் கீர்த்திப் படாம்புனை
வின்மாறு, பணைமாதனிக்கு அப்பதவாக்கிய லார்ட்டுரிப்பனர்
ற் குலவுமேற், பழபுராணத்தினைப்படியுளோர்வாழ்ந்திடப்படி
ண்மாதவக்கப், பரிவுடர்ந்தெழுதாவெழுத்திற்சிறப்பாப் ப
மகிழ்வுற்றனனரோ.

பிரசித்தபத்திரம்.

இத்தப்புராணம் மிகஅருமையாக்கையில் விசித்தி
ருமமாதிருந்ததை யெழுத்தப்பிழையற ஒருவரை திகிரு
த்தி அச்சிலும் பதிப்பிக்க உதவியாகவும் அச்சிடப்பட்ட
து. இதை யாவராயினும் இனிமேல் பாராட்டற்பாலது, இப்பு
த்தகம் வேண்டுபவர்கள் திருவள்ளூரயில் பெரியதோப்ப
ஆந்து ஷேரோ ஷிருக்குமண்டபத்திலும் தெரு நலத்திலுள
ராந்த யாக்கப்புராணம் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ கந்தசாமிப்பிள்ளை
யவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இருக்கிலில ஆடி-மு பாருகலி அறு-ம.

இங்ஙனம் 1776

ஸ்ரீ மா. ஆ. சந்திரசேகரவுபாத்தியாயர்.

இதன் காண்டபாகப்பதிப்புரிமை எனக்கு
அச்சிடப்படும்.

...லோக்கியவர் தெரிப்பதில்லை.

114132